

ALTINŞEHİR

ADANA

KENT KÜLTÜRÜ VE SANAT DERGİSİ

OCAK - ŞUBAT 2012 SAYI:6

- Adana'ya Kültür Vadisi İstiyoruz
- Fotoğrafa Adanmış Bir Ömür "Mehmet Baltacı"
- Mistik Sırlara Yolculuk; Ashab-ı Kehf
- Adana'da Sağlık Turizmi
- Karacaoğlan Sevgi Yolu

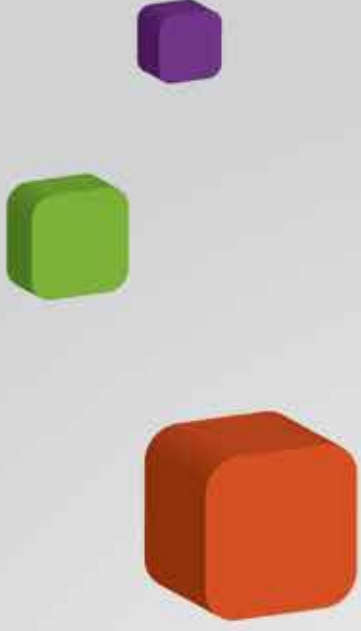

ISSN:1304-1975

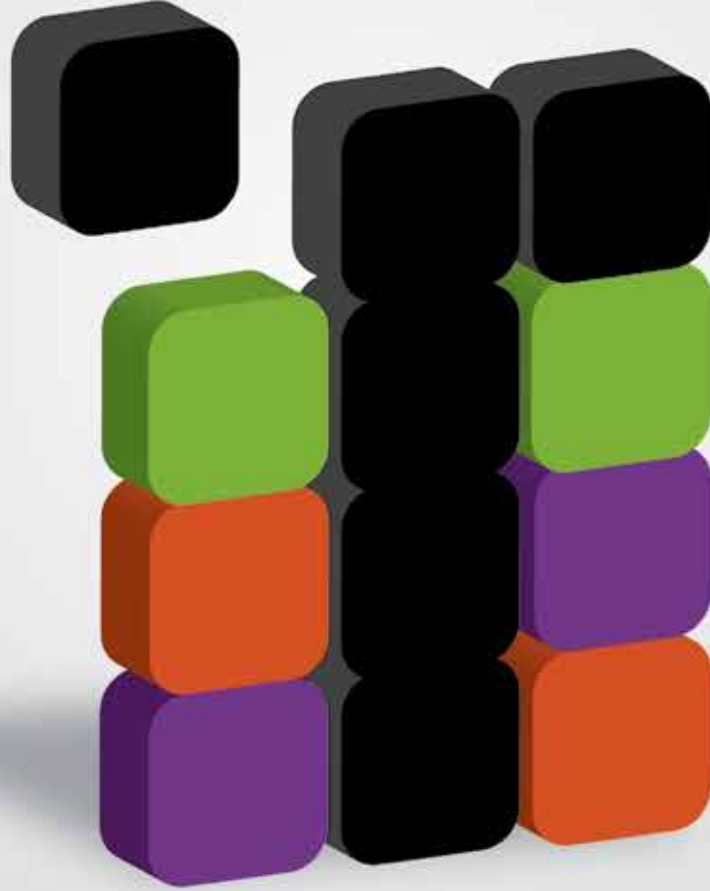

9 771304 197505

FIYAT:10 TL

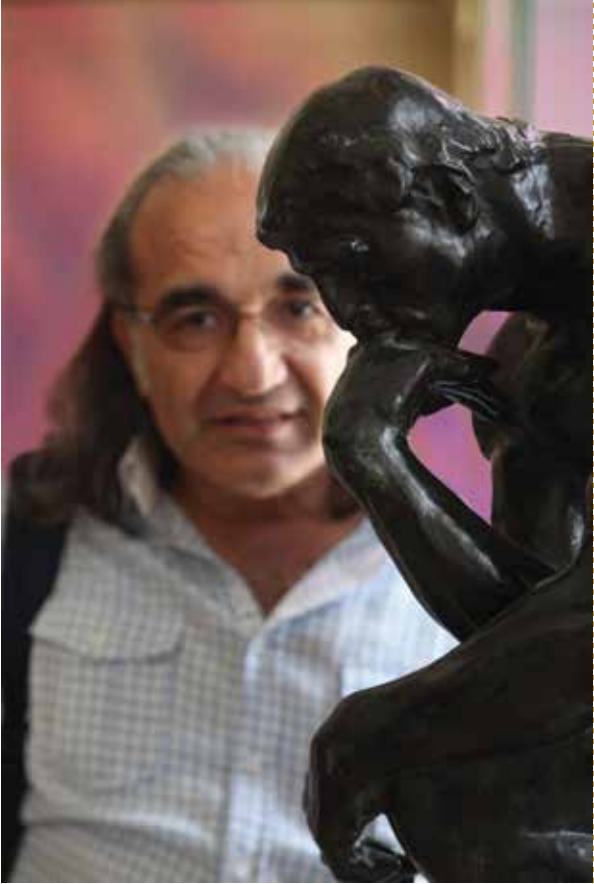
1968, Şimdi ve Daha Sonra...

TENİK
GRUP

Çocukluk Hayallerinizin Vakti Gelmedi mi?

Renkler Dans Eder Adana'da

Geçen yıllarda Hopa'da görev yapan bir arkadaşım Adana'ya ziyaretime gelmişti. Arkadaşım "Güney'in doğal güzelliğine bayılıyorum." deyince çok şaşırmıştım.

Şaşırmamak mümkün mü siz söyleyin?

Yeşil örtüsü ile dillere destan olmuş Karadeniz'in göbeğinden gelen biri, Adana'nın doğal güzelliğine gıpta ettiğini söylüyor.

Arkadaşım şaşkınlığımı anlayınca sözlerini savunma ihtiyacı duydu zaten:

"Bizim oralarda sadece bir renk var... Yeşil...Halbuki sizin buralarda Kırmızı, sarı, mavi veya yeşil hepsi beraber. Siyahınız hatta beyazınız bile başka güzel. Bırakın her mevsimi, her sabah başka bir güne doğuyorsunuz. Ve başka bir renge... Karadeniz'in yeşili güzel ama bir müddet sonra monotonluk içinizi sıkıyor. Güneş de uzun süre kendini göstermeyince insan depresyona giriyor. Halbuki buradaki renklerin çeşitliliği coşku yaratıyor."

Jetonum düşüverdi... O an dostumun haklı olduğunu düşündüm ve kendime sordum. "Karadeniz'de bir hafta tatil yapmak güzel olur, ama devamlı orada yaşamaya ne dersin?" Ve o gün bu gündür günlerimin renklerini doya doya yaşadım.

Örneğin köyümdeki evimde bu yazıya başladığım gün , toprakla öpüşecek kadar yere inmiş bulutların yarattığı grimsi yeşil ile hüznülenerek, bir haiku(*) yazmıştım;

**"Yaprağı da mı
boyadı grisine,
gökteki bulut?"**

Ama yazımı bitirdiğim ertesi gün hava açmıştı ve güneşin ışığıyla coşan renkler adeta ben buradayım diye bağıırıyordu. Sarı saçlarına hayran olarak evlendiğim eşime hitaben;

**" Parlar saçların
güneşin rengini
bana taşıyarak." diye yazıvermişim birden.**

Lafı buraya kadar niye mi getirdim? Anlatmak istediğim biz Adanalıların renklere olan tutkusudur. Hayatımızda eksik bir şey kalmaması uğruna renklerin peşinden koşar dururuz.

Mesela beyaz... Koşmaz mıyız peşinden?

"Yok öyle bir şey." diyenler için söylüyorum. Toroslar'a kar görmeye gitmediniz mi hiç? Çocuklarınız "Baba!" veya "Anne!" "Bu pazar kar görmeye gidelim!" demedi mi bir kere bile olsun? Böyle bir şey olmadıysa bile, doğuda "yaşama konulmuş engel" anlamına gelen kar, bizim kentlerimize 10-15 yılda bir düşünce çoluk çocuk hep beraber bayram etmemize neden olmaz mı?

Ama en önemlisi (başka bölgeler için söylüyorum) kara kışın kasıp kavurduğu günlerde, hatta Toroslar'da bile henüz kar kalkmamışken, biz Çukurovalılar baharın renklerini kucaklamaya hazırlanmaz mıyız? Ruhumuz, yeni renklerin peşinde yolculuğa çıkmak için kıpır kıpır kıpırdamaz mı?

İnanmayanlar şöyle bir çevresindeki insanlara baksın. Ve doğaya... Bir Pazar sabahı Seyhan Gölü etrafında dolaşıversin veya Yüreğir'in sokaklarında... Sonra da Hopalı dostumun söylediklerini bir kez daha düşünsünler. Yeşil bile olsa tek renk güzel mi acaba?

(*) Haiku; Üç satır ve 17 heceden oluşmasının kural olduğu, Japonya kaynaklı bir edebiyat türü.

S. Halik Uygur

Yeni yılda,
özel tasarım ürünlerle
keyifli ve konforlu bir hayat...

OCAK 2011, YIL: 2, SAYI: 6

ISSN: 1304-1975

İMTİYAZ SAHİBİ

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına
Mustafa Gökçen

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Dr. S. Haluk Uygur

HABER KOORDİNATÖRÜ

Erhan Yelekcı

REDAKSİYON

Deniz Gök

YAYIN KURULU

Fevzi Acevit, Edip Kuzey Akten,
Hamit Levent Arpaç, Yaşar Ateşoğlu,
Metin Bahçıvan, Ogün Burdunoğlu,
Dr. Ahmet İhsan Çay,
Hüseyin Çelik, Mesut Dikel, Zeliha Ertunç,
Mustafa Gökçen, Nazan Gökkaya, Nuri Gürdil,
Doç Dr. Murat Ali Hersekli,
Mahmut Hazım Kısakürek, Dr. Mehmet Kobaner,
İpek Kobaner, Gülen Kurt, Nilay Nacar,
İsmail Ökke, Dr. Ali İhsan Ökten,
Şebnem Ragıboğlu, Bülent Şen, İsmail Timuçin

YAZARLARIMIZ

Fevzi Acevit, Edip Kuzey Akten, Şebnem Akten,
Metin Bahçıvan, Selahattin Canka, Etem Çalışkan,
Nevcihan Çay, Coşar Çopuroğlu, Mesut Dikel,
Nuri Gürdil, Mahmut Hazım Kısakürek,
Dr. Mehmet Kobaner, İpek Kobaner, Müge Köstem,
Oğuz Nar, Prof. Dr. Nuran Ögülener,
Dr. Ali İhsan Ökten, İlkay Zehra Ülbeği, Bülent Şen,
Tuğba Akkoca, Zafer Koç

RESİMLEME

Etem Çalışkan
Mesut Dikel
Diyar Erzen

KARİKATÜR

Bayram Top

FOTOĞRAF

Dr. Ali İhsan Ökten,
Dr. S. Haluk Uygur,
Erhan Yelekcı

KATKIDA BULUNANLAR

Ramazan Çerçi, Hasan Ergören, Türk Chopper MK

HUKUK DANIŞMANI

Av. Tuğba Akkoca

REKLAM REZERVASYON

Banu Kuzuoğlu, Mehtap Altınel | 0322 456 06 90
reklam@altinsehiradana.com

BASKI

Ulusoy Matbaa Baskı Tesisleri'nde

AGFA Avalon N8 Termal CTP ve Termal Kalıp kullanılarak
KOMORI LITHRONE 428
Dört renk baskı makinasında basılmıştır.
0 322 432 22 32

*Bu dergideki tüm yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

YÖNETİM YERİ

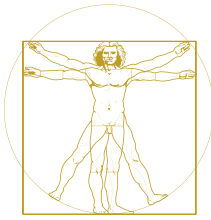
interkey
grafik tasarım

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti.

Kurtuluş Mh. 64013 Sk. Nurşen Hanım Apt.
No:19/2 Asma Kat D:19 Seyhan/Adana
0 322 456 06 90

info@interkey.com.tr | www.interkey.com.tr

Altın Oran Düşünce ve
Sanat Platformu Yayın Organı

ALTINORAN
DÜŞÜNCE ve SANAT PLATFORMU

8 KAPAK ÖYKÜSÜ

9 KISA HABERLER

14 FOTOĞRAFA ADANMIŞ BİR
ÖMÜR: MEHMET BALTACI

18 ADANA'YA KÜLTÜR VADİSİ
İSTİYORUZ

30 YILLARIN DÜŞÜ: ADANA'YA
KÜLTÜR VADİSİ

34 KÜLTÜR VADİSİ İÇİN KÜLTÜR
DERECİKLERİ

36 TARİHİN İÇİNDEN BİR
ADANA FOTOĞRAFCISI:
GASTON MIZRAHI

40 ABRA KADABRA: SÖYLERKEN
YARATİYORUM

42 CUMHURİYETİ AFİŞLEYEN
ADAM: İHAP HULUŞİ

46 YA PASTÖR "YOKSA"
DEMESEYDİ

50 ADANA VE SAĞLIK TURİZMİ

56 ACIBADEM İLE SAĞLIK:
OSTEOPATI

58 KÜLTÜR MİRASIMIZ:
ADANA TAŞKÖPRÜ

62 DÜNYANIN İLK İŞ KADINLARI
ÖRGÜTÜ: BACIYAN-I RUM

66 TARSUS, ASHAB-I KEHF VE
ZAMAN YOLCUSU

70 PARİSLİ KABİLESİNDEN
PARİZİEN'E

74 KARSANTI'NIN ELMASLARI
TAMRUT, HOTALAN, İŞA

78 ADANA BAĞLARI

82 ADANA'NIN KURTULUŞU
BEŞ OCAK MI?

84 DÜĞÜN GELENEKLERİ

88 FUTBOLUN ORGAZMI:
GOOL

92 KARACAOĞLAN SEVGİ YOLU

96 İYİ, DOĞRU VE GÜZEL

98 PORTFOLYO: CERRAHHANE

102 ARTEMISIA GENTILESCHI

106 TANRI'NIN SOL ELİ
JIMI HENDRIX

111 BİR İRAN SİNEMASI:
AYRILIK

112 MODA: KULLAN AT
HEM DE GERİ DÖNÜŞÜMSÜZ

116 ZEYTİNYAĞLI PAZI
SARMASI

118 İNTERNET İSTATİSTİKLERİ

120 KARİKATÜR

Ajansın İçinden

Yeni yıl ile birlikte, biz de dergimizin ilk yılını geride bırakmış olduk. 2012 yılı bizim için, daha çok, yeni yayın dönemi demek oldu. Aslında yeni dönemin çalışmalarına son baskının ardından başlamış olduğumuz için, bu sene yeni yıla iki ay erken girmiş gibiydik...

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu'muzun da yeniden yapılanması ile birlikte yayın kurulumuzda ve yazarlarımızda da yenilikler oldu. Diğer taraftan dergimizin PR çalışmalarını arttırdık, TV programlarımıza başladık, internet sitemizin arayüzünü daha kullanışlı hale getirdik, kentin farklı noktalarına da özel tasarım standlarımızı yerleştirdik. Dergimizin bulunabilirliğini artırmak adına 2012 yılında daha çok satış noktası ile anlaşmanın ve aboneliklerimizi hızlandırmamızın yanı sıra internet sitemiz üzerinden gerçekleştirilen online abonelik sistemini de kolaylaştırdık.

Reklam verenlerimizi de birer sponsor olarak kabul ettiğimiz bu yeni dönemde; yine bardağın dolu tarafına bakarak, Adana'nın kent kültürünü, sanatını ve sanatçısını işleyerek, sadece güncel konuların ve Adanalının değil, bir başka kentlinin de yıllar sonra eline aldığı anda aynı tazelikte okuduğu makale ve konularıyla tarihe bir sayfa bırakmak adına, okunan ve saklanan bir dergi olmak için çalışmaya devam edeceğiz.

Ve her zaman olduğu gibi bu derginin Adana'ya kazandırılmasında bizimle birlikte yol alan yayın kurumuza, yazarlarımıza, Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu'na, sponsorlarımıza ve tüm Adanalılara teşekkür ederiz.

Interkey Grafik Tasarım Ltd. Şti. adına

Yeni BMW 1 Serisi

www.borusanoto.com

Sheer
Driving Pleasure

TEK RUH. İKİ FARKLI BEDEN.

Beklentilerinizi tam anlamıyla karşılayacak farklı tasarım ve donanımlara sahip iki ayrı karakter: Urban Line ve Sport Line. Hangisini seçerseniz seçin, BMW TwinPower Turbo motoruyla daha güçlü, daha ekonomik, daha çevreci ve sınıfının kurallarını baştan yaratan bir otomobile sahip olacaksınız. Modern ve sportif tasarım, sekiz ileri otomatik şanzıman, ekonomik sürüş desteği ECO PRO ve çok daha fazlasıyla Yeni BMW 1 Serisi, Borusan Oto Adana-Mersin'de sizleri bekliyor.

YENİ BMW 1 SERİSİ. URBAN LINE VE SPORT LINE.

BMW EfficientDynamics
Daha az tüketim. Daha fazla sürüş keyfi.

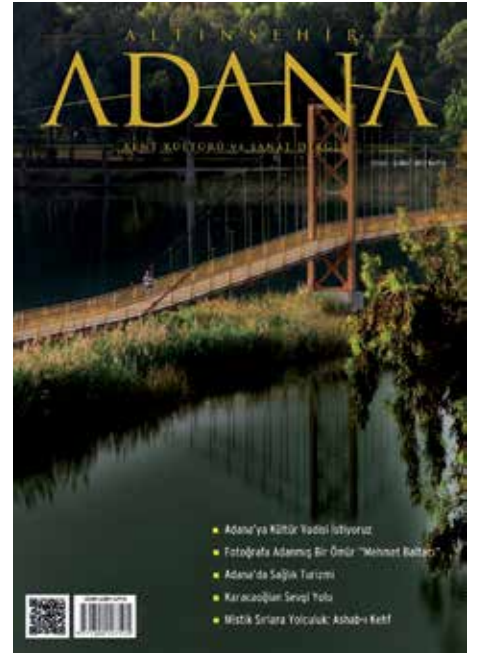
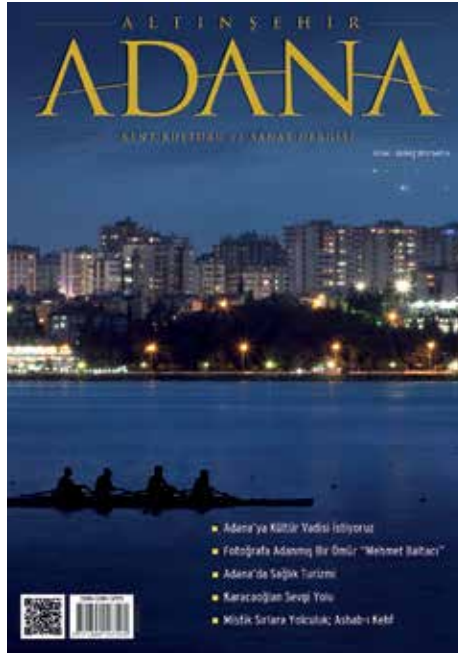
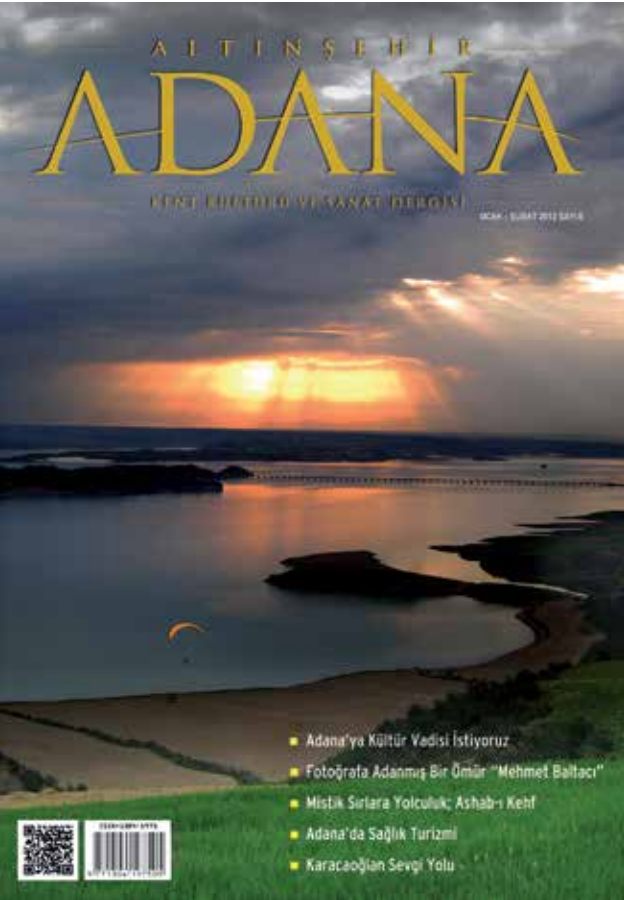
BMW 116i (otomatik şanzıman): 136 bg, ortalama yakıt tüketimi: 5,6 lt/100 km, ortalama CO₂ emisyonu: 131 g/km.
BMW 118i (otomatik şanzıman): 170 bg, ortalama yakıt tüketimi: 5,6 lt/100 km, ortalama CO₂ emisyonu: 131 g/km.

Borusan Oto Adana-Mersin Borusan Otomotiv Yetkili Satıcısı ve Servisi
Mersin E5 Karayolu 21. Km Yenice - Tarsus Tel: (0324) 615 0 615

Hoşgeldin 2012

Kapağın Öyküsü

Yeni Bir yılın Heyecanı, Coşkusu ve
Yepyeni Umutları ile Merhaba!

Daha mutlu, daha güzel, daha çağdaş, daha yaşanabilir bir Adana için çarpan yüreklere merhaba! Yeni yıla yakışan yeni umutlara ve umudumuzu çoğaltanlara da merhaba! Yeni yıl umuttur; geceden sonra doğan güneşe, fırtınadan sonraki dinginliğe, kara bulutların ardındaki maviliğe, yağmur sonrası berekete benzer; kanatlanıp uçmaya kıskırtan... Yeni yıl yeni bir başlangıçtır, ince ince yapılan planları alt üst eden ama “yeni fırsatlar” da getiren... İşin aslı, yeni yılın, tam da 6. Sayımızın kapak fotoğrafına benzeyen bir yanı vardır.

Bu sayıdaki kapak fotoğrafının sahibi Hasan Ergören, Adana Kabasakal’a yamaç paraşütü uçuşu yapmak niyetiyle gider. Rüzgârlı Tepe, yamaç paraşütü için bölgenin en güzel yeridir. Tüm hazırlıkları tamamlar. Uçuş sırası kendisine geldiğinde ters bir rüzgâr esmeye başlar ve hava koşulları uçuşun iptal edilmesine neden olur. O da uçamayınca yukardan aşağıya doğrultmaya niyetlendiği fotoğraf makinesini aşağıdan yukarıya çevirerek kendinden önceki uçuşu fotoğraflar ve sonuç olarak bu fotoğraf ortaya çıkar. “Neye niyet, neye kısmet!” derler ya...

Fotoğrafa bakınca tüm bereketiyle yeşil tarlaları, tarlalara yağmur taşıyan kara bulutları ve onların ardındaki ışığı görürsünüz; ama ışığa giden bir yamaç paraşütü yeni yıl umutları kadar biraz da Adana’yı çağrıştırmaz mı insana? O paraşüte asılı olan Adanalıdır aslında, yeni ufuklar arayan...

Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyesi Hasan Ergören “Yamaç paraşütü yapmamıştım ancak fotoğraf çekmek için doğru zamanda doğru yerdeydim ve bana sadece deklanşöre basmak kalmıştı. Adanamız her mevsim farklı güzellikleriyle farklı açılardan kendini gösteriyor. Bu fotoğraf da Adana’nın bana vermiş olduğu armağanlardan biriydi.” diyor. Dileriz yeni yılda size de yeni umutlar verir Adana, Adana’yı yeni ufuklara taşıyan...

Yeni sayılara, yeni umutlara ve nice mutlu yıllara!..

Nuri Gürdil
kapakoykusu@altinsehiradana.com

Adana Kent Konseyi Tarihi Köprüler Komitesi Taşköprü İçin Toplandı

Toplantı, “Adana Taşköprü’nün Korunması ve Yaşatılması Projesi”nin hazırlanabilmesi fikir ve tartışma yapılması, strateji belirlenmesi amacıyla 30 Kasım 2011’de yapıldı. Üyelerin tamamının katıldığı toplantıda Taşköprü’nün görünür ve işlevsel kılınabilmesi için her iki yakada (Yüreğir ve Seyhan) meydan düzenlemeleri yapılması konusu ağırlıklı olarak tartışıldı ve komiteden Taşköprü Meydanları’nın mutlaka oluşması gerektiği fikri çıktı.

Genel Sekreter Fevzi Acevit’ten alınan bilgiye göre; Adana Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Zihni Aldırmaz’ın Taşköprü meydan düzenlemelerinin bir fikir projesi zemini oluşturularak hazırlanmasına destek verdiğini, projenin Atatürk ve Sinema Müzesi’nin bulunduğu bölgeyi de kapsayacak bir anlayışla tasarlanmasının doğru olacağını belirttiğini söyledi. Ayrıca o bölgede kültür mirası varlıklarımızın görünür kılınmasını sağlayarak bir kültür vadisi oluşturulmasını amaçladıklarını belirterek çalışmalarına destek verdiğini vurguladı. ■

Altın Oran’dan Engelli Gençlik Festivali Fotoğraf Sergisi

Adana Valiliği koordinasyonunda Büyükşehir Belediyesi Kent Konseyi Engelli Meclisi’nce organize edilen kutlama etkinlikleri çerçevesinde Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Fuayesi’nde; fotoğraf sergisi düzenlendi. Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu Atölyesi’nce hazırlanan sergide; ‘7. Uluslararası 19 Mayıs Engelli Gençlik Festivali’nden objektiflere yansıyan fotoğraf karelerine yer verilerek, engellilerin toplumsal hayatta karşı karşıya olduğu sorun ve sıkıntılar dile getirildi. Serginin sanat danışmanlığını ise Haluk Uygur ve Nuri Gürdil yaptı.

Etkinlikler kapsamında konuşan Hüseyin Avni Coş, “Sevgi ve merhamet kelimelerinin ifade ettiği insani duyguların, özelliklerin toplumda egemen kılınabilmesi halinde; engellilerin karşı karşıya kaldığı birçok sorunun kendiliğinden çözüme kavuşacağına inanıyorum.” dedi. Büyükşehir Belediye Başkanı v. Zihni Aldırmaz da, belediye olarak engellilerin sorun ve sıkıntılarının çözüme kavuşturulması noktasında çok ciddi çalışmalarda bulunduklarını anlattı. Kent Konseyi Engelli Meclisi Başkanı Gülşah Gülpınar, engelli bireylerin kamu binaları, bankalar, işyerleri, restaurantlar, ibadet yerleri gibi sosyal kullanım alanlarına erişimlerinin hala sağlanamadığını dile getirdi. Etkinlik kapsamında, engelliler tarafından katılımcılara “Sema” gösterisi düzenlendi. ■

Adana Çukurova Belediyesi Kültür Merkezi Proje Yarışması Sonuçlandı

Adana'da kültür merkezi olmalı ya da var olanlar iyileştirilmeli tartışmaları devam ederken, Adana Çukurova Belediyesi tarafından açılan "Adana Çukurova İlçe Belediyesi Hizmet Binası ve Kültür Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması"nın sonuçları belli oldu.

Birincilik ödülü: Derya Ekim Öztepe (YTÜ Mimar, Ekip Temsilcisi), Ozan Öztepe (YTÜ Mimar)'nin oldu. Altınşehir Adana olarak yetkililerden ricamız kültür merkezi yapımında senfoni, tiyatro gibi alanlarda yetkili kişilerden görüş alınmasıdır. Yapılacak olan kültür merkezlerinin Adana için yararlı olacağını ümit ederiz. ■

Satrançta Uluslararası Büyük Usta Adana'dan

Satrançta Grand Master (Uluslararası Büyük Usta) alınacak en büyük ünvan. Ülkemizde bu ünvana sahip dört kişi var, bunlardan bir tanesi Adana'dan. Barış Esen düşüncelerini şu şekilde aktarıyor: "Bu ünvana sahip olabilmek için ortaokuldan bu yana satranç oynuyorum. Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca Satranç Turnuvaları'nda Dünya Kupasına katılma hakkı elde eden ilk sporcuyum. Bunu Avrupa Şampiyonası'nda ilk 30'a girerek elde ettim. Şu ana kadar Adana'da bu ünvanın iki kademe altı olan FIDE Master ünvanını alan dahi yok. Bu ünvanlara şehrin sahip olması için Adana'da Satranç Kulübünü kuruluşunda yer aldım ve Dahi Satranç Merkezi adı altında profesyonel olarak eğitim veren bir yere sahibim."

Biz de Altınşehir olarak Barış Esen'i kutlar başarılarının devamını dileriz. ■

Tarkan Kulak Kazakistan Fahri Konsolosu Oldu

Türkiye ile Kazakistan arasında dostluk ilişkilerini güçlendirecek yeni bir adım daha atıldı.

Kazakistan'ın Adana Fahri Konsoloslugu törenle açıldı. İş adamı Tarkan Kulak'ın Kazakistan Cumhuriyeti'nin Adana Fahri Konsoloslugu'na atanması dolayısıyla düzenlenen resepsiyonda iki ülke arasındaki dostluk ve kardeşlik bağları vurgulandı.

Hiltonsa'da düzenlenen resepsiyonda konuşan Kazakistan'ın Ankara Büyükelçisi Canseyit Tüymebayev, Fahri Konsoloslugin açılışının 5 Aralık olan Kazakistan'ın bağımsızlık gününe denk gelmesinin anlamlı olduğunu belirtti. Açılışa Adana Valisi Hüseyin Avni Coş, Kazakistan Ankara Büyükelçisi Canseyit Tüymebayev, Kültür ve Turizm İl Müdürü Osman Arık, Adana Ticaret Borsası Başkanı Muammer Çalışkan, Sanayi Odası Başkanı Sadi Sürenkök, Ticaret Odası Başkanı Ali Gizer ile çok sayıda iş adamı katıldı. ■

Her Şey Bir Gülücük İçin

A ile Eğitim Derneği'nin (AED) eğlence terapisi olan "Her Şey Bir Gülücük İçin" programı, Türkiye'de 1997 yılında, İstanbul Cerrahpaşa Hastanesi'nde yatan lösemi ve kanser hastası çocukların ve ailelerinin acılarını unutturmaya çalışmak ve onları neşelendirmek amacıyla yapılan haftalık ziyaretlerle başladı. Bu program daha sonra 2000 yılında Adana Balcalı Hastanesi Çocuk Onkoloji ve Hematoloji Bölümü'nde başladı ve 11 yıldır devam ediyor. Proje Koordinatörü Angela Koltas konu ile ilgili olarak şunları belirtti:

AED'nin "Her Şey Bir Gülücük İçin" hastane programının öncelikli hedefi, çocukların ve ailelerinin hayatlarının bu zor zamanlarında onlarla birlikte olup birkaç saat için bile olsa onları eğlendirerek ve güldürerek hastalıklarını unutmalarını sağlamak ve onlara moral vermektir. Bugüne kadar AED gönüllüleri, en son Trabzon Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi de dahil olmak üzere Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Çanakkale, Gaziantep, Giresun, Kocaeli, İstanbul, İzmir, Konya, Manisa, Mersin, Ordu, Osmaniye, Samsun, Şanlıurfa, Siverek ve Trabzon'da toplamda 45 çocuk servisini ve bunlar ek olarak 5 okulun sınıflarının duvarlarını boyadılar.

Hedeflerimizden bir tanesi de "lösemi ve kanser" gibi uzun süreli hastalıklarla mücadele eden çocukların daha yararlı ve eğlenceli yayınları seyrederek gelişimlerini, eğitimlerini ve morallerini pozitif yönde etkileyecek uygun yayınlarla bilgilencmeleri için odalarına DVD çalar sağlamak ve çocuklara yönelik eğlenceli ve eğitici filmlerden oluşan bir DVD kütüphanesi kurmaktır. Çocuklar "kemoterapi"den çıkıp odalarında dinlenirken pozitif yönde bir eğlenceye ihtiyaç duyarlar. Araştırmalar gösteriyor ki, gülmek ve neşeli olmak tedavide büyük bir öneme sahip olan iyileştirici nöropeptitleri harekete geçiriyor. Bu nedenle, o en hassas dönemlerinde çocukların televizyonda izledikleri yayınlar büyük önem taşımaktadır" dedi.

Adana Bu Konuda Örnek Model

Adana'nın bu konuda örnek model olduğunu ve projenin giderek büyüdüğünü belirten Kortes konuşmalarına şu şekilde devam etti:

"Bugüne kadar 3 hastaneye (Gaziantep Onkoloji, Adana Balcalı Onkoloji-Hematoloji Bölümleri ve Mersin Halkkent Çocuk ve Kadın Doğum Hastanesi) DVD çalar koyduk ve çocuklara yönelik DVD kütüphanesi kurduk. Bu programlara sponsor olarak veya bu programlar için hediye bağışında bulunarak yardımcı olmak istiyorsanız, lütfen aed.adana@gmail.com ya da www.aileegitimder.org Internet adresinden bizimle iletişim kurun. Bu proje için düzenli olarak mali anlamda bize destek verecek olan sponsorlara ihtiyacımız vardır. Ayrıca oyuncaklara, boyama kitaplarına, sanat dersleri için araç-gereçlere, gitar ve diğer müzikal enstrümanlara, kaliteli çocuk kitaplarına ve filmlerine, MP3 oynatıcılara ve buna benzer çocukları mutlu edecek eğlence ekipmanlarına ihtiyacımız vardır. Herkesi bu projeye destek vermeye çağırıyoruz." ■

Teksin Özgüz “Estetik Bileşke” Resim Sergisi Açıldı

ABD ve İngiltere’de çeşitli sergiler açan Adanalı Ressam Teksin Özgüz’ün “Estetik Bileşke II” sergisi, 75. Yıl Sanat Galerisi’nde 13 Aralık 2011’de sanatseverlerin ziyaretine açıldı. Özgüz, sergi ile ilgili olarak yaptığı konuşmasında: “Resimlerim, kavramı ve anlam alanını; doğanın ve dünyanın kirlenip bozulmasına gönderimi içeren, sadece kendisiyle sınırlı olmayan ve yaşamsal olana, dünyaya ait anlam ve değer de üreten; çevreye karşı duyarlılığı da içermektedir. Müdahale edilmiş farklı planlar hassas çağrışımları ile doğanın kırılğan yapısına işaret etmektedir.” dedi.

İzleyicilere farklı sunum teknikleri ile eserlerin gösterildiği sergide; soyut peyzajlar, şehir görünümünü içeren yağlıboya çalışmalarının yanı sıra pastel çalışmaları ve serginin konusunu destekleyen bir heykel çalışması yer aldı. ■

Adana Olgunlaşma Enstitüsü’nden Çukurova’nın Geleneksel El Sanatlarının Sunulduğu Müze

Adana müzeler kenti olma yolunda adımlar atmaya devam ediyor. Adana Olgunlaşma Enstitüsü’nde geleneksel el sanatlarının sergilendiği bir mekan Adana’ya kazandırıldı. Enstitü Müdürü İkbâl Kalın konuyla ilgili olarak şunları belirtti: “Adana’nın 4 bin yıllık tarihinin kamuoyuna tanıtılması, kültürel dokunun restorasyonunun yapılması, kültür sanat merkezleri oluşturulması, bacasız sanayi olan turizm bilincinin yaygınlaştırılması ile Adana da kendi üzerine düşen görevi tamamlamakta ve marka kent olmak için birçok adım atmaktadır. Çukurova bölgesine hizmet veren Adana Olgunlaşma Enstitüsü bu amaçlar doğrultusunda Çukurova’mızın kültürünü, geleneklerini araştırarak bir arşiv oluşturmuştur. Bu doğrultuda uzun bir çalışma sürecinden sonra müze ve sergi salonunun açılması Adana’da turizmin canlanması ve kültürümüzü tanıtmada gezilecek ve görülecek yerlere bir yenisini eklemiştir.

250 Metrekarelik Alan, 400’e Yakın Eser

Müze ve sergi salonu Adana’nın geleneksel el sanatlarını ve tarihi kültürel dokusunu gözler önüne sermesi açısından çok önemli olduğunu vurgulayan Kalın, görüşlerini şu şekilde sonlandırdı: “250 metrekarelik alanda 400 e yakın ürün ve kendi el sanatları ürünlerimizden 52 adet 100-300 yıllık eserler sergilenmektedir. Bu tarihi yaşamak isteyen herkesi müzemize bekliyoruz.” ■

Bayram Top, 88 Sanatçı 88 Eser’de

26 Ekim-1 Kasım 2011 tarihleri arasında, Cumhuriyetimizin 88. yılı anısına; Şehirhatlarının Yeni Kadıköy isklelesinde bulunan Şirket-i Hayriye Sanat Galerisinde 88 sanatçının birbirinden özel eserlerinden oluşan karma sergisinde ve katalogunda yer alan Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu Üyesi Bayram Top’u başarısından dolayı kutlar, devamını dileriz.

*Sanatçımız Bayram Top eserindeki kap-tanla beraber. ■

Acıbadem Ortaklığı’nda Televizyon Programlarına Devam

Adana Acıbadem Hastaneleri ve Altınşehir Adana Dergisi’nin ortaklaşa düzenlediği televizyon programları devam ediyor. Şimdiye kadar “Müzeler Kenti Adana” ve “Delikanlı Aşklar” konulu iki program yapılmıştı. Yeni programlar ise “Fotoğrafa Adanmış Bir Ömür Mehmet Baltacı” ve “Alternatif Sporlar” önümüzdeki günlerde www.altinsehiradana.com adresini takip ederek programları izleyebilirsiniz. ■

Acaba Neden?

Altınşehir Adana Dergisi olarak yeni yılın gelişine hazırlandığımız şu günlerde, bir farklılık gözümüze çarpmakta. Geride bıraktığımız yılın bu döneminde Adana’nın sergi salonlarının coşkusu ve kalabalığı hiç eksik olmazken, şimdi ise aynı ilgi ve coşku görülüyor. Eylül döneminden bugüne birçok sergi salonunda etkinlik ya hiç olmamış ya da olan etkinlik sayısı bir elin parmaklarını geçmiyor. Altınşehir Adana Dergisi olarak bu duruma çok üzüldüğümüzü belirtip sorunun cevabını merak ediyoruz. Acaba neden ? ■

Adana Sokakları Renklenecek

14 Şubat Sevgililer Günü’nde ‘Adana Tek Yürek’ sloganıyla hayata geçirilecek olan; ‘Şehrin Kalpleri Açık Hava Sergisi’ ile birlikte kentin dört bir yanına dev kalp heykelleri yerleştirilecek. Projenin Halkla İlişkiler Sorumlusu olan Meriç Yeğenağa, ‘Şehrin Kalpleri Açık Hava Sergisi’nin, Adana’da sanatçıları ve sponsor firmaları bir araya getirmeyi hedeflediğini dile getirdi. Yeğenağa, “İki ay boyunca Adana sokakları birbirinden güzel, etkileyici ve eğlenceli kalplere ev sahipliği yapacak. Sergi çerçevesinde sanatın ve sanatçının teşvik edilmesi amacıyla da ‘En İyi Kalp’ ve ‘En İyi Tasarım’ dalında ödüller verilecek” dedi. ■

Artık Eski Paralar Yastık Altında Kalmıyor

Adana’da bir “Nümismatik Derneği” var. Nümismatik para koleksiyonu diye adlandırılıyor. Galleria’da açılan derneğin başkanı Habip Bener ile yaptığımız sohbette, “Çocuk yaşlarda koleksiyonla uğraşıyordum, para, milli piyango, jeton gibi farklı koleksiyonlarım oldu. Nümismatik para koleksiyonudur. Cem Mahruki şu anda Türkiye’nin Nümismatik Dernekleri Başkanı. Koleksiyonculuk bizim kültürümüzde var. Koleksiyonlarımızı masa altında, defter arasında biriktiriyoruz. Ancak bu konuda bir eğitim olmadığı için insanlarımız bu kültüre yönlendirilmiyor, biz bu işe gönüllü olduğumuz için bu derneği Adana’da kurduk.” dedi.

Dernek olarak koleksiyoncunun elindeki materyali saklama, koruma ve maddi değeri hakkında bilgi verdiklerini vurgulayan Bener: “Bundan sonraki hedefimiz Avrupa Birliği’nin desteği ile belediyeden bir yer temin ederek kendi binamızda sergi salonu kurmak. Derneğimizde ayda bir, pazar günleri toplanıyoruz, şu anda 10 üyemiz var. Daha yeni açıldık. Yurt dışından birçok ülkelerle alışveriş halindeyiz. Tüm Çukurova ve başta Adana olmak üzere ilgilileri Galleria’da bulunan derneğimize bekliyoruz.” dedi. ■

Fotoğrafa Adanmış Bir Ömür

Mehmet Baltacı

Yazı: Tuğba Akkoca

Fotoğraf: Mehmet Baltacı Arşivi

Adana Fotoğrafları Mehmet Baltacı Müzesi'nde İzleyiciler ile Buluştu

Koskoca yaşamınızın başlangıcında sizi geleceğe yönlendiren nedir? sorusu ile karşılaştım fotoğraf sanatçısı Mehmet BALTACI'yı araştırırken... "Doğduğunuz topraklar mı? Yaşamınıza giren bir an mı?" diye sorularına devam ediyor özgeçmişini anlatırken. Hatay'ın Erzin ilçesinin, Gökdere Köyü'nde 1944 yılında doğan Baltacı'nın yaşamını, köye uğrayan seyyar sinemada izlediği bir film değiştirmiş. Sinema makinesinin büyü- ne kapılan Baltacı, henüz 8 yaşında bir fotoğraf makinesi edinerek, anı fotoğrafları çekmeye başlamış. 1952 yılının ve yaşadığı köyün şartları onu bu heyecanından alıkoy- madığı gibi, "an"ları ölümsüz kılmak için, köy evinde yorgan altını karanlık oda gibi kullanıp, film sarıp, fotoğrafçılığa ilk adı- mını atmış. Entelektüel yapısı, analitik dü- şünme yetisi yaşının çok ötesinde bulunan Baltacı, fotoğraf tutkusu nedeniyle yaşadığı yere sığamamış, bir gezgin olup, şehir şe- hir dolaşarak fotoğraf sanatını öğrenmeye başlamış. 1960 yılında İzmir'de değişik fo- toğrafhanelerde; 1968 yılında İstanbul'da Sami Güner ve Ersin Alok gibi ünlü fotoğ- rafçıların asistanı olarak çalışmaya başla- mıştır. 1975 yılında memleketinin "dön" da- vetine kayıtsız kalamayarak; Çukurova'nın merkezine, Adana'ya taşınmış; Stüdyo 75'i kurarak Adana'da Endüstriyel ve Tanıtım Fotoğrafçılığı'nı başlatmıştı.

1980-Adana Sular Sineması

1980 Seli Büyükşehir Belediyesi

Mehmet Baltacı-Urfa

O Engin Zirvelerde Dolaşır, Özgürlüğün Tadını Çıkarırdı

Stüdyo 75 ve Adana

1975 tarihine kadar Adana ve çevre ilerde, sanayici işadamları İstanbul'dan fotoğrafçı getirtirken, Stüdyo 75 ile birlikte, Adana'da katalog ve ürün çekimleri yapılmaya başlanmıştır. Önce bir avuç fotoğrafçının uğrak yeri olan Stüdyo 75, zamanla Adana'da yaşayan veya şehri ziyarete gelen tüm fotoğrafçıların fikir alışverişinde bulunup, bilgi ve deneyimlerini paylaştığı bir merkez haline gelmiştir. Fotoğrafın bir kağıt parçası olmaktan çıkıp, paylaşarak izleyici ile buluşmasına, gösteriler yapıp, sergiler açılmasına, yarışmalar düzenlenmesine öncü olmuştur. Fotoğraf çekim teknikleri, kullanılan lensin ve çekim ayarının fotoğrafa etkisi, siyah beyaz/renkli fotoğraf ayrımı, sanatçının anlatmak istediği konu, fotoğrafın hikayesi bir araya gelen bu grubun en temel tartışma konusu olmuş, izleyicisi ile buluşan fotoğraf Adana'da bir "sanat dalı" olarak kabul görmeye başlamıştır.

Adana Fotoğraf Amatörleri Derneği (AFAD) Kuruluşu

Mehmet Baltacı'nın Stüdyo 75'i adeta bir fotoğraf sanatçıları derneği gibi çalışmasına rağmen, kurumların şahıslardan bağımsız ve ölümsüz olması gerektiğini düşünen; fotoğrafın paylaşılıp tartışıldığı zaman ruh bulup, anlam kazandığını gören; büyümenin ve gelişmenin ancak örgütlenerek başarılacağına inanan Baltacı, 1979 yılında; Sina Coşkun, Sefa Ulukan, A.Kadir Kaçar, Özcan Atamer, Erdoğan Varol, Kurtar Çakın, Mete Karabulut, Alinur Uğurpakkan, Adnan Güner ile birlikte Adana Fotoğraf Amatörleri Derneği (AFAD)'ı kurmuştur. BALTACI, 1992-1995 ve 1998-1999 dönemlerinde AFAD Başkanlığı yapmış, dehası ve çalışkanlığı ile AFAD'ı, Türkiye'nin en önemli fotoğraf derneklerinden biri haline getirdiği için kendisine, AFAD Onursal Başkanı unvanı verilmiştir.

1980-Taşköprü

Mehmet Baltacı Fotoğraf ve Sinema Müzesi
2008 yılında Adana'da, Türkiye'nin ikinci
fotoğraf müzesi olarak kurulmuştur.

Adana Fotoğrafları Arşivi

Baltacı, 1960 yılından itibaren 8 defa Türkiye turu yaparak; ülkemizin hemen hemen her bölgesinin ve Adana'nın tarihi ve kültürel dokusunu yansıtan fotoğraflar çekmiştir. Fotoğrafa duyduğu tutkuyu, yalnız kağıda dökmekle yetinmemiş; elindeki belgeleri düzenli ve sistematik bir biçimde saklayarak arşiv fotoğrafçısı olarak da adlandırabileceğimiz bir sistematığe oturtmuştur. Adana, 1960 ile 1985 yıllarına ait fotoğrafları Mehmet Baltacı arşivinden tanımıştır. Koleksiyonculuk düşüncesi ile fotoğraf makineleri ve çektiği fotoğrafları biriktirmeye başlamış; ölümünden sonra dahi, her fotoğrafın rahatlıkla bulunabildiği muhteşem bir arşiv miras bırakmıştır.

Mehmet Baltacı Fotoğraf ve Sinema Tarihi Müzesi

Baltacı'nın 1998 yılında en büyük hayali, henüz Türkiye'de bir fotoğraf müzesi kavramı dahi yok iken arşivinde bulunan fotoğrafları ve fotoğraf makineleri koleksiyonunu bir müze çatısı altında Adanalı sanatseverlerle buluşturmaktır. Bu konuda, AFAD Başkanı Haluk Uygur ile birlikte Kültür Bakanlığı ile yapılan görüşmelerde, Baltacı'ya ait malzemelerin müze olabileceğine karar verilmiş ise de bürokratik engellerden dolayı bu hayalini gerçekleştirilemeden 2007 yılında aramızdan ayrılmıştır.

Mehmet Baltacı Fotoğraf ve Sinema Müzesi 2008 yılında Adana'da, Balıkesir Ulusal Fotoğraf müzesinden sonra, Türkiye'nin ikinci fotoğraf müzesi olarak kurulmuştur. Adana Valiliği, Adana Büyükşehir Belediyesi, Altın Koza A.Ş ve Adana Kent Konseyi işbirliği ile bu gün Adana Kültür Sanat Merkezi olarak tarihi Kız Lisesi binasında faaliyet vermektedir.

Bu müzenin açılmasında dönemin Altın Koza Genel Müdürü Fevzi Acevit ile birlikte S.Haluk Uygur ve Sina Coşkun'un özel gayretleri olmuştur. Müzede, Mehmet Baltacı'ya ait 145 kişisel fotoğraf makinesi koleksiyonu, 4942 adet film negatifi, 622 adet basılı fotoğraf, 710 adet 6X6 dia , 366 adet kartta dia ve 7.000 adet dijital ortama aktarılmış fotoğraflar ile diğer sanatseverlerin bağışladığı 140 adet fotoğraf makinesi bulunmaktadır. Mehmet Baltacı'nın ölümünden sonra basılan "Adana Fotoğraf Tarihi, Bir Efsanenin Gözünden, Adana'da Törenler, 50.Sanat Yılı" isimli eserleri, Mehmet Baltacı koleksiyonuna ait tarihi Adana Fotoğrafları ve Adana ve çevresinin envanterlik eserleri bu müzede bilgisayar ortamında, müze ziyaretçilerinin ilgisine sunulmuştur.

(www.mehmetbaltacifotografmuzesi.com)

Bir Efsanenin Gözünden...

55 yıllık sanat hayatında fotoğrafı, "gizem" olmaktan çıkartarak, bilgisini, objektiflerini, karanlık odasını, filmlerini, makinelerini, stüdyosunu kısacası tüm malzemelerini paylaştı dostlarıyla. İyi bir fotoğrafçı olmanın sırrının, iyi bir eş ve iyi bir baba olmaktan geçtiğini her fırsatta ifade ederken, öğrencilerini çocukları gibi görerek, onlara fotoğraf sanatının tüm inceliklerini öğretti. Karanlık oda konusunda bir efsaneydi, teknolojiyi elindeki imkanlarla yeniden yaratır, yaratıcı zekasıyla herkesi hayran bırakarak, pes etmeden, sabırla 7 saat tek bir fotoğrafın başında baskısını bekleyerek mucizeler yaratırdı.

AFAD kurucu üyesi, Dt Sina Coşkun "Pinhole ile harika fotoğraflar çekilir, tabi baskıyı Mehmet yaparsa..." derken, yol arkadaşının tam bir karanlık oda sihirbazı olduğunu anlatır. Birçok gencin, fotoğraf çekerek para kazanmasına, fotoğrafın bir meslek olmasına, sevilmesine önayak olmuş, önemli fotoğrafçılar, gazeteciler yetiştirmiştir.

13 AFAD üyesi ve kursiyerinin, fotoğraf çekim gezisinden dönerken trafik kazasında ölmeleri nedeniyle her yıl geleneksel olarak düzenlenen, 13 Kare Sanat Festivali'nin, 2007 yılındaki töreninde, açılış çanı çaldığı sırada veda etti hayata. Sanata gölge düşürmek istemedi, seremoninin başlamasını bekledi son nefesini verirken... Ölüm yıl dönümünde büyük ustayı saygıyla anıyoruz...■

tugbaakkoca@altinsehiradana.com

Mehmet Baltacı Saygıyla Anıldı

Mehmet Baltacı 13 Kare Sanat Festivali kapsamında Altınoran tarafından düzenlenen sergi ve söyleşi ile anıldı. Etkinlik 23 Aralık 2011'de Tarihi Kız Lisesi'nde yapıldı. Etkinlikte, küratörlüğünü S.Haluk Uygur'un yaptığı; Selda Dölekoğlu, Müge Uluç Baltacı'nın fotoğrafçı olarak katıldığı sergi açıldı. Bu sergide Mehmet Baltacı Fotoğraf Müzesi'nde bulunan fotoğraf makineleri ile ustanın izinden gidilerek fotoğraf çekildi.

ADANA KÜLTÜR VADİSİ

Adana Fikir Birliği Etmiş “Adana’ya Kültür Vadisi İstiyoruz”

Yazı ve Fotoğraf: S.Haluk Uygur, Erhan Yelekçi
Resimleme: Diyar Erzen

Kültür ve Tiyatro Salonları, Sergi Alanları,
Atölyeler, Kütüphaneler, Sosyal Mekanların
Bir Arada Olduğu Bir Vadi...

Eğer kültür sanatla ilgiliyseniz salonun Adana için önemli bir sorun olduğunu bilirsiniz. Çünkü Adana’nın merkezi kültür etkinlikleri hala 1938 yılında yapılmış 350 kişilik Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu’nda yapılır.

Maalesef Çukurova Senfoni Orkestrası da, Şehir Tiyatrosu da aynı sahneyi kullanmak zorundadır. Mesele sadece aynı sahne olsa... Farklı sanat alanlarının kullanmak zorunda olduğu sahne arkası argümanlar mecburen bir araya getirilmeye çalışılarak özgür sanat ortamının sağlanmasında eksiklikler yaratılmıştır.

Düşünün bir kere 1938 yılının 150 binlik Adana’sı için yapılan salon, 2 milyonluk Adana’nın hala baş tacı... 1938 yılından beri biri Devlet Tiyatrosu olmak üzere iki salon daha (diğeri Seyhan Kültür Merkezi) yapılmış ama çeşitli nedenlerle Büyükşehir Belediyesi Salonu’nun yükü alınamamış.

Üstelik bu salonların hepsi sadece Seyhan İlçesi’nde toplanmış. Bırakın Yüreğir’i Sarıçam’ı, Türkiye’nin belki de 60 vilayetinden daha çok nüfusa sahip Çukurova ilçesinde bile bir salon yok. Bırakın salonu sanata ayrılmış bir yer bile bulunmuyor.

Halbuki kentimiz Türkiye çapında büyük sanat etkinliklerine imza atmakta. Ülkemizin en önemli film festivallerinden (belki de en önemli) biri Adana’da yapılıyor. Tek Uluslararası Tiyatro Festivali Adana’da... 13 Kare Uluslararası Sanat Festivali diye başka bir festivalimiz daha var. İstanbul’la birlikte en çok izleyicisi olan kitap fuarının bizde yapıldığını biliyoruz. Ayrıca çok sayıda, yıla yayılı etkinlik ilgi ile izleniyor. Sanatla ilgili biri olarak biliyorum ki sergi açılışları, sanat kursları çok dikkat çekiyor.

Konuyla ilgili olarak dikkatimizi kentimizin sanatla ilgili önemli insanlarına çevirdik ve aldığımız görüşleri sizlerle paylaşıyoruz.

Adana Büyükşehir Belediye Tiyatrosu Genel Sanat Yönetmeni
İsmail Timuçin

İsmail Timuçin: Altın Koza Gibi Festivaller Yapan Bir Kente 1500-2000 Kişilik Salon Gerekli

Öncelikle Adana Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nun yıllardır sorumluluğunu üstlenen, Adana Büyükşehir Belediye Tiyatrosu Genel Sanat Yönetmeni'in görüşlerine başvuruyoruz. Timuçin'in konuyla ilgili söylediği şu cümleler, aslında bizim de bu konuya ilgi göstermemizin nedenlerinden biri:

"Adana'da kültür merkezi ve salon eksikliği, içerisinde olduğumuz, yaşadığımız hatta iliklerimize kadar hissettiğimiz bir olay. 1992 yılından önce Belediye Tiyatro Salonu mevcut talepler için o günlerde yeterli oluyordu. Ancak bugün Adana'nın nüfusu 2 milyona dayandı. 90'lı yıllardan bu tarafa Adana'da oluşturduğumuz sanat, sanatsal etkinlikler ve sanat kurumlarının birlikteliği sonucunda Adana; sanatsal kültürel etkinliklerde çok hareketlendi, çok büyüdü. Şehirde müthiş derecede hepimizi mutlu kılacak aktivite zenginliği var."

İsmail Timuçin ayrıca sanatın kentin geliştirici ana dinamiklerinden biri olduğuna vurgu yaparak, salonların da bu dinamğin gelişmesini olumlu etkileyecek biçimde oluşturulmasının önemine işaret ederek devam ediyor:

"Adana'da Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nun dışında Sabancı Kültür Sitesi Devlet Tiyatrosu Salonu ve Seyhan Belediyesi'nin yaptırdığı Seyhan Kültür Merkezi'nde iki salon daha var. Bu salonlar şehir merkezinde birbirine çok yakın 1 kilometre çapındaki bir daire içinde yer alıyor. Oysa sanatsal ve kültürel aktivitelerin tüm semtlere ve bütün ilçelere yayılması gerekir. Bence Sarıçam, Yüreğir ve Çukurova'da da halkın ihtiyacını karşılayacak kültür merkezlerine, çok amaçlı salonlara ihtiyaç var. Umarım devletimizin ve belediyelerimizin imkanları el verir buralarda kültür merkezleri veya çok amaçlı salonlar yapılır. Bu ilçelerimizde merkeze uzak semtlerde oturan insanlarımız ulaşım ve benzeri nedenlerle buraya gelemiyor. İnşallah bir gün gelir mahallelerimizde küçük de olsa kültür sanat merkezleri yapılır."

Ayrıca Türk sinemasının çok önemli festivallerinden olan Altın Koza Film Festivali, senfoni ve diğer faaliyetler gibi tüm şehri ilgilendiren etkinliklerin yapılabilmesi için 1500-2000 kişilik salonlara sıkça ihtiyaç duyulmaktadır. Adana bunu hak eden bir şehir. Çok sayıda sanatçı yetiştirmiş bir şehir. Sanat geçmişi çok zengin olan bir şehir. Adana'nın çok sayıda tiyatrosu, senfonisi, özel tiyatroları var. 30'a yakın kurum ve kuruluşların, derneklerin sanat müziği ve halk müziği koroları var. Bugün şehrimiz kongre, sergi ve fuar şehri konumunda. Türkiye'nin bütün özel tiyatroları Adana'ya turne gerçekleştiriyor bu nedenle salon sorunu çok ciddi olarak ele alınmalıdır."

► Yapılması planlanan Kültür Merkezi'nin yeri çöplük...

A.A: Yani çözüm ne?

İ.T: Yani sözün özü, Adana'da çok fazla etkinlik yapılıyor ancak Adana'da ciddi bir salon sıkıntısı yaşıyoruz. Büyük bir kültür sarayına ihtiyaç var. 2 milyon nüfuslu kentte Altın Koza Film Festivali, 13 Kare Sanat Festivali, Tiyatro Şenlikleri, Edebiyat Festivali vb. etkinliklerimiz var. Bunları nerelerde yapacağız? Elbette bu tür salonlarda. Örneğin; Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nu hem tiyatro vb. etkinliklerimizde hem senfoni konserlerinde ve diğer konserlerde ortak kullanmak zorunda kalıyoruz. Üzülerek söylemek istiyorum bu sıkışıklık nedeniyle bir çok kurum ve kuruluş veya sanatla ilgilenen insanlar proje üretme aşamasında yerle ilgili ciddi sorun yaşıyor. Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'muza tiyatro için yaptığımız bir uygulama diğer etkinlikler için uygun olmayabiliyor. Oysa herkes bilir ki tiyatro salonu sahnesinin teknik yapısıyla senfoni ve diğer sanatsal etkinliklerin sahnesinin teknik yapısı çok ayırdır.

A.A: Çukur halinde kalan Yeni Baraj civarı Menderes yolundaki kültür merkezi için ne düşünüyorsunuz?

İ.T: O proje Adana'nın çok önemli projelerinden biriydi, önemli bir eser olacaktı Adana için... Ama kentimizin şanssızlığı bu proje temel aşamasında kaldı.

A.A: Yüreğir'de de yarım kalmış bir kültür merkezi var?

İ.T: Orası ile ilgili üzülecek şeyler söyleyebilirim. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yüreğir'de bir kültür merkezi inşa etmiş, inşaat bitme aşamasına gelmiş ancak öyle kalmış. Oysa çok az ince bir işçilikten sonra kullanılabilecek bir kültür merkezi. Yüreğir ilçemiz için bu kültür merkezinin çok önemli olduğunu düşünüyorum.

A.A: Kültür Bakanlığı orayı bitirmek için ihale açmış.

İ.T: Çok güzel bir haber. İçimizi rahatlatacak sözler söylüyorsunuz. Yüreğir ve çevresine çok faydalı olacağını düşünüyorum. Çukurova İlçesi'nde şu an bir kültür merkezi yok. Ancak Çukurova Belediyesi'nde Mimarlar Odası ile birlikte bir kültür merkezi proje çalışmasının olduğunu duydum. Umarım kısa sürede gerçekleşir ve tamamlanır.

**Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası
Müdürü Serdar Bakırezen; Bir Salon
Yapılacaksa Öncelikle Burada Faaliyete
Geçeceklerin Görüşleri Alınmalıdır**

Konuyu konuşurken senfoni orkestrası sık sık gündeme gelince Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası Müdürü Serdar Bakırezen ile de konuştuk. Bakırezen nedense biz sormadan anlatmaya başladı:

“Bir salon yapılacaksa öncelikle burada faaliyet göstereceklerin görüşü alınmalı. Yani mutfak önemlidir. Bilginiz dahilindedir zannederim. Üniversiteye bir kongre merkezi yapıldı. O kadar paralar harcanmış; ancak opera sahnesinde bir opera oynanabilmesi için teknik donanımı yeterli değil. Bir tarafta opera, bir tarafta kongre salonu diye bir şey yapılmış ama orada opera olmaz. Salon sadece kongre salonu olarak kullanılabilir. Sahne çok geniş bir alan ama opera çukuru yanlış yapılmış. Sanatçıların gireceği kapı yok, bu çukura nereden giriş yapacaklar? Diyorlar ki asansör sistemi var. 80 sanatçıyı koydum, asansör aşağı indi, bir arkadaşımın sağlığı bozuldu, tekrar 80 kişiyi yukarı mı kaldıracacağız? Böyle bir şey yapılacağında özellikle bu işin sahne kısmı bizi çok ilgilendiriyor. Seyhan Kültür Merkezi de yapıldı hiçbir amaca yaramıyor, üstelik Yüreğir de öyle...”

A.A: Peki nasıl bir kültür merkezi olmalı ki senfoni uygun bir yere kavuşsun?

S.B: Bu işin sahne kısmı çok önemli. Bakın İzmir’e Adnan Saygun yapıldı, örnek bir salon... Gidip bakılabilirdi. Muhteşem bir salon akustiği var.

Koltuk dahi önemli, dört duvar değil kültür merkezi. Duvar yalıtımı, sesin yansımaları, sahnenin genişliği, seyirci ile buluşması... Sahneye şu kadar metrekare demek yeterli değil, yanlarda localar yapılabilir. Yapılan bir kere yapılacak 100 yıl sonra dahi kalıcı bir yer olacak.

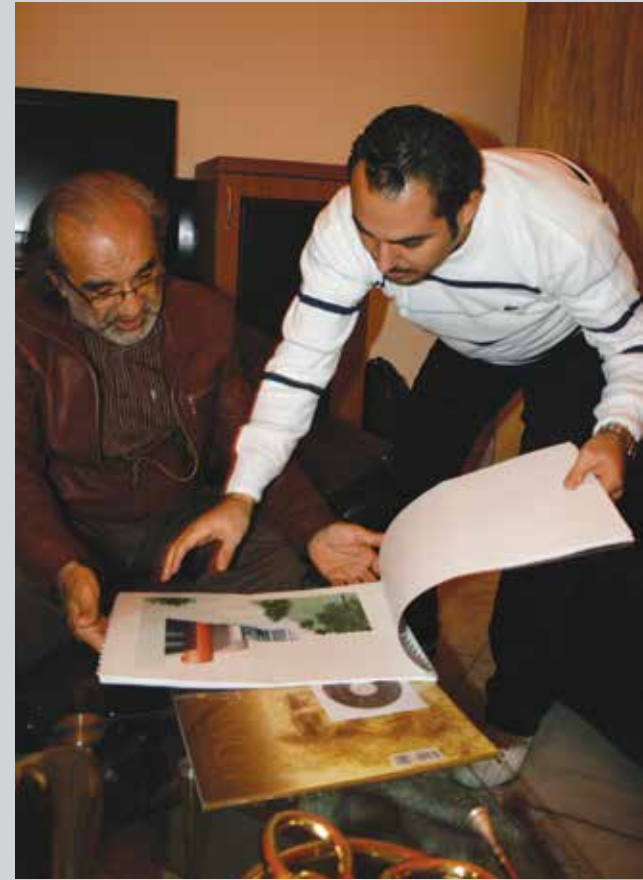
Çok Amaçlı Salonlar Yaratıcılığı Azaltabilir

A.A: Çok amaçlı salonlar yapılıyor, bu verimli mi?

S.B: Bu uygun değil, biz de mesela temeli atılmış (1992) barajın kenarındaki proje var. Ortada fuaye düşünün, iki tane ayrı salon var. Farklı yerlerde sergi salonları var. Tiyatro salonu 600 kişilik. Opera salonunun yanları loca. Sahnenin arkasında da loca var, yukarıdan da izlenebilen orkestrayı farklı yerlerden de görme şansınız var. Aynı salonda hem tiyatro hem de opera olmaz, salonlar bu projedeki gibi ayrı ayrı olmalı. Ama bugün bu bile yeterli değil. O 1992'nin projesi çünkü... .

A.A: Öneriniz nedir öyleyse?

S.B: Senfoni olarak en acil ihtiyacımız olan şey "Kültür Vadisi"dir. Vadi ile merkez arasında fark var. Vadi de müzeler, salonlar, kütüphaneler bir arada olur. Birçok şey aynı anda olmalı ki turist gezebilsin, insan oraya girdiğinde kültürel anlamda zengin bir sunum yapılsın. Şu anda Kalkınma Bakanı söz verdi birtakım hareketler var, Belediye Başkanımız da özveriyle çalışıyor, umarım istediğimiz olur...

Belediye Başkan v. Zihni Aldırmaz

İnsanlara Ulaşmanın En Önemli Yolu Sanat ve Spordur, Bu Yüzden Çok Önemsiyorum

Belediye Başkan v. Zihni Aldırmaz: Başbakanımızın Verdiği 11 Müjde İçinde Kültür Kompleksi De Var

İnsanlara ulaşmanın en önemli yolu sanat ve spor. Bu yüzden kültür ve sanata yapılan yatırımları çok önemsiyorum. Ve önümüzdeki dönemde bu konuyla ilgili birçok projemiz var. Başbakanımızın kentimiz için önerdiği ve haliyle destek verdiği 11 adet proje müjdesi var. Bunların birçoğu hayata geçmeye başladı bile. Örneğin bir tanesi havaalanının terminal binasının büyümesi veya D400 alt geçitlerinin yapılması, güney çevre yolu, sağlık kompleksi... Parça parça bunlar gerçekleşiyor. Sayın Başbakan Kültür Merkezi ile ilgili de müjdeyi verdi. Hükümetimiz tamamının yükünü çekecek değildir. Bizler üzerimize düşen görevi yapacağız. "Kültür Vadisi" şeklinde bir projeyi gerçekleştireceğiz.

Bir Kültür Vadisi Olmalı... Ayrıca İlçelerde Küçük Merkezler Yapılmalı

Bakanlığımızın yaptıracağı kültür merkezi dışında her ilçemizde tiyatro ve konser salonlarının, resim sergi alanlarının olduğu daha küçük merkezler de yapılmalı.

En kısa zamanda Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nu rahatlatacağız. Artık 2012 yılında öğrencilerin aktivitelerini belediye salonunda yapmayacağız. Real ve Optimum alışveriş merkezleri ile konutluk bizlere yer verecekler, gerekir ise şehir içerisinde yer tutacağız.

Çukurova İlçesi'ne Büyükşehir'den Sanat Merkezi

Kurttepe Anadolu Lisesi kavşağında bir arsamız var. O arsada sanat alanlarının olduğu bir yapı planlıyoruz. Bu yapı bir pasajla Metro İstasyonu ile de birleşecek. Burası kuzey bölgemizde (Çukurova) ciddi bir sanat merkezi olacak. Ayrıca buradaki istasyonda bulunan boş bir alan var. Orayı da sergi alanı olarak planlıyoruz. Önümüzdeki 2012 yılında kültür ve sanata bütçelerimizden önemli bir pay ayırıyoruz ama en büyük desteği bakanlığımızdan, valimizden göreceğimize eminim. Umarım emeklerimiz boşa gitmez.

Aslına bakarsak Adana ilimiz “Kültür Vadisi” kavramı ile özdeşleşmiştir

Kültür ve Turizm İl Müdürü

Osman Arık:

Adana ve Kültür Vadisi Kavramları Bir-biriyle Özdeşleşmiştir

Müdürlüğümüzün en önemli hedefi, ilimizdeki kültür ve turizm faaliyetlerine her türlü desteği sağlayarak sosyal, kültürel ve sanat yaşamını çeşitlendirmek ve zenginleştirmektir.

Bu kapsamda yakın süreçte, Valilik başta olmak üzere Büyükşehir ve İlçe Belediyeleri, Sivil Toplum Örgütleri ile koordineli bir şekilde çalışarak tamamladığımız projelerimiz arasında eski Kız Lisesi olarak bilinen binanın Adana Kültür ve Sanat Merkezi haline getirilmesi, Yeşiloba Şehitliğinin restore edilmesi, Adana Sinema Müzesi’nin kurulması sayılabilir. Bu arada, kentin simge bölgelerinden olan Tepebağ ve civarındaki tarihi dokunun korunmasına yönelik çalışmalar ile ilimizin denize açılan kapıları olan özellikle kentin turizmdeki geleceğinin şekillenmesi açısından büyük önem taşıyan Karataş ve Yumurtalık sahillerimize yönelik çalışmalarımız da sürmektedir. Ayrıca modern bir kent müzesi oluşturma çabalarımız da aralıksız olarak sürdürülmekte ve bu konuda yakın bir gelecekte sonuca ulaşılmaya planlanmaktadır.

Aslına bakarsak Adana ilimiz “Kültür Vadisi” kavramı ile özdeşleşmiştir. Çünkü; bu kentin dokusunda, ruhunda, doğasında, tarihinde ve sosyal yaşamında “kültür” olgusu çok belirgin bir şekilde hissedilmektedir. Bu kentten Yaşar Kemallerin, Orhan Kemallerin, Abidin Dinoların, Yılmaz Güneylerin, ressamların, sanatçıların, sporcuların, bilim insanlarının, sanatın hemen her dalından önemli isimlerin çıkması asla tesadüf değildir. Bu bağlamda bizlere düşen görev ise, kentin sahip olduğu kültür zenginliğini en iyi şekilde değerlendirmek ve gerekli projeleri hazırlayıp, hızlı ve kararlı bir şekilde yaşamaya geçmektir.

Yapım Aşamasındaki

Kültür Merkezleri Tamamlanacak

Kültür Vadisi projesinde üzerinde önemle durduğumuz bir diğer konu ise, şu anda tam olarak faaliyet göstermeyen kültür merkezlerimizin yapım aşamasının tamamlanarak bir an önce hizmete sunmaktır. Ceyhan Kültür Merkezi’nin inşaatı tamamlanma aşamasına gelmiştir. Yine salon kapasitesi çok fazla olmasa da Yüreğir ilçemizdeki Sabahattin Eşberk Kültür Merkezi’nin hizmete sunulması an meselesidir. Her ne kadar temeli uzun yıllar önce atılmış olsa da çeşitli nedenlerden dolayı tamamlanamayan Çukurova Kültür Merkezi konusunun çözülmesi için gerekli çalışmalar yürütülmektedir.

Kültür ve Turizm İl Müdürü
Osman Arık

Festivaller Şehri

Son olarak şunu söylemek isterim ki kültür; farklı değerlerin bir araya gelerek oluşturdukları, toplumu bir arada tutan bir anlam bütünüdür. Adana’da bir Kültür Vadisi oluşturma düşüncemiz yaşama geçirildiğinde, bu kentin zaten konuşulan adı ; tiyatro ve sinema salonlarıyla, Uluslararası Sabancı Tiyatro Festivali ile Altın Koza gibi kentin markalaşmış film festivali ile, 13 Kare Uluslararası Sanat Festivali ile, Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası ile, opera ve bale gösterileriyle, çekilen dizilerden de anlaşılacağı üzere zaten var olan altyapının değerlendirilerek bir sinema platosu oluşturulmasıyla, tüm sosyal ve kültürel etkinliklerle “Kültür Vadisi Adana” tanımlamasıyla zirveye ulaşacaktır.

Çukurova Üniversitesi Rektörü Alper Akinoğlu

Böyle bir fırsat verdiğiniz için öncelikle teşekkürler. 2004 yılında göreve başladığımızda üniversitenin açılış törenini Mithat Özhan Anfisi'nde yaptık. O salon 500 kişilikti, Çukurova Üniversitesi'nin sadece öğretim üyesinin sayısı 850-900. Akademik personeli 2000 civarında, öğrenci sayımız 42.000. 500 kişilik anfi açılış töreninde yetmiyordu. Adana'da büyük çaplı bir toplantı yapmak için 800 kişilik bir salon yoktu. Valilik ya da Büyükşehir bir tören düzenlemek istese yerimiz yoktu. Altın Koza'nın seremonisinin yapılacağı bir yer yok. Örneğin Antalya Piramit dediği bir yerde yapıyor bu işi. Altın Koza'nın finalini, ödül törenini dahi rahatlıkla bizim burada yapabiliriz. Eminimki 2000 kişilik salonda yapmak görkemli olur.

Kongre Turizmi Çok Önemli. Kongreler, Turizm Faaliyetlerinin Yüzde Yirmibeşi'ni Kapsıyor

Biz de çok amaçlı olsun yılda birkaç törende kullanılmasın, uluslararası standartlarda olsun dedik. Kongre turizmi çok önemli, kongre turizmi turizmin yüzde 20-25 civarını alır.

Uluslararası kongre yapabilmek için uluslararası standartlar var, tıpkı olimpiyatlar gibi... Bu binanın güvenliği depreme dayanıklılığı, yangın tedbirleri en üst düzeyde. Ayrıca akustığı dahil birçok ihtisas isteyen konu var. Bu normlar olmazsa kongre alamazsınız.

Çok Amaçlı Olması Konusunda...

Burada bir salonu çok amaçlı yapınca da sıkıntılar oluşabilir, önemli olan en aza indirmektir bu sıkıntıyı. Merkezimizde sahne var, bu sahnenin iki bölümü var; bir sabit sahne bir de önünde hareketli sahne. Sabit sahnenin hemen önünde hareketli sahne var. Hidrolik sistem ile çalışıyor 3 pozisyon var, en alta indirildiğinde opera için sahne çukuru oluyor, biraz yükseltirsek ön sahne oluyor.

Çukurun Alçaklığı Hakkında...

2 metrelik bir yer burası, acil merdiven sistemimiz de orada olacak. Bir acil durumda bir düğmeyle o sahne yukarı çıkar. Öyle bir salonda çalma devam etsin hastaya da tıbbi müdahale yapılsın, böyle bir şey olmaz. Burası iki metrelik mesafe, beş saniye sürmez merdivenin yukarı çıkması. Üç pozisyonu var; orta pozisyonda ön ve arka sahne oluyor, bir de en yüksek pozisyonda bu sahneyle bütünleşiyor, sahne büyük bir hal alıyor, 200-300 kişi yer alabiliyor. Örneğin Anadolu Ateşi çok rahat gösteri yapabilir.

Senfoninin Kendine Has Salonu Olmalı

Çukurova Senfoni Orkestrası çok rahat sığabilecektir. Ancak senfoni için şöyle bir sorun var; cihazları taşınmaya çok elverişli değil, senfoni orkestraları genelde kendine ait salon isterler aletlerin kolayca taşınamamasından dolayı ama ayrı bir salon olursa daha iyi olur. Ancak burayı da rahatlıkla kullanabilirler. 6 aya kadar bitiyor inşaat, çok rahat çalacaklardır emin olun.

Geçici olarak aletleri koyabilecekleri bir yer gösterebiliriz, ancak sürekli olarak senfoninin cihazlarını koyabileceğimiz bir yer ne yazık ki yok. ■

halukuygur@altinsehiradana.com

Çukurova'nın Bereketli Topraklarından SUNAR

Kültür Vadisi İçin Sanatçılar Ne Dedi ?

Toktay Sökmen/ Müzisyen

Adana'da yaklaşık 30 tane musiki derneği var ve etkinliklerin yapıldığı bir tane Büyükşehir Tiyatro Salonumuz var. Ben Adana gibi bir kente bunun yakışmadığını düşünüyorum.

Mahmut Hazım Kısakürek/ Tiyatrocu

Böyle bir yerin uzmanlarca planlanarak yapılması ve işlevsel olması önemli. Çok amaçlı bir salon ya da merkez değil, farklı salonların bir yerde olması düşüncesindeyim. Burada yapılacak olan aktiviteler salonun kalitesini, imajını düşürecek aktiviteler olmamalı.

Emin Güvel Yaşlıçam/ Çukurova Senfoni Orkestrası Şefi

Çok gecikti, Adana'nın en önemli projesidir. Bu konu ile ilgili arkadaşlar hemfikir ancak harekete geçen yok. Doğuya açılan bir kapıdır bu proje, bu bölgeye gidecek güzelliklerin müjdesidir. Tenis-Dağcılık Kulübü'nün yanında yer alan arsada 12 yıldır bu iş için temel atılmış durumda ancak bu durumu ile sadece bir çukur. Belediye Başkanımız bu konuda duyarlı ümit ediyorum kariyerimin son yıllarında bunu yapılmış olarak görebilirim. Gelişmekte olan Türkiye'nin en güzel şehirlerinden bir tanesinin "Kültür Vadisi" konusunda görüntüsü bu olmamalı.

Toyota Plaza / Süleyman Onatça

Onatça Sanat Galerisi olarak amacımız; sanata, sanatçıya ve sanatseverlere elimizden geldiğince destek olmaktır. Galerimizden gelir beklemek ve buradan kazanç elde etmek düşüncesinde olmadık olmayı da düşünmüyoruz. İlk yılımızı kendi içimizde, tabir-i caiz ise emekleme dönemi olarak nitelendirdik. Bundan sonraki dönemler için düşüncemiz birden ayağa kalkmak yerine küçük adımlarla, nitelikli ve sanat ruhunu doyuran çalışmalara yer vermeye devam etmektir. Bir nevi butik galeri olmayı planlıyoruz.

Sanayi Odası Başkanı / Sadi Sürenkök

Kendi salonumuzu odamıza dönük yaptık ama kuruluşlar istediğinde veriyoruz. Kamuya ayrı, özel sektöre ayrı fiyatlarımız var. Mümkün olduğunca burada toplantı yapılsın istiyoruz. Etkinliklere salonumuz açık, istenildiğinde de mutlu oluyoruz. Bölgemizde bu tür salonların yetersiz olduğunun bilincindeyiz. Bu bina Adanalının destekleri ile yapıldı.

Adana Eczacı Odası:

Sergi salonumuzun kullanımı için; odamız müsait ise kullanıma açılabilir. Bu anlamda sanatsal ve kültürel çalışmalara elimizden geldiğince katkı vermeye çalışmaktayız.

YENİ YILDA HORLAYAN KALMASIN TÜRKİYE

puranox

Puranox Boğaz Spreyi horlamayı önler geceyi sessizleştirir. *"İyi Uykular Türkiye"*

www.puranox.com.tr

Yılların Düşü: “Adana’ya Kültür Vadisi”

Yazı: Metin Bahçıvan

Fotoğraf: Erhan Yelekçi Resimleme: Diyar Erzen

Büyük Kentlerin İhtiyacı; Kültür Merkezleri Değil, Tam Donanımlı Bir Kültür Vadisi

Bize de ışık tutacak bir araştırmaya göre; illerin nüfusu, var olan salon sayısı, koltuk kapasitesi ve kişi başına düşen koltuk sayısı bulunarak karşılaştırma yapılmış ve kentlerin profili oluşturulmuş. Buna göre; Viyana'da 83 kişiye 1 koltuk düşerken, bu oran Paris'te 173 kişiye 1 koltuk, İstanbul'da ise 480 kişiye 1 koltuk oranına düşüyor. Peki Adana'mızda bu oran nedir? Söylemesi güç ama dostlar, 673 kişiye 1 koltuk düşüyor...673 kişiye 1 koltuk düşen bir kentin sanat, edebiyat ve bilimsel anlamda gelişmişliği ne kadar olabilir acaba?...Elbette ki soruyu şöyle sorabilirsiniz; 1,5 milyonluk bir kentte 6 binada toplam 2.229 koltuk doluyor mu, etkinlikler amacına ulaşıyor mu?...

Bu tartışmalara dalarsak içinden çıkılmaz bir girdaba düşüyoruz ne yazık ki; bir yanda salonların, galerilerin, tesislerin yetip yetmediği tartışması; bir yanda var olanların dolmaması, yeterince ilgi görmemesi; diğer yanda da üretilenlerin nitelikleri tartışması... Tüm bu tartışmalar ve veriler bir yana; her ne olursa olsun ve neye mal olursa olsun Adana'nın gayet güzel, akıllıca dizayn edilmiş, ergonomik planlanmış çok amaçlı büyük bir kültür merkezine acilen gereksinimi var. Evet, hepimiz böyle düşünüyoruz belki sevgili sanat dostları; ama uygulamalar ve yaşananlar gösteriyor ki, Adana'nın tek başına bir kültür merkezine değil; tüm kültür ve sanat etkinliklerinin bir arada üretildiği bir "kültür vadisi"ne gereksinimi var.

Nedir Kültür Vadisi Ya Da Niçin Kültür Merkezi Değil De Kültür Vadisi?...

Kültür merkezi planlanırken genelde çok amaçlı salonlar ve fuayeler şeklinde düşünülüyor (Büyükşehir Tiyatro Salonu ve Seyhan Kültür Merkezi gibi). Ancak yaşananlar gösteriyor ki, tiyatro amaçlı yaptığınız salonda senfoni , bale veya opera yapılamıyor. Her etkinlik, kendine özgü koşullar ve ortamda sergilenebiliyor ancak... Hele ki, günümüz koşullarında gelişmiş teknolojik olanakları kullanarak yapılacak gösterilerde daha büyük lojistik desteklere (ses ve ışık oyunlarına) gereksinim var. Dolayısıyla sahne ölçüleri de değişiyor; sahne gerisinde çok rahat biçimde bir kamyonun girebileceği alanlar, döner sahneler, asansörlü platformlar gerekiyor. Bu nedenle de devasa çok amaçlı bir salon (kültür merkezi) yerine aynı anda hemen tüm sanat etkinliklerinin üretilebileceği, sergilenebileceği bir vadi gerekiyor. Yani bu büyük alanda, vadide; bir yanda bir tiyatro salonu, bir yanda bir konser salonu, farklı büyüklüklerde toplantı salonları, sergi salonları, kütüphane, müzeler, atölyeler, kafeteryalar ve dinlenme ve gezi alanları olabilmeli. Demek ki, kültür vadisi bünyesinde onlarca mekan, ortam aynı anda kullanılabilirmeli dolayısıyla farklı branşlarda onlarca sanat etkinliği (tiyatro, konser, resim, fotoğraf, heykel vs) aynı anda sergilenebilmeli ve bir sinerji yaratılabilmelidir.

Kısaca özetlersek; bir pazar gününü bu vadide geçirmek isteyen bir aileyi düşünelim. Evin küçük çocuğu tiyatrodan oyun izlerken, anne-baba klasik müzik konserini seçecek. Büyük çocuk da belki de arkadaşlarıyla kafeteryada buluşacak. Daha sonrasında ailece bir yemeğin ardından bir resim veya fotoğraf sergisi...

KÜLTÜR VADİSİ

Peki Nasıl Bir Kültür Vadisi Ve Nerede?...

Öncelikle ham hayaller ve ütöpik bir bakış  cisinden sıyrılarak, oluşturulacak kültür vadisinin kesinlikle kentin merkezi bir noktasında, herkesin ulaşımına açık bir konumda olması gerekiyor. Çok amaçlı, fonksiyonel bir kültür vadisinin dolu dolu kullanılabilmesi ve kentin nüfusuna, sosyal ve ekonomik dokusuna yer etmiş olması gerekiyor. 500 kişilik donanımlı bir tiyatro salonu, 500-600 kişilik konser ve opera salonu, 300 kişilik bir genel gösteri salonu, 100 kişilik bir sempozyum-panel salonu, 100 kişilik dijital donanımlı bir kütüphane ve arşiv merkezi, arkeoloji müzesi, kent müzesi, resim ve fotoğraf sergi alanı, heykel sergi alanı, söyleşi-sohbet ortamı sunabilen fuayeler, kafeteryalar ve yürüyüş yollarını kapsayan kültür vadisinde en az 9-10 adet atölye (fotoğraf, resim, ebru-hat, seramik, heykel, mask, kukla vs) olmalı.  evre düzenlemesiyle, yollarıyla, binalarının sıcaklığıyla yoldan geçen herhangi birinde bile çekicilik yaratacak şekilde planlanacak böylesi bir vadi için tek yer önerilebilir bence; Eski Baraj'dan başlayıp Galleria'ya kadar uzanan sahil bandı. Ana yollara (doğ -batı / kuzey-güney bandı) açık konumda olması büyük bir avantaj. Adana metropol ndeki 4 ilçeye de benzer uzaklıklarda ve rahat ulaşılabilir durumda bir merkez.

Yapımı ve kullanımı tartışmalı durumdaki Mimar Sinan Açık Hava Tiyatro Salonu yıkmalı ve tüm sahil bandı; yürüyüş yolları, parklar, halka açık kafeteryalar, havuzlarla bir bütün halinde çok amaçlı ama tek veya iki katlı yaygın bir kütle halinde çok güzel bir kültür vadisi olarak konumlandırılabilir. Nostaljik veya ütöpik gelebilir ama böylesi bir vadi bünyesinde Seyhan Nehri'nin her iki kıyısı boyunca (Yüreğir ve Seyhan hattı) tekneler kullanılarak yolcu taşıması da rahatlıkla yapılabilir (Eski Baraj-Regülatör Köprü arasında). Dolayısıyla bu bölgede oluşturulacak bir kültür vadisi de yaşayan, yaşatan bir bünye olacaktır. Böylesi büyük bir projenin hayata geçirilmesinde salt devlet bürokrasisine, yerel ve merkezi yöneticilere değil tüm sanat üreticilerine, takipçilerine de iş düşüyor. Planlamadan-inşaatına, açılışından - kullanımına değin tüm sanat adamları, sanat-edebiyat birimleri, sivil toplum örgütleri aktif olarak söz sahibi olmalıdır. Aksi taktirde daha öncesinde yaşadığımız olumsuz onlarca  rneği burada da yaşarız.

Kültür Vadisinin Teknik Özellikleri

Yukarıda ayrıntılı anlattığımız kültür vadisindeki mekanlar nasıl olmalıdır peki?... 500 kişilik donanımlı tiyatro salonu için Hacı Ömer Sabancı Kültür Merkezi'ndeki salon örnek alınabilir ancak bazı küçük hataları düzelterek. Sahne ile seyirci arasındaki mesafe 2 metre civarında olmalı ki; bazı oyunlarda ön oyunlar rahatlıkla sergilenebilsin. Hemen birinci sıradan itibaren yükseklik öyle ayarlanabilmeli ki; seyirci çukurda kalmamalı, yani genelde yapılan hata ilk 3 sıradan oyun izlemenin kötü olmasıdır. Alandan yararlanabilmek amacıyla salonun tam ortasında olması gereken koridor genelde sağlı-sollu kullanılıyor ancak olanak varken, aslına dönüp koridoru ortada bırakmak çok daha estetik ve kullanışlıdır. Sahne derinliği en az 12 metre olmalıdır. Yani sahne arkası, dekor değişimi için çok pratik ve ergonomik olmalıdır. Elbette ki döner sahne ve orkestra boşluğu bulunmalıdır. Konser salonuyla temel ayrılıklardan bir tanesi olarak ışık sahneye karşıdan gelmelidir.

Dekor ve teknik olanakları kullanabilmek açısından sofita olarak adlandırılan sahne üstü boşlukların pratik (çıkılabilir, dolaşılabilir) olması gerekiyor. Konser salonunda ışık yukarıdan ve yanlardan gelmelidir. Sahne düzenlemesi farklı yükseltiler için kullanılabilir olmalıdır. Yani sahne üzerinde yer alacak 50 kişilik bir orkestra ve koro rahatça yerleştirilebilir ve görünür konumda olabilmelidir.

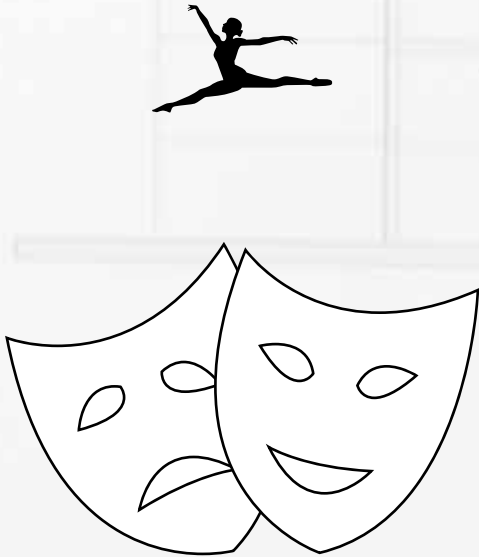
Dünyanın birçok merkezinde olduğu gibi salon localı olmalı hatta orkestranın hemen yanında ve üstünde localar bulunabilmeli. Sahne derinliğinin yanı sıra sağ ve sol portallerin ardında müzik aletlerinin taşınması ve yerleştirilebilmesi açısından geniş alanlar bırakılmalıdır. Elbette ki her iki salonda da tavan yüksek ve ferah olmalı (en az 9 metre). Toplantı ve sempozyumlar için düşünülen 100 kişilik salonda çok geniş ve büyük olmayan bir sahne (5 metre genişlik, 3 metre derinlik) olmalıdır. Salon koltukları sahneden 1 metre mesafeden başlayarak konforlu olmalıdır. Sunumları da göz önüne alarak tavan yüksekliği 4 metreden aşağıda olmamalıdır. Çalışma atölyeleri kullanım amacına göre 60 metre kareden aşağı olmamalı, doğal ışık alabilen alanların yanında teknik ışıklandırmanın buna göre planlanması gerekmektedir. Tavan yükseklikleri de yine kullanıma uygun olmalıdır (Fotoğraf atölyesiyle heykel atölyesi elbette aynı oranda olmayabilir.) Sergi salonları da yine kullanım amacına göre farklı genişlik ve yüksekliklerde olmalıdır. Fotoğraf ve resim sergilenecek alanla heykel ve plastik sanatlarla yönelik alan elbette farklı olmalıdır. Tüm mekanlar için teknik detaylar plan ve yapım aşamasında tekrar tekrar irdelenmelidir. En temelinden yola çıkarak; çocuk, yetişkin, yaşlı, engelli vs herkesi ve her şeyi göze alarak planlamak zorundayız...

Tarihin garip bir cilvesi herhalde Adana'da her 32-36 yılda bir kültür merkezi kurulmuş; 1940 Adana Halkevi (Şehir Tiyatrosu binası), 1976 H.Ö.Sabancı Kültür Merkezi ve 2008 Seyhan Kültür Merkezi...Dilerim ki; gerçekten tüm talepleri karşılamaya yönelik bir kültür vadisi için 30 yıl daha beklemeyiz. ■

metinbahcivan@altinsehiradana.com

Kaynak: 11.10.2011 Hürriyet Gazetesi

Kültür Salonlarının Kapasitesi Ne Kadar Olmalı? Salonun Özellikleri Neler Olmalı?

Kültür Vadisi için Kültür Derecikleri

Yazı: Nuri Gürdil
Fotoğraf: Erhan Yelekcı

Daha Çok Tüketim... Daha Çok Ucuz Eğlence...
Futbol... Ara gazı...

İnsan sosyal bir varlık, bunu hepimiz biliriz; sosyal donatıların insanların ihtiyaçları doğrultusunda oluşturulduğunu da... Biliyoruz ki Adana'da yeterli kültür merkezi yok; "demek ki ihtiyaç yok!" da diyebiliriz..

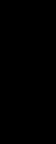
Adana kendi yağıyla kavrulduğu 1980'lerdek, kendi kentsel ihtiyaçları doğrultusunda iki kültür merkezi edinmiş, biri Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu, diğeri Sabancı Kültür Merkezi... O güne kadar yaygın olan ve kent kültüründe önemli bir yere sahip olan yazlık sinemalar bu sayı artışı ihtiyacı karşılayabilmiş olmalı. Düşünsenize, kapanan yazlık sinemaların yerine kültür merkezleri yapılsaydı kaç merkezimiz olurdu şimdi?

Adana için o zaman da az olan sayı, seksenlerden sonraki göçle şişen nüfus hızına yetişememiş pek. Üstüne yasaklı ve netekim'li yıllar, yasaklanan oyunlar, toplatılan kitaplar, savaş; asker postallı, netekim'li politikalarla doğudan batıya göç ve gecekondulaşma dönemi... Bilinci iğdiş edilmiş bir halk... Birer birer kapanan yazlık sinemalar; pohpohlanan tüketim ve artarak hızla büyüyen alışveriş merkezleri, açılın gümrük kapıları sonuna dek!

Dönemin gecekondulaşmasına uygun olarak içiyle dışıyla mimari bir felaket olan Seyhan Belediyesi Kültür Merkezi yapılmış çok sonraları, çok amaçlı diye; ama hiçbir amaca hizmet etmeyen, akla ziyan! Seksen sonrası çarpık kentleşmenin anıtsal örneği gibi duruyor orta yerde. Ne kadar zorlarsanız zorlayın, koca kentte kültür merkezi sayısı iki buçuktan üç işte!

Daha yapılmadan eskimiş, "yap-işlet-eşe dosta ihale et" anlayışı çerçevesinde plansız programsız hazırlanan; ama bir türlü tamamlanamayan inşaat artığı çukursu tümseksi kültür yapıları... Birçoğu, hiçbir işe yaramasın diye de "çok amaçlı salon" şeklinde tasarlanmış(!) Belki de "hepsi bir arada çıksın, sürüm olsun da maliyet azalsın bari" diye düşünülmüş olabilir. Sanatseverin bir oyu var, onu almak için çok yatırım yapmalı; ne gereği var? Daha çok TV, daha çok ve ucuz eğlence, futbol, ara gazı, gooooool derken işler tıkrında nasılsa...

Demokratikleşmek için nasıl ki merkezî yönetimlerin yerine yerel yönetimleri güçlendirmek gerekiyorsa, sağlıklı bir kültürel yapılanma için de daha küçük, yerel gereksinimlere yanıt verecek kültür merkezleri planlamak gerekiyor, mahalle mahalle, ilçe ilçe...

Son Yıllarda Adana İçin Bir Işık Doğdu

Bunun “işe yaramaz ölü bir yatırım” olduğunu düşünmeden.” Kültüre, sanata ve eğitime yapılan yatırımlar insana yapılan yatırımlardır; “kâr-zarar” hesabıyla yapılacak değil ya!

Daha küçük ama daha yaygın mahalli kültür merkezleri, spor salonları ve okullar... Hatta okulların kültür merkezleri ve spor salonları ile organik bağlar kurmasını sağlamalıyız ki, kent merkezinde yapılan ulusal ve uluslararası etkinliklerin niteliği ve niceliğinde artış olsun, katılımcı ve izleyici düzeyinde de... Hatta bu etkinlikler tüm kente yayılsın tek merkezli bir kentsel çarpıklığa inat!

Sosyal bir varlık olan insan ancak kültür ve kültürlenme yoluyla diğer insanlara, yani topluma bağlanabilir. Aile, okul ve toplumun kendisi bu kültürel uyumu sağlamada en önemli görevleri üstlenirler. Aile de, okul da, toplum da “tek tip”ten fena halde hoşlanır aslında; çünkü “o” tanıdık, bildiktir; en önemlisi tehlikesizdir... Boylu boyunca sıradandır!

Sanat, akıl ve bilimle yoğrulan kültür özgündür, cesurdur, çoğuldan yanadır; ama birilerinin tahtını fena halde sarsabilir; tekliliktir de... Bu ülkede gerçekten sanat yapmaya çalışan insanların çektiği sıkıntılar, engellemeler, sürgünler, gözaltılar ... tesadüf müdür? Kültür ve sanat diye medyada halka dayatılan yozlaşma tesadüf müdür yıllarca?

Kültür ve sanat her zaman “iyi” değildir; çünkü kimileri için uslu çocuklar vaat etmez; soran, yüksek sesle konuşan, dik ve onurlu bir ses ister çünkü... Bu yüzdendir halktan kopmuş, halka yabancı “seçkinlerin/tekillerin” kültür ve sanata

pay ayırmadaki cimriliği/endişesi. Dolayısıyla genel olarak Türkiye’nin, özelde ise Adana’nın kültür merkezi sıkıntısı çekmesi birtakım politik hesapların sonucu değil midir? Bir halk nasıl düşünemez, konuşamaz hale getirilirdi, nasıl susturulurdu yoksa? Ama artık bu politikaların sonuna gelindi; alttan alta internet ve bilişimle dünyayı kucaklayan bir nesil geliyor; iş, onları doğru alanlara yönlendirebilmekte bundan sonra.

Daha önceleri ülke genelinde ve Adana özelinde devlet adamları, kültür ve sanatı ekonomik bir yük olarak gördüler yıllarca; şimdi bu algı değişiyor. Yöneticiler, toplumsal politikaları ve onu tamamlayan unsurları “çağdaşlaşmanın bir gereği” olarak gördükçe; halk da yönetime katıldıkça, sivil toplum olarak örgütlendikçe, çarpık kentleşme de son bulacak, kültürsüzleşme de, kültürel yozlaşma da...

Her şeye rağmen son yıllarda Adana için bir ışık doğdu sivil toplumun, akil adamların, halktan kopmamış akliselim devlet adamlarının ve az sayıdaki cesur bürokratin çabasıyla; yeni bir kıpırdanış, yeni bir heyecan... Kolay gele herkesel..

Bakalım ‘ikibinon’lu yıllar nasıl yazılacak Adana kültür-sanat tarihine, kimler kalacak eserleriyle tarihe? Adana için çalışanların, düşünenlerin, duyanların, yaşayanların yanında olacağız biz de, elbette! ■

nurigurdil@altinsehiradana.com

Prof. Dr. Bilgili:
Devlet Kültür Alanları
Oluşturmalı Halk İse
Ona Sahip Çıkmalıdır

Adana Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık, İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürü Prof. Dr. Ahmet Emre Bilgili’ye çiçek verirken.

İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürü Prof.Dr. Ahmet Emre Bilgili, 16 Aralık 2011 tarihinde Karacaoğlan Müze Kütüphanesi’nde yaptığı söyleşide Adana için önerilerde bulundu. Bilgili yaptığı konuşmasında, göçün birçok kentte önemli bir sorun olduğundan bahsederek bunun sonucu kültür karşılaşmaları yaşandığını belirtti. Bu karşılaşmaların toplumu olumlu etkilemesi sağlamak için kültür alanları oluşturulması gerektiğini de vurgulayan Bilgili, kültür çalışmalarının, devlet ve halk olmak üzere iki ayağı olduğunu, devletin kültür alanları oluşturmak halkın ise bu alanlara sahip çıkıp, destek olması gerektiğini söyledi.

İstanbul’da üniversitelere “İstanbul” adı altında bir ders konulduğunu ve bu dersin şehrin kültürünü aktarmada yararlı olduğunu belirten Bilgili konuşmasını şu şekilde tamamladı: “İstanbul’da kültür envanterleri bir kitaba dönüştürüldü ve bunun internet ortamına aktararak yaygınlaştırılması sağlanıyor. Adana özelinde şehrin, üniversite ile bu tarz çalışmalar yaparak Adana kültürünün yaygınlaştırılması gerekli, umuyorum şehirde yapılan özverili çalışmalar kısa sürede etkisini gösterecek.”

Albert Mızrahi ile Söyleşi

Tarihin İçinden Bir Adana Fotoğrafçısı Gaston Mızrahi

Röportaj: R.Müge Köstem

Fotoğraf: Nazan Gökkaya

Adana'da Bu Beyefendi Sayesinde Herkes Daha İyi Görmeye Başlar

G nokta M... Yani Gaston Mızrahi...
Ve yine yani 100 yıl öncesi Adana'sını fotoğraflarıyla günümüze taşıyan, günümüzden de alıp yarına götürecek olan kişi...

Öykü şöyle başlıyor:

1920'li yıllar, yer Adana. İçinde numara-
lı birçok gözlüğün olduğu tablayı taşıyan
bir adam. Bir müddet sonra Yağ Cami yakın-
larında bir kahvehanede bir köşe kira-
lar ve burada satmaya başlar gözlüklerini.
Hatta, tellal tutarak reklamını bile yaptırır.
Artık Adana'da herkes bu beyefendi sa-
yesinde daha iyi görmeye başlar. İşler iyi
gidince yine Yağ Cami yakınlarında bir
dükkan satın alır ve optikçiliğin yanında
eskiden beri uğraştığı fotoğrafçılığa da
başlar. İşte bu kişi Gaston Mızrahi'den
başkası değildir.

Gaston Mızrahi'yi, en az kendisi kadar say-
gın olan en büyük oğlu Albert Mızrahi'ye
ve onun zarif ve Adana sevdalı eşi İvet
Hanım'a sorduk.

Altınşehir Adana: Albert Bey bize ba-
banız Gaston Mızrahi'yi anlatır mısınız?

Albert Mızrahi: Babam Gaston M. 1898
yılında Selanik'te doğmuş. Sonra İzmir'e
göç etmişler. Orada gözlükçülük mesleği
ile uğraşırken bir taraftan da fotoğrafçılığa
merak sarmış. 1922 yılında babası ve bir
gözlük tablası ile Adana'ya göç etmişler.
Bir kahvehanede köşe kiralayarak numa-
ralı gözlük satışına başlamış. Hatta şehirde
tellal bağırarak Adana'ya yaptığı satışı
ilan etmiş.

-Sizinle bir anısını da paylaşmak isterim.
Bir gün uyanık görünen ama gözlük al-
maya niyeti olmayan bir müşteri gözlük-
leri denerken babam camı dahi olmayan
bir çerçeve takmış. Müşteri, "Bununla ya-
zıyı okuyabiliyorum ama; karşıya bakınca
sadece bir it oğlu it görüyorum." diyince
bu sefer gözlüğü babam takmış "Haklısı-
nız beyefendi ben de sadece bir it oğlu it
görüyorum." demiş.

A.A: Peki fotoğrafçılığa ne zaman başladı?

A.M: İşler iyi gidince Yağ Cami yakın-
larında bir dükkan satın almış ve kayın-
biraderi Moiz Meşulam Bey ile burada
önce dükkanda yumak makara (yün ip-
lik) satmaya başlamış ama bunları aldığı
fiyata satmış, asıl karı bu malzemelerin
getirtildiği tahta sandıkları işletip satarak
yapmış. Bir taraftan da İzmir'den getirtti-
ği fotoğraf malzemelerinin hem satış hem
de çekim işlerini yapmaya başlamış. Baba-
mın Adana'da saygın yere sahip olan Nuri
Has ve Hacı Ömer Sabancı ile dostlukları
da bu zamanlara rastlar. Dayım Moiz Me-
şulam ile fotoğrafçılık işini ilerletmişler ve
Adana'nın o meşhur eski fotoğrafları bu
dönemde bu ikili tarafından ortaya çıkmış.
Hatta 17 Kasım 1937 yılında Ata'nın,
Adana'yı ziyaretinde garda trenin pence-
resindeki fotoğrafı dayım tarafından çekil-
miştir.

A.A: Kendi ailesini ne zaman kurmuş?

A.M: 1925 yılında Bulgaristan'dan, önce Konya'ya sonra Adana'ya yerleşen İda (Dudu) Hanım ile evlenmiş. Sırayla önce ben sonra da İsak, Yako ve Suzan doğmuşuz.

A.A: Gaston Bey bu arada Musevi cemaatinde de söz sahibi olan biriymiş. Biraz bundan bahsedebilir miyiz?

A.M: Babam Halep'ten bu tarafa tüm güney bölgesindeki Musevi cemaatinin Haham Baş idi. Sünnet, düğün, cenaze, doğum gibi olaylarda, tüm dini vecibelerde gerekli işleri o yaptı. Hatta Kızılay'ın düzenlediği toplu sünnet törenlerinde babam Türk çocuklarını da sünnet ederdi.

A.A: 1942 yılında çıkartılan Varlık Vergisi sizin ailenizi nasıl etkilemiş?

A.M: O dönemde çok zorluk çektik. Devlet aniden, gelen borç ve faizin hemen ödenmesini istemişti. Evdeki eşyalara haciz konmuştu. Kasalarımızı kapatmışlar ve mülklerimize ipotek koymuşlardı. Hatta Foto Rekor'daki kutu fotoğraf makinelerinin, dükkan dışında tezgahta, tellal tarafından, "Hiçbir şeye yaramazsa biber kutusu da mı olmaz!" diye bağırırtılarak satıldığını hiç unutmam. Bu dönemde babamın imdadına Adana'nın yerlilerinden Hacı Bahittin Akdağ yetişir.

Varlık Vergisi Nedeniyle Borcu Olan 55 Bin Lirayı, Evdeki Bakır Kapları Satmasına Rağmen Ödeyemedi

Babam düşünceli bir şekilde elinde Tervat mezarlıktan dönerken, Bahittin Bey 'neden düşünceli' olduğunu sorar. Babam da mallarını bile satmalarına izin vermedikleri için varlık vergisi borcu olan 55000 lirayı ödeyemediğini, zaruri ihtiyaçlarını dahi evdeki bakır tencereleri satarak karşıladıklarını söyler. Bahittin Bey şaşırır ve hemen ertesi gün sattığı pamuğun parasını babama verir. Daha sonra babam toparlandığında bu borcunu bir arsa hediye ederek ödemek istese de Bahittin Bey kabul etmez. Mutlaka hediye etmek istiyorsa o sırada odaya giren oğlu Zahit Akdağ'a vermesini söyler.

Zamanla bu kişi Adana belediye başkanlığı yapacaktır. Şu anda o arsa Atatürk Caddesinde Sular mevkiine denk gelmektedir ve halen çok değerlidir.

A.A: İvet Hanım siz bu aileye 1950'li yıllarda İzmir'den gelin olarak 18 yaşında gelmişsiniz. Mizrahi ailesi nasıl bir aileydi?

İvet Mizrahi: Ben Adana'ya gelin geldiğimde tüm aile tarafından büyük bir sevgi ile karşılandım. Hatta öyle ki Adana'ya ilk gelişimde yaklaşık 50-60 kişi bizi istasyonda karşıladı. Kayınvalidem ve kayınpederim eşi bulunmaz insanlardı. Aynı avlunun içinde dükkana çok yakın bir yerde evimiz vardı. Evimizden hiç misafir eksik olmazdı. Hatta Adana'ya gelen gayrimüslim askerlerin yemek ve barınma ihtiyaçlarını kayınpederim karşılamış. Evin salonunda sırayla askerlerin yattığını kayınvalidemden çok dinledim. Üç gelin altı torun uzun yıllar o evde mutlu yaşadık.

A.A: Albert Bey, o zamanlar Foto Rekor'da nasıl çalışırdınız?

A.M: Fotoğrafları atölye resmi olarak çekerdik. Şaselerimiz vardı, bunların çekim sonrası karanlık odada banyosunu yapardık. Castel kalemle rötuş yapardık. İsteyene bıyık, isteyene ben yapardık. Bir süre sonra ben kardeşlerimden ayrılarak Çakmak Caddesi'nde dükkân açtım. Bu dönemde dükkânda bir taraftan da turistlere yönelik hediyelik eşya satmaya başladım. Şimdi de Sun Sineması Sokağı'ndaki bu dükkânda sadece optikçilik yapıyorum. Kardeşlerimden Yako halen Foto Rekor'da çalışmaya devam ediyor diğer kardeşim İsak da Vali yolundaki dükkânında optikçilik yapıyor.

Bir Yere Vatanım Demek İçin Orada Doğmak gerekmiyor

Adana'ya gönül vermiş Adanalıdan çok Adanalı olmuş öyle ki Cumhuriyetin 10.yılında taka çıkıp ATATÜRK'ün NUTUK'unu Adana halkına okumuş Gaston Mizrahi'yi, yine oğullarının ısrarına rağmen İstanbul'a gitmeyip Adana'da kalan büyük oğlu Albert Mizrahi ve gelini İvet Mizrahi'den dinledik. Ve anladık ki bir yere vatanım demek için orada doğmak gerekmiyor. Bunun en güzel örneğini bize Mizrahiler gösterdi. Teşekkürler. ■

mugekostem@altinsehiradana.com

Varlık Vergisi Nedir?

1942' de İkinci Dünya Savaşı sırasında, gayrimüslimler için uygulamaya konulan olağanüstü bir servet vergisidir. Matraf, mükellef oranlarının gelişigüzel belirlenmesinden dolayı tepki görmüş ve kaldırılmıştır.

Zahit Akdağ: 1951-1954 yılları arasında Adana Belediye Başkanıdır. Babası Mustafa Akdağ ile Gaston Mizrahi arasında yapılan para alışverişi daha sonra arkadaşlığa dönüşüyor.

Perçinbal®

www.percinbal.com

Abra Kadabra Söylerken Yaratıyorum”

Yazı: Tuğba Akkoca

Su Damlalarının Sevgi Dolu Sözlere Cevabı

Sihirbazların gösteriye başlamadan önce kullandığı “abra kadabra” sözü, eski bir dil olan Aramicede “söylerken yaratıyorum” anlamına gelen “Avra Kedabra” kelimelerinden türemiştir.

Tıpkı; “Bir şeyi kırk kere söylersen olur,” “Korktuğum başıma geldi,” “İyi insan lafının üstüne gelir.” derken yaptığımız gibi... Sözlerimizin, düşüncelerimizin bir gücü, enerjisi olabilir mi? Aklımıza gelen şeyin başımıza gelmesi, birini düşününce karşılaşmamız ya da söylediğimiz şarkının aniden radyoda çalması birer tesadüf müdür? Sonsuz olasılıklar evreni içerisinde, mucizelerle, illüzyonlarla dolu bir dünyada yaşıyor olabilir miyiz?

Dr. Masaru Emoto’nun Su Deneyi

Kuantum fizikçileri düşüncenin, niyetin, kullanılan sözlerin, dinlediğimiz müziğin bile maddeyi etkileyebildiğini uzun süre önce tespit ettiler. Yapılan çalışmalar içinde benim en etkilendiğim deney Dr. Masaru Emoto’nun su üzerine yaptığı çalışmadır.

Teşekkürler

Adolph Hitler

Seni Öldüreceğim

Sevgi ve Takdir

Rahibe Teresa

Metal Müzik

Örnekleri alınan su damlalarına farklı kelimeler söylendiğinde gösterdikleri tepki de farklı oluyor

Suyun Japonca bilmediğini kabul edersek; kelimelere, söylenen söze, niyete, düşünceye, hatta dinletilen müziğe bile tepki verdiği; yani sözlerimizin ve düşüncelerimizin bir enerjisi olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Bir su molekülünü sadece düşünce gücümüzle etkileyebiliyorsak, %70'i su olan vücudumuza olumlu veya olumsuz düşünerek neler yaptığımızı fark edebiliriz. Stres, görünmeyen bir şey olmasına rağmen, kalp damarlarını tıkayıp, migren, yüksek tansiyon, ülser gibi çeşitli hastalıklar yaratan, olumsuz düşüncelerin odaklandığı bir enerji olarak tanımlanabilir. Düşüncenin bir enerjisi olduğu toplumun her kesimi tarafından henüz kabul görmemiş olmasına rağmen, stresin varlığı ve kalp damarlarını tıkayacak güçte bir enerji olduğu tartışmasız kabul edilmektedir.

Gün Boyu Neler Düşündüğünüze Dikkat Edin

Sabah yataktan kalkar, gün boyunca bir şeyler düşünür ve kendimizi kelimelerle ifade ederiz. İşe geç kalmak İSTEMİYORUM, saçımın kötü görünmesini İSTEMİYORUM, parasız kalmak İSTEMİYORUM, kilo almak İSTEMİYORUM, yalnız kalmak İSTEMİYORUM, hasta olmak İSTEMİYORUM, acı çekmek İSTEMİYORUM... İstekleri ifade etme tarzınıza yani kurduğunuz cümlelere dikkat edin, büyük oranda ne istemediğimize odaklanmış durumdayız. Zihnimiz olumsuz düşünceye odaklandığında, biz de negatif düşünceye katkıda bulunacak davranış biçimleri göstermeye başlıyoruz.

Örneğin "parasız kalmak istemiyorum" cümlesini sık sık düşünen, ifade eden; "parasız kalmak" fikrine odaklı insanlar, risk almaktan korkuyor ve parayı çekek fırsatları görmüyorlar. Bolluk, berekete odaklanan insanlar ise içsel olarak bir korku duymadıkları için enerjisel anlamda daha rahat davranarak karşılına çıkan fırsatları daha kolay fark edip, daha rahat risk alıyor ve başarılı oluyorlar. Tıpkı Gandhi'nin meşhur sözünde ifade ettiği gibi bir süre sonra sözler düşüncelere, düşünceler davranışlara, davranışlar alışkanlıklara, alışkanlıklar kadere dönüşüyor.

Masmavi bir deniz kenarında, bembeyaz ve ılık kumlara uzandığınızı, yemeyişil palmye ağaçlarını DÜŞÜNMEYİN!... Özel bir eğitim almadıysanız, "Düşünmeyin!" ifadesine rağmen, zihninize "deniz/kum/tatil" fotoğrafı belirdi ve düşündünüz. Çünkü zihnimiz, olumsuz ifadeleri de olumlu gibi algılıyor, hatta olumlu ve olumsuz cümle farkını ayırt edemiyor. Bu nedenle kilo almak istemiyorum derken aslında kilo almayı düşünüp, zihninizde bu gerçekliği yaratıyoruz. Tıpkı, yalnız kalmak, hasta olmak, parasız kalmak istemediğinizi yarattığınız gibi... Belki hayat bir illüzyon ve biz de kendi hayatlarımızın sihirbazlarıyız. Abrakadabra, dilekleriniz gerçek oluyor ve siz söylerken yaratıyorsunuz... ■

tugbaakkoca@altinsehiradana.com

Ne Düşünüyorsam Osun... Onu Yaşarsın

Dr. Emoto aynı yerden alınmış 50 su damlası örneğini, eksi 20 derecede 1 saat boyunca dondurmuş, bu donmuş suları eksi 5 dereceye ayarlanmış içinde kameralı mikroskop olan buzdolabına koymuş; su damlalarının, fotoğraflarını çekerek karşılaştırmıştır. Bazı su örneklerine güzel ve kötü sözler söylenmiş, farklı müzik türleri dinletilmiş, bulundukları şişelere; "Seni seviyorum... Senden nefret ediyorum..." benzeri cümleler yazan notlar yapıştırılmıştır. Bazılarına ise bir şey yazmamışlar. Sevgi duygusu verilen su damlasında "çok güzel bir kristal" ortaya çıkarken, Zen Budist tarafından "kutsanan su damlası" ve "teşekkür ederim" ifadesi kullanılan su damlası daha farklı şekiller almış, "Senden nefret ediyorum..." ifadesi kullanılan su ise, "çamurlu ve bulanık bir kare" olarak çıkmış karşısına.

Cumhuriyet'i Afışleyen Adam “İhap Hulusi”

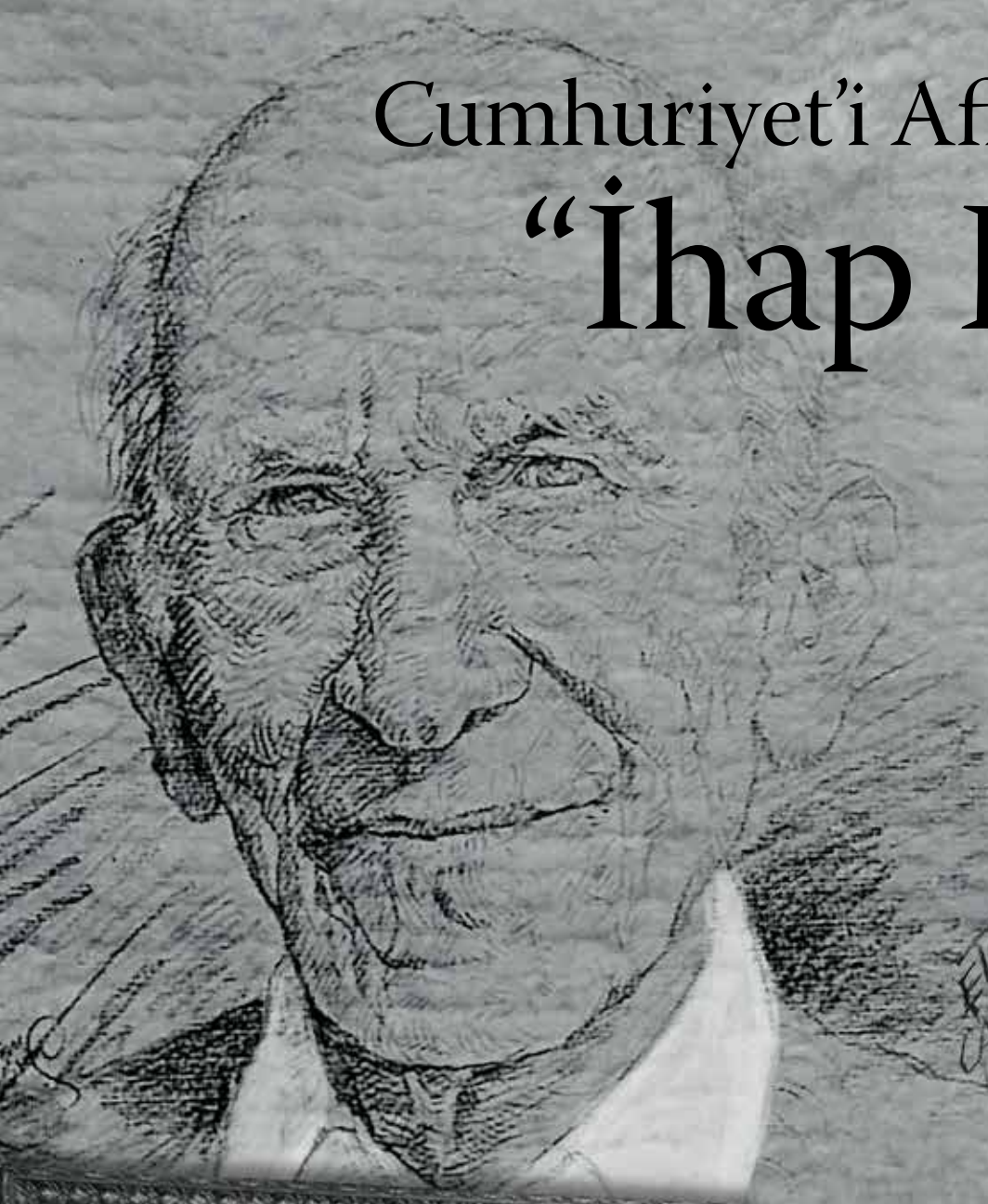
Yazı ve Resimleme: Etem Çalışkan

Önemli güzel yazı ustası Etem Çalışkan (Berdani), 113. doğum günü nedeniyle Kınalıada'da heykeli dikilen İhap Hulusi'yi anma töreninden dönerken duygularını şöyle dile getirdi:

İhap Hulusi'yi, Kınalıada'da Adalılarla ve 113 yıllık yaşıyla kendisi ile baş-baş bırakıp, hilal kanatlı martılarıyla İstanbul'a dönerken Berdani'den bir dört-lük geldi elime:

“Yumarım gözlerimi.
Seyrederim alemi.
Yüce Tanrı'm düşürme,
Ellerimden kalemi...”

**

Birden, sisler içinde İstanbul'a yaklaşıırken, 60 yıl önce beni kanatlarına alıp, Berdan Irmağı'nın yanındaki köyümden İstanbul'a getiren Baykuş geldi yanıma. Aldı beni kanatlarına, Toroslardan aşırıldı. Çukurova'ya, köyüme, ilkokulumun kapısına bıraktı. 75 yıl öncesine...

İlk gün, ilk ders. Kitabım "Alfabe" önümde. Kapağında başöğretmenimiz Atatürk, manevi kızı küçük Ülkü'ye okuma-yazma öğretiyor. Kapağın yukarısında "Alfabe" yazısı. Ankara Kalesi'nin üstünde, kocaman. Bir de sol alt köşede tepe üstü bir üçgen... Kapaktaki üçgen kapağı çizen ressamın imzası imiş meğer. Şehirlerde, kasabalarda, köylerde, meydanlarda, kahvelerde, sokak duvarlarında göre göre öğrendim. Sonra sonra onların, o resimlerin ve resimle birleşen yazıların "afiş" olduğunu öğrendim. Afişlerin, bir olayı veya bir şeyi tanıtım amacıyla yapıldığını, ticaret amaçlı yapıldığını, ayrıca halk hizmetleri olduğunu da öğrendim. Tayyare Cemiyeti, Türk Hava Kurumu, Hilal-i Ahmer, Kızılay, Sağlık Konuları, Yerli Mallar, Ekonomi, Umut, Tayyare Piyangosu, Milli Piyango, Bankalar, Para, Tarım, Yatırım, Bayram... Evet evet, say say bitmez İhap Hulusi üstadın, "Cumhuriyeti Afişleyen Adam" ın hizmetleri... Zengin fakir, hangi çocuğun belleğinde yoktur kumbara? Yetmiş yıldan daha ötededir bende, belleğimdeki o sevimli kumbaralar için söylenmiş olan şu iki dize var . Hiç kumbaram olmadı, bu dizeler oldu benim.

İlk Dersimde İlk Kitabım Olan Alfabe'nin Kapağında İki Büyük: Atatürk ve İhap Hulusi

"Her gün en az yüz para Yutuyor bu kumbara."

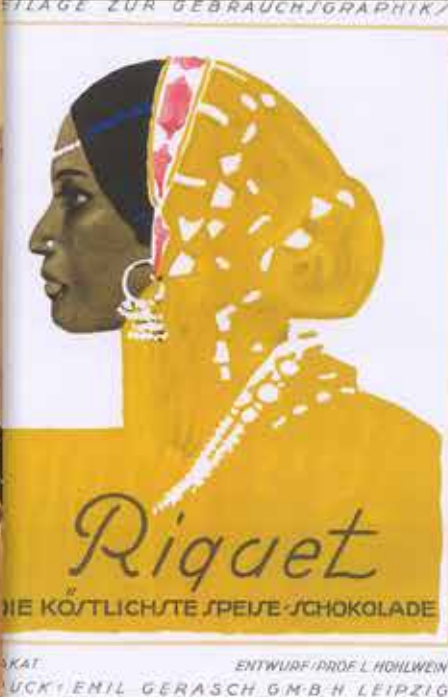
O günün para birimi, 1 kuruş 40 para, yüz para da iki buçuk kuruş. 1 kuruş, günlük harçlıktı çocuk için. Ama hergün beş kuruş harçlık alan çocuk, yüz parasını kumbarasına atabilirdi.

Güler yüzlü, kınalı benekli yapıncak, çocukluğundaki kumbara sevgisini, para biriktirme alışkanlığını anlattı. Dedesi, babasına bir yılbaşı Milli Piyango bileti almış. Çekilişte, babasının biletine para çıkmış. Güler yüzlü, kınalı benekli kızına babası bir bankadan kumbara almış. Kınalı Yapıncak da, hergün veya zaman zaman kumbarasına para atmış. Biriktirmiş biriktirmiş ve o biriktirdiği parayla üniversitede okumuş. İhap Hulusi, herkese faydalı olmuş. "Cumhuriyeti Afişleyen Adam"ın kumbarası olmuş mu, paracıkları büyümüş mü banka hesaplarında? Yok, yok, yok... Çünkü; o, bir sanatçı, bir artist. Hem de büyük, en büyük...

Yıl 1980

Geçti bahar ayları,
Sonuna geldik yazın.
Güzeller dudağında
İzi kaldı kirazın.

Etem Çalışkan İhap Hulusi ile

Şık, Şık, Şık... Çizgi Güzeli Bir Avrupalı Adam

Berdani kendi kendine söylenirken bizler, Emin Barın hocanın başkanlığında İstanbul Resim Heykel Müzesi'nde Atatürk'ün 100. doğum yılı amblemi seçimi için toplandık. Amblem yarışmasına katılan çalışmaların değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, Emin Barın hocam, Namık Bayık ve ben İhap Hulusi'ye gittik. Gayrettepe'de oturuyordu. Barın Hoca ile komşu idi. Kapısındaki sürgülü ahşap kurtunun evdedir yazısı açıktı.

Alfabe'mde 75 yıl önce gördüğüm müselles imza ile, 45 yıl sonra karşılaştım. Yusuf Ziya Ortaç'ın dediği gibi, "şık, şık, şık, çizgi güzeli bir Avrupalı adam". "Müsellesten Üçgene", "Cumhuriyeti Afişleyen Adam" la o günden itibaren hemen hemen her hafta evinde ziyaretine giderdim. Bazen araya bir-iki hafta girince telefonla arar; "Yarın kahvaltıya bekliyorum." diyerek nazik bir çağrıda bulunurdu. Delişmen bahar aylarının başladığı günlerin 27 Kasım'ı, yıl 1986... Sabahleyin üstadın, kadife sesli güzel eşi Naşide Hanım'ın soğuk, buz gibi sesi, bahçemizdeki erik ağacının çiçeklerini de ürpertti. "Etem Bey, neredesiniz bir aydır ?" hep "Etem Bey'i bulun bana." diye söylendi. İhaaap...

Gerisini söylemeyin, hemen geliyorum, dedim. Arkadaşım Aşık Veysel'in dizeleri dökülür dilimden böyle anlarda.

"İki kapılı bir handayım
Gidiyorum gündüz gece..."

Ve Yusuf Ziya Ortaç anlatıyor İhap Hulusi'yi:

"Postacı, büyük, karton sertliğinde bir zarf getirdi. Zarftaki pullardan anladım Almanya'dan geldiğini. İçinden bir karikatür çıktı zarfın. Ama, bildiğimiz karikatürlerden değil, resim karikatür... Alışmadığımız görmediğimiz bir sanat işi. Altında imza bile başka türlü: Bir üçgen ve eski harflerle İhap Hulusi. Eski harflerle dedim, çünkü sene 1923..."

Aradan birkaç ay geçmişti ancak. Büromuza bir genç geldi. Ama ne genç! Uzun boylu, şık, şık, şık. Çizgi güzeli bir Avrupalı adam... Eserlerini, Akbaba'da yayınlamaya başladığı yıl, Galatasaray Lisesi'nde açılan sergide de hayranlıkla seyrettik. Bütün İstanbul bu yeni imzanın önünde duruyordu. Duranlar arasında son halife ressam Mecit Efendi de vardı. İbrahim Çallıların, Şevket Dağların arasında bu başka adamı ilgi ile izlemiş, sormuş, uzun tebriklerle elini avucunda tutmuştu...■

etemcaliskan@altinsehiradana.com

Kıymetli sanatkar dostum ve aziz
arkadaşım EDHEM ÇALIŞKANA
sergilerimle.
İhap Hulusi

19 NİSAN 1981

ERKAN KOLEJİ

ANAOKULU - İLKÖĞRETİM - LİSE

"Geleceğe Kosarken Yanınızdayız."

0322 202 02 02
www.erkankoleji.k12.tr

Ya Pasteur

“Yoksa” Demeseydi ?

Yazı: S.Haluk Uygur

“Şimdi söyleyin bakalım mikroplar mı yok, yoksa siz onları mı göremiyorsunuz?”

A rtık yavaş yavaş elimizi ayağımızı dünyadan çekiyoruz ya... Boş zamanımız da çoğalıyor ki; son günlerde karşılaştığım insanlarla bir deneme yapıyorum. Onların da benim gibi boş vakti varsa eğer, gördüklerime; “Sizce uzaylı nasıl bir varlıktır, bana tarif eder misiniz?” diye soruyorum.

Deneme sırasında neredeyse herkes, böyle bir soru sormamdan kuşkulanıp, farklı bir şekil tarif etmeye çalışıyor. Zaten önlerinde sinema, hatta edebiyat dünyasının yarattığı birçok örnek olduğu için de, genellikle cevap vermekte zorlanmıyorlar. Renkleri yeşil... Kocaman bir kafası var, vücudu ise küçücük..... Eli çok gelişmiş, ayak parmakları yok olmuş... Bir garip kokuyorlar... Dokundun mu öyle yumuşak ki parmağın içine giriyor...

Başka... Başka...

Karanlıkta da görebiliyorlar ama koku alamıyorlar... Başka...

Bir yerleri kesilince kanları yeşil akıyor... Yaraları çabuk iyileşiyor... Tırnakları kısa ve küt... Başlarından iki tane anten çıkıyor... Biri sağda, öbürü solda, simetrik...

L. Pasteur

Pasteur ve Koch'tan Önce Enfeksiyon Hastalıklardan Milyarlarca Kişi Ölüyordu

Sonunda tüm bu cevapları bir araya getirdiğimde çoğunun bir ortak noktası olduğunu fark ettim... Herkes insanın biçimiyle kıyaslarsan, yamuk yumuk bir şeyler tarif etmişti ama çoğu insanın algısının dışında bir şey tarif etmemişti... Rengi yeşil... Yani insanın görme biçimi içinde algılayabileceği bir kriter. Kokuyu alamıyor... Yumuşak.... Karanlıkta görebiliyor... Hepsi insanın beş duyusunun çalışmasıyla tariflenen şeyler. Kocaman olsa bile bir kafası var... Veya eli... Parmaksız olsa bile ayağı da bulunuyor. Aslında insan gibi... Sadece bize göre biraz yamuk. Estetik anlayışı bile bize benziyor. Anteni var... Simetrik... Kısacası tarif edilen şey; elimizle tutup, gözümüzle görebileceğimiz, kokusunu alıp, sesini duyabileceğimiz bir şey.

Ama ya tarif etmeye çalıştığımız, eğer bulmak istiyorsak aradığımız şey, bizim beş duyumuzla algılayamayacağımız bir şeyse? Daha mor ötesi ışığı bile göremeyen, ultrasonik sesi duyamayan sıradan

insanın hissedemeyeceği bir nesneyse? Bugünkü şartlarda bilemediğimiz, tarif edemediğimiz bir enerjiyse veya suya, oksijene ihtiyaç duymayan bir varlıksa? Var olmak için bizimki gibi bir atmosfere gerek görmüyorsa? Yanıbaşımızda yaşıyor, biz onun farkında değilseniz?

Enfeksiyon Hava İle Bulaşır Zannedilirdi

Tam burada aklıma yaşanmış bir bilim öyküsü geldi. Tıp dünyasında Pasteur ve Koch'dan evvel, günümüzde enfeksiyon dediğimiz ateşli hastalıkların hava ile bulaştığı zannedilirdi. (Ortamdan havayı da kaldıramayacağına göre, bu görüşe göre ateşli hastalıklar önlenemezdi.) Biri aşığı, diğeri de verem mikrobunu bulan bu iki bilim insanı eşzamanlı çalışmalarıyla, enfeksiyon hastalıklarının havayla değil, mikrop (küçük canlı) diye isimlendirdikleri varlıklarla oluştuğunu söylediler.

Robert Koch

Mikroplar mı Yok! Yoksa Siz mi Onları Göremiyorsunuz ?

Onlara göre; gözleriyle göremeyecekleri, kokusunu alamayacakları, dokunamayacakları kadar küçük, canlılarla oluşuyordu enfeksiyon hastalığı... Bulunduğumuz ortamda milyarlarca olmasına rağmen, sıradan insanlar onları hissedemiyordu.

Buna bir çok tıp insanı itiraz etti....

"Biz gözümüzle görmeyip, elimizle tutmadığımıza inanmayız..."

Ama onlar, böyle diyenlerin önüne, görüntüyü insanın görebileceği kadar büyütebilen, mikroskop diye bir alet koydular...

Ve "Şimdi söyleyin bakalım mikroplar mı yok, yoksa siz onları mı göremiyorsunuz?" diye sordular.

Sorun böylece çözülmüş oldu...

"Aaaa! Meğer mikrop denilen şey varmış... Biz göremiyoruz diye yok demek hataymış."

Pasteur Uzaylıyı Nasıl Tarif Ederdi ?

Şimdi düşünüyorum da... Pasteur ve Koch bir türlü tedavi edemedikleri ateşli hastalıkların, beş duyularıyla algılayamadıkları canlılarla olabileceğini düşünmeselerdi, bugün hala milyarlarca kişi enfeksiyondan ölüp gidiyor olacaktı. Ve merak ediyorum... Ben o günlerde yaşasaydım, tesadüf bu ya Pasteur veya Koch'la karşılaşasaydım, onlara da şu meşhur sorumu sorsaydım: "Sizce uzaylı nasıl bir varlıktır, bana tarif eder misiniz?" Acaba... "Kafası var büyük.... Eli de küçük ..."diye mi betimlerlerdi? Yoksa?...

Bilimi Sanat Yapan "Yoksa"

İşte bence bilim tam bu "Yoksa" da başlıyor. Hatta bilimin sanat olmasını sağlayan da bu "Yoksa"... Bu "Yoksa" algılanmayanı düşünmemizi sağlayan, düşünerek algılatan bir "Yoksa"... Şimdi bir de siz düşünün... Ya Pasteur "Yoksa" demeseydi, ne olurdu dünyanın hali? Enfeksiyon hastalıklarına çare bulunabilir miydi? İşte bilim de sanat da böyle önemli bir şey. ■

halukuygur@altinsehiradana.com

Pasteur Hakkında Kısaca

Pasteur, kimyager ve daha sonra bakteriyolog olarak görev yaptığı süre boyunca, tıbbın ilerlemesine büyük katkılarda bulundu. Tıp doktoru olmadığı için, 1800'lü yılların doktorları teorilerine karşı çıktı. Pasteur, buna rağmen çalışmalarını sürdürdü. Pasteur'un bakterilerin ya da mikropların gerçekten var olduklarına ve bunların hastalıklara yol açabileceğine olan inancı tamdı. Kendi bildiği yöntemle yaptığı işe ve kendine inancını sürdürerek araştırmalarına devam etti.

Pasteur kendine inanan, başkalarının söyledikleriyle değil, kendi doğrularıyla yaşayan ve sezgilerine güvenen bir bilim insanıydı. 1895 yılında hayata gözlerini yumduğu güne kadar son derece alçak gönüllü, gösterişsiz ve sade bir yaşam sürdürdü. Yaşlılık yıllarında insanların ona gösterdikleri büyük saygı karşısında şaşkınlığa düşer ve bunu pek komik bulurdu.

Londra'da uluslararası bir tıp kongresinde kongre salonuna girdikten kısa bir süre sonra Pasteur kürsüye davet edildi. Pasteur'un yüzünde hayal kırıklığına uğramış gibi bir ifade belirdi. Pasteur; "İngiltere Prens'i buraya geliyor olsa gerek..." dedi. "Keşke dışarda dursaydık. Gelişini de izleyebilirdik böylece." Bu içten sözler herkesi çok duygulandırmıştı. Kongre başkanı Pasteur'e "Hayır Bay Pasteur!" dedi. "Gelen sizsiniz. Herkesin takdir ettiği ayakta alkışladığı insan sizsiniz."

ÇUKUROVA 5. KİTAP FUARI

www.cukurovakitapfuari.com

10 - 15 OCAK 2012

ÇUKUROVA EĞİTİM FUARI

Çukurova 5. Yurtiçi - Yurtdışı Eğitim
Kurumları ve Eğitim Gereçleri Fuarı

www.cukurovaegitimfuari.com**TÜYAP ADANA FUARCILIK A.Ş.**

Merkez Ofis/Fuar Alanı
Tüyap Adana Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi
Kurttepe Mahallesi Turgut Özal Bulvarı Çukurova-ADANA

Tel : 0322 256 90 90 (Pbx)
Faks : 0322 256 90 50

E-posta :
tuyapadana@tuyap.com.tr

ADANA

TÜYAP ADANA ULUSLARARASI FUAR VE KONGRE MERKEZİ
Kurttepe Mh. Turgut Özal Blv. No: 242 Çukurova - Adana

"Çukurova'nın Bereketi"

Adana'da Sağlık Turizmi

Yazı : Ali İhsan Ökten

Fotoğraf : Ali İhsan Ökten, Erhan Yelekcı

Adana Sağlık Turizmi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı ve Acıbadem Adana Hastanesi Direktörü Hüseyin Çelik, Adana Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık ve Adana Tabip Odası Başkanı Dr. Resmiye Kaya ile “Adana'da Sağlık Turizmini” ayrıntılı olarak konuştuk.

Adana, birçok özellikleri nedeniyle bölgemizin sağlık üssü olmaya aday konumdadır. Bu özelliklerin başında şehrin konumu gelmektedir. Adana, son yıllarda ekonomik olarak gelişen ve sağlık hizmetlerine talep gösteren coğrafyanın merkezinde yer almaktadır. Adana'da özellikle son dönemde açılan özel hastaneler uluslararası standartlarda ve bunlardan üç tanesi hastane-cilikte dünyanın en önemli belgelendirme kuruluşu sayılan JCI (Joint Commission International) tarafından akredite edilmiş durumda. Son yıllarda giderek bozulan bir ekonomiye sahip olan Adana'da turizm , özellikle sağlık turizmi, ekonominin yeni bir gücü olacak nitelikte görünüyor. Bu amaçla bu sayımızda “Adana'da Sağlık Turizmi”ni konu aldık. Bu konu çerçevesinde Adana Sağlık Turizmi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı ve Acıbadem Adana Hastanesi Direktörü Hüseyin Çelik, Adana Kültür ve Turizm Müdürü Osman Arık ve Adana Tabip Odası Başkanı Dr. Resmiye Kaya ile “Adana'da Sağlık Turizmini” ayrıntılı olarak konuştuk.

Altınşehir Adana: Sağlık üssü ve sağlık turizmi ne demektir?

Hüseyin Çelik (Adana Sağlık Turizmi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı ve Acıbadem Adana Hastanesi Direktörü):

Sağlık üssü hastaların sağlıklı ilgili her türlü tedaviyi belirli bir merkezde almasıdır. Sağlık turizmi ise hastaların ve hasta ailelerinin rahatlığını sağlamak için tıbbi seçenekleri sunmayı hedeflemektedir. Bunun için de hem sağlık hem de otelcilik hizmetini verecek alt yapınız olması gerekir. Son yıllarda bu iki kavramı birleştirerek, ekonomik ve turistik nedenleri de kattığımız zaman turizmin yeni gelişen bir kavramı olan sağlık turizmi ortaya çıkmıştır. Günümüzde özel sağlık kurumları yatırımlarını bu konu üzerinde arttırarak dış pazara açılmaya başlamışlardır. Türkiye son 4-5 yıldır sağlık turizmi konusunda iyi sonuç almaya başlamıştır. Bu durumu gören Sağlık Bakanlığı da bu konuda strateji planlamasına gitmiştir.

A.A: Başarılı olmak için ne gibi kriterler gerekir?

H.Ç: En önemli kriterlerden biri kalite ve teknolojidir. İkinci kriter fiyat; bulunduğu ülkeden nitelikli sağlık hizmeti alabiliyorsa o zaman fiyata bakıyor. Aynı kalitede hizmet daha ucuza alıyorsa bu sefer oraya gidiyor. Üçüncü kriter, o ülkenin veya bölgenin yarattığı imajdır.

Hüseyin Çelik (Adana Sağlık Turizmi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı ve Acıbadem Adana Hastanesi Direktörü)

Hedefimiz Avrupa kaynaklı hastaları buraya taşımak. Bu durum hava yolu taşımacılığına çok bağlı. Sağlık sektörü için direkt uçuşlar çok önemli.

A.A: Adana işsizlikte son iki yılda birinci, yaşanılabilirlikte de 55. sırada. Kültür ve sanat boyutundan baktığımızda ise İstanbul'dan sonra gelebilecek en iyi şehir; festivaller, müzeler... Peki sağlıkta nasılız? Adana'da hekim ve hastane açısından sağlık turizmine yetecek potansiyel var mı?

H.Ç: Sağlıkta, yatak, hekim sayısı, hekim yetkinlikleri ve teknoloji açısından Adana şanslı illerden ve bu şansını iyi kullanıyor. Dışarıya sağlık hizmeti verebilecek bir konumda. Adana yaşam standartları olarak mevcut konumunu beğenmiyor ve beğenmemeliyiz de. Ancak Türkiye standartlarında ortalamanın üzerindemiz. Acıbadem olarak biz Adana'nın pastasına ortak olmadık. Aksine Adana'dan dışarı çıkanları Adana'da tuttuğumuz için Adana'nın ekonomisine katkı sağlıyoruz. Hem hastane ve tıbbi donanımızla hem de hekimlerimizin niteliği olarak dünyanın her tarafından gelecek hastalara sağlık hizmeti verme konusunda iddialıyız.

A.A: Hangi bölgelerden hastalar geliyor? Bu konuda hedefleriniz neler?

H.Ç: Yurt içinden daha çok Güneydoğu illerimizden; bunun yanında İstanbul, Ankara ve İzmir'den de hasta geliyor. Yurt dışından ise son dönemlere kadar Suriye ağırlıklı idi. Şimdi Irak, Libya, Lübnan. Ama daha çok Iraklı hastalar tercih ediyor. Hedefimiz Avrupa kaynaklı hastaları buraya taşımak. Bu durum hava yolu taşımacılığına çok bağlı. Sağlık sektörü için direkt uçuşlar çok önemli.

A.A: Sağlık turizminin gelişmesi konusunda ne gibi çalışmalar yapıyorsunuz? Sağlık Bakanlığı bu gibi girişimleri destekliyor mu?

H.Ç: Bizim Adana'da kurduğumuz Sağlık Turizm Derneği diğer illere de örnek oldu. Bu konuda pilot bölgeyiz. Sağlık turizmini sadece özel sağlık kurumlarının inisiyatifi ve sorunu gibi algılsın istemedik. Tüm paydaşlar bunun içinde oldu. Valilik, Adana Büyükşehir Belediyesi, Çukurova Kalkınma Ajansı, seyahat acentaları, otelciler, üniversite, kültür ve turizm müdürü, il sağlık müdürü, taşın altına elini koydu. Sağlık konusunda Adana'nın işbirliği konusundaki yeteneğini ortaya koyduğumuzu düşünüyorum.

Osman Arık (İl Kültür ve Turizm Müdürü)

Önümüzdeki dönemlerde Sağlık Bakanlığı'nın "kampüs hastane" diye isimlendirilen bir yapılaşmaya gidecek olması Adana için önemlidir.

AA: Sağlık turizmi ve sağlık üssü konularını Adana genelinde bize tanımlar mısınız? Sağlık turizmi konusunda Adana'da nasıl bir yapılanma sağladınız? Hastanelerimiz bu konuda yeterli mi?

Osman Arık (İl Kültür ve Turizm Müdürü): Arkeolojik bulgulara bakıldığında Adana geçmişten bu yana sağlık merkezi olmuştur. Lokman Hekim'in efsanevi ölümsüzlük iksirini bulup Misis Köprüsü'nden düşürdüğü hikayesi ve dünyada ilk kez Dioskorides tarafından eczacılık mesleğinin bu bölgede yapılması tarihsel açıdan önemlidir. Ayrıca Hipokrat'ın kurduğu önemli üç tıp merkezinden birinin burada olması, Adana'nın binlerce yıl öncesinden ne kadar önemli bir sağlık merkezi olduğunu vurguluyor. Adana yüzyıllardır bunu çok iyi değerlendiren ve şifa dağıtan bir merkez konumunda olmuştur. 25 civarında kamu ve özel hastane, 6000'e yakın yatak sayısının olması sağlık açısından ciddi rakamlardır. Önümüzdeki dönemlerde Sağlık Bakanlığı'nın "kampüs hastane" diye isimlendirilen bir yapılaşmaya gidecek olması Adana için önemlidir. Sağlık konusunda İstanbul'dan sonra, yıllardır biliriz ki birçok hasta şifa bulmak adına Adana'ya gelir. Özel sektörün yeni hastaneler açması, devletin de geliştirdiği yapılarla bu durumu desteklemesi, Adana'da sağlık turizminin gelişmesine yol açmıştır. Bunun son yıllarda bozulan ekonomik gelişmesine katkı sunacağı da bir gerçektir. Adana sağlık turizmi konusunda şu an pilot bölge durumundadır.

A.A: Sağlık turizmi açısından yeterli hasta potansiyeli var mı? Turizmi sağlığa nasıl eklemliyorsunuz?

O.A: Sağlık turizmini iç ve dış turizm olarak ayırdığımız zaman Adana'ya zaten yıllardır çevre illerden hasta gelmekte ve bu Adana'da hasta portföyünün önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Bizim amacımız yurt dışından hasta akışını sağlamak. Özel hastanelerimiz bu konuda fevkalade güzel işler yapıyorlar. Bugün için de başta Suriye, Irak, Ürdün, Lübnan, Suudi Arabistan gibi ülkelerden daha fazla hasta geliyor. Amacımız Avrupa'dan hasta akışını da sağlamak. Fiyat konusunda Avrupa'nın dörtte bir oranında daha ucuza hizmet veriyoruz. Üstelik Avrupa'da yapılan birçok ameliyatı biz burada çok uygun olarak yapabiliyoruz.

Adana Tabip Odası Başkanı Resmiye Kaya

Biz kesinlikle herkesin istediği sağlık hakkını, istediği yerden ve ücretsiz olarak alması taraftarıyız.

A.A: Adana Tabip Odası olarak son yıllarda giderek gelişme gösteren sağlık turizmi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Resmiye Kaya (Adana Tabip

Odası Başkanı): Biz Adana Tabip Odası olarak sağlığa daha bütüncül bakıyoruz. Sağlığı insanlar açısından evrensel bir hak olarak düşünürsek prensip olarak herkes istediği yerden istediği sağlık yardımı alabilir veya bu hakkını kullanabilir. Konuyu sağlık ve turizm olarak ikiye ayırdığımız zaman bizim açımızdan yıllardır savunduğumuz ilkelere ters bir durumla karşılaşabiliriz. Biz kesinlikle herkesin istediği sağlık hakkını istediği yerden ve ücretsiz olarak alma taraftarıyız. Sağlığı turizm şemsiyesi altına sokup bundan kar etme düşüncesi hem Tabip Odası olarak hem de Türk Tabipleri Birliği olarak bizim savunduğumuz politikalarla pek uyumsuz.

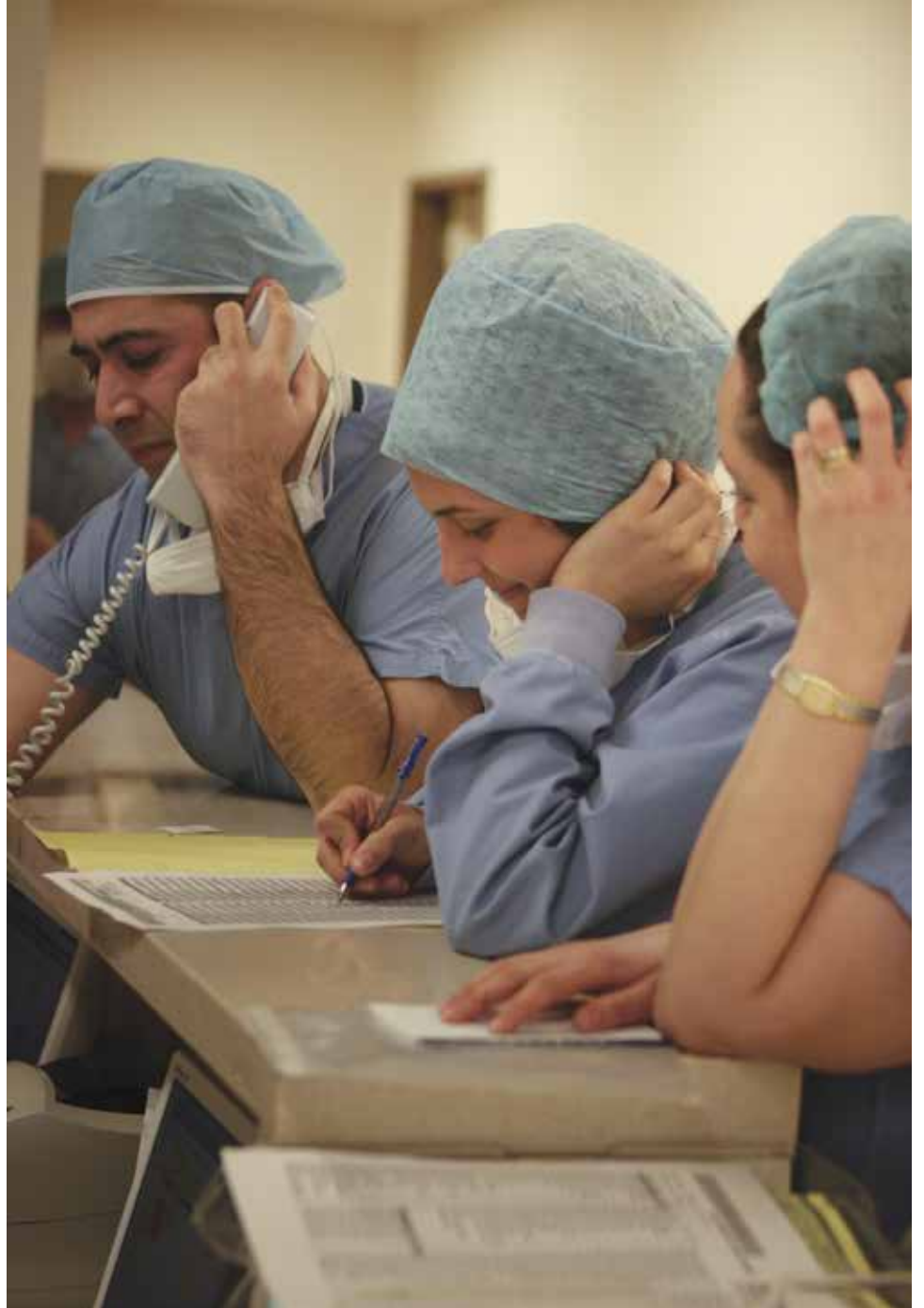
A.A: Yaşadığımız şehir Adana son yıllarda giderek artan bir şekilde ekonomik açıdan geriye gitmekte, işsizlikte son iki yılda birinci durumdayız. Turizm son yıllarda, giderek artan bir şekilde, ekonomik olarak bir şehri kalkındıran sektöre dönüşmüş durumda. Bu açıdan değerlendirdiğiniz zaman sağlık turizminin Adana'ya faydası olmaz mı?

R.K: Mutlaka olacaktır. Ama biz burada turizmi değiliz. Biz kamusal alan olarak sağlık hakkını savunuyoruz. İnsanlara yeni iş olanakları açacağı için olumlu tarafları tabii ki var. Bizim için önemli olan diğer bir nokta o hastanelerde çalışacak doktor arkadaşlarımızın veya diğer sağlık çalışanlarının ekonomik ve sosyal haklarının tam olarak verilmesidir.

A.A: Sağlık Bakanlığı son yıllarda sağlık turizmine ayrıca önem veriyor. Ve bu hizmetin daha çok özel hastaneler aracılığıyla verilmesini istiyor. Sizce bu durum doğru bir yaklaşım mıdır? Yoksa bu haktan veya paydan kamu hastaneleri de faydalanmalı mıdır?

R.K: Sağlık Bakanlığının sağlıktaki uygulamaları artık otelcilik hizmetine ağırlık verme yönünde olduğu ve kaynakların çoğu özel hastane şirketlerine aktarıldığı için bu hizmeti onlar daha iyi verecektir ve turizm kar amaçlı bir sektör olduğu için de vermek zorunda kalacaklardır. Oysaki kamuda henüz halk sağlığı anlamında ciddi sorunlarımız var ve bunlardan fazla söz edilmiyor. 1 Ocak'tan itibaren yeşil kart uygulaması kalkacak. Sağlığı sürekli olarak, para kazanırız ve kar ederiz, mantığından hareketle yapamayız. Bunu özel sektör yapacaksa yapsın. Ama Sağlık Bakanlığının bunu bir sağlık politikası olarak görmesi hoş karşılanacak bir durum değildir ve biz bunun yanlış olduğunu, karşı olduğumuzu her zaman söylüyoruz. ■

aliihsanokten@altinsehiradana.com

HANGİ GIDAYA DUYARLISINIZ?

Acıbadem IMU PRO Testi İle Sorularınızı Yanıtlıyor.

Klinik çalışmalar, gıda duyarlılığı (gıda intoleransı) ile bazı sağlık sorunları arasında doğrudan ilişki bulunduğunu gösteriyor.

- Baş ağrısı ve migren,
 - Gaz, şişkinlik, kabızlık, ishal,
 - Yemek sonrası rahatsızlık ve yorgunluk hissi,
 - Hızlı kilo değişimi veya ödem,
 - Yemek yenmediğinde sorunların azalması,
 - İltahaplı cilt sorunları veya kaşıntı,
 - Kronik yorgunluk veya depresyon,
 - Hiperaktivite veya dikkat toplayamama
- gibi sorunlarınız varsa, Gıda Duyarlılığı Testi yaptırabilirsiniz.

GIDA DUYARLILIĞI PAKETİ

MUAYENELER

- Check-up muayene
- Diyet muayene

GIDA DUYARLILIK (YORK) TESTİ

LABORATUVAR TETKİKLERİ

- Total Kolesterol
- Kolesterol HDL
- Kolesterol LDL (direkt)
- Tiroid Stimulan Hormon (TSH)
- Trigliserit
- Tam kan sayımı
- Urikasit
- Alt SGOT
- Glukoz (Tokluk)
- Glukoz

Joint Commission
INTERNATIONAL

ALO ACIBADEM
444 55 44
www.acibadem.com.tr

Cumhuriyet Cad. No: 66
Seyhan ADANA
(322) 455 44 44

ACIBADEM
ADANA

Uzman Dr. Tuğba Durdubaş
Adana Acibadem Hastanesi/Uzman Fizyoterapist

Osteopati ve Tedavi Yöntemleri

Sadece Hastalığı Değil Tümünden Sağlığı Onarmak

Altınşehir Adana: “Osteopati”nin kelime anlamı nedir ?

Uzman Dr. Tuğba Durdubaş:

Osteopati kelimesinin kökeni kemik anlamına gelen “osteo” dan gelir. Her ne kadar bu anlamıyla osteopati denilince kemik sorunlarına şifa getirmek , sırt ve ense ağrılarını dindirmek amacıyla yapılan uygulamalar anlaşılabilir da bu bilimin uygulandığı alanlar tahmin edildiğinden çok daha geniştir. Vücut fonksiyonlarını baz alır. Anatomik yöntemler bütünüdür.

A.A: Osteopati nereden çıkmıştır, kim bulmuştur ?

T.D: Amerika’da 1870’li yıllarda Missoc-rili bir doktor olan Andrew Toylar Still tarafından geliştirilmiş olan bu doğal terapi yöntemi bugün Dünya Sağlık Örgütü tarafından bilimsel bir tedavi olarak kabul ediliyor.

A.T. Still doktor olmasına rağmen üç çocuğunu da menenjitten kaybetmiş ve bu nedenle değişik tedavi yöntemlerini aramaya koyulmuş. Kırık-çıkık uzmanı olduğu için geliştirdiği tedaviyi kemik ve adalelere elle uygulanan yöntemlerin üzerine kurmuştur. Ve sonra kendisi ve arkasından gelen öğrencileri bu teknikleri geliştirmiştir.

Amerika’da bir okul açmış ve kısa zamanda bu okullar tüm Avrupa’ya da yayılmıştır. Bugün tüm Avrupa’da birçok okul bulunmakta ve buralarda fizyoterapist ve doktorlar 5 sene eğitim aldıktan sonra “osteopat” olarak mezun olmaktadır. Türkiye’de de benim de öğrencisi olduğum TİAFO (Turkish Institute For Adapted Osteopeth) adlı enstitü bu eğitimi vermektedir.

A.A: Osteopatinin teknikleri nasıldır, dayandığı temeller nelerdir ?

T.D: Biyomekanik (yani insan mekaniği) temeller üzerine kurulu tekniklerden oluşur. Elle uygulanan doğal tedavi şeklidir. Sadece adale ve kemik sorunlarında değil aynı zamanda vücudun diğer işlevsel düzensizliklerinde de uygulanır.

Felsefesi: “Hastalığı değil, sağlığı onarmaktır.”

5 ana prensibi vardır :

*Semptomatik değil sebebe yönelik uygulamalar, tedaviler gerçekleştirir.

1 -Bütüncül tedavi

Tedavi esnasında tüm vücut düşünülmemelidir. Vücudumuz sistemlerden oluşur ve bunlar birbiri ile uyum içinde çalışmak zorundadır. Örneğin; bel ağrılı hastalarda tüm alt egzersizleri incelenir.

2 -Yapı-Fonksiyon ile ilişkilidir

Bu ikisi birbiri ile ilişki halindedir. Yapı bozulursa fonksiyon etkilenir. Biz fonksiyon bozukluklarını tedavi ederiz. Örneğin; dirsek ekleminin yapısı bozulmuşsa dirsek hareketleri etkilenir.

3 -Otoregülasyon

Fonksiyon bozukluğunu bul, buna neden olan yapıyı düzelt ve vücudu kendi haline bırak, o kendi kendini iyileştirecektir. Vücut en iyi eczanedir.

4 -Dolaşımı düzenlemektir

Venler, lenf sıvıları, sinir iletileridir.

5 -Hareket

Yaşam hareketidir. Hareketliliği sağlamak zorundayız.

A.A: Osteopati ile klasik fizik tedavi arasında fark var mıdır?

T.D: Osteopatide hastanın sadece sorunlu organı değil bütün vücudu ele alınır. Örneğin; bir diz incinmesinde fizik tedavi sadece o diz ile ilgilenirken osteopat hastanın bacak, kalça ve ayak sırtını da inceler ve bu incinmenin vücudun diğer taraflarını nasıl etkilediğine bakar.

Birincil amacımız; hastalığı tedavi etmek değil, kişilerin sağlıklı kalabilmelerini sağlamaktır.

Osteopati nedeni araştırır ve problemi çözmeye çalışır; fizik tedavi görüneni tedavi eder. Örneğin; omuz ağrısı, sırt, üst karın organları, kaslar ve vücuttaki asimetrilere kaynaklanıyor olabilir.

A.A: Osteopati hangi hastalıklarda kullanılıyor?

T.D: -Spor sakatlıkları
-Romatizmal hastalıklar
-Cerrahi sonrası tedaviler
-Hareket ve fonksiyon bozuklukları
-Bel,boyun,sırt ağrıları,sırt ve bel adale sorunları,fıtıklanmalar,kaymalar,siyatalsi
-Migren ve gerilim tipi baş ağrıları
-Tüm eklem,kas ve kemik ağrıları, eklem serliği,kireçlenme,dejenerasyon,antrozik değişiklikler
-Sebebi bilinmeyen ve psikolojiktir denilip geçirtilen vücuttaki mikro hareket sorunları .

A.A: Sağlıklı insanlar için ne yapılabilir?

T.D: Osteopatide , elle uyguladığımız tekniklerin yanı sıra sorunların ortaya çıkması için neler yapılabileceği, kişiler bireysel olarak değerlendirilerek günlük hayatlarında vücutlarını nasıl kullanmaları gerektiği ve egzersiz önerileri verilir. Birincil amacımız; hastalığı tedavi etmek değil kişilerin sağlıklı kalabilmelerini sağlamaktır. Hastalık değil sağlık ararız.

A.A: Sporcularda teknikler nasıl kullanılıyor?

T.D: Sporcuların öncelikle değerlendirilmesini yapıyoruz, biyomekanik özelliklerini ortaya koyup o sporcuya özgü yaralanma riskinin en yüksek olduğu bölgeleri belirliyoruz ve öncelikle korumaya çalışıyoruz. Sakatlık olmuşsa da, sakatlığa neden olan primer(birincil) nedeni arayıp bulur ve bu neden ile ikincil bulguları tedavi ederiz.

-Kas teknikleri

-Eklem bloklarını çözmek için mobilizasyon ya da manipulasyon tekniklerini

-Fescia tekniklerini kullanarak tedavileri gerçekleştiririz. Adana'da bu yöntemi ilk olarak sağlık sponsoru olduğumuz Botaşspor oyuncularını üzerinde uyguladık ve doğru teşhis ve tedavi yöntemleri ile sporcuların en kısa sürede sahaya dönmelerini sağlamak için çalıştık. Kimse hasta olmasın ama hastalık geldiğinde de bilinçli olmak tedavi de çok artı sağlamaktadır. Bu nedenle amaç; insanlara ulaşp daha bilinçli olmalarını sağlamaktır. ■

Değerini Bilemediğimiz Kültür Mirası

Adana Taşköprü

Yazı: Fevzi Acevit

Resimleme: Bayram Top

Taşköprü'nün Etrafına Meydanlar Yapılmalı

İpek Yolu ve Taşköprü

Sonsuz uzayın derinliklerinde akan Dünya gezegeni kıpır kıpırdı... Dağlar yükseliyor, doğa durmaksızın değişiyordu. Faylar enerjilerini boşaltıyor, depremler yeni dengeler kuruyordu.

İşte sürecin bir yerinde Akdeniz güneye doğru çekildi geriye devasa bir çukur bıraktı.

Seyhan, Ceyhan ve Berdan Nehirleri, binlerce yıl o koca çukura aktılar, alüvyondan ilmekler atarak geleceğin bereket vahasını; Çukurova'yı dokudular.

O dönemde henüz şehirler kurulmamıştı. Seyhan üzerinde tahta ya da taş, herhangi bir köprü de yoktu. Sonra o topraklar insanla buluştu. İnsanlar, nehir kıyısında bir de kent kurdu, adını da Adana koydu. Toroslar Gülek Boğazı'ndan geçilebiliyordu. Ancak, Seyhan da geçilmeliydi... İpek Yolu üzerindeki Taşköprü işte bu nedenle inşa edilmiştir.

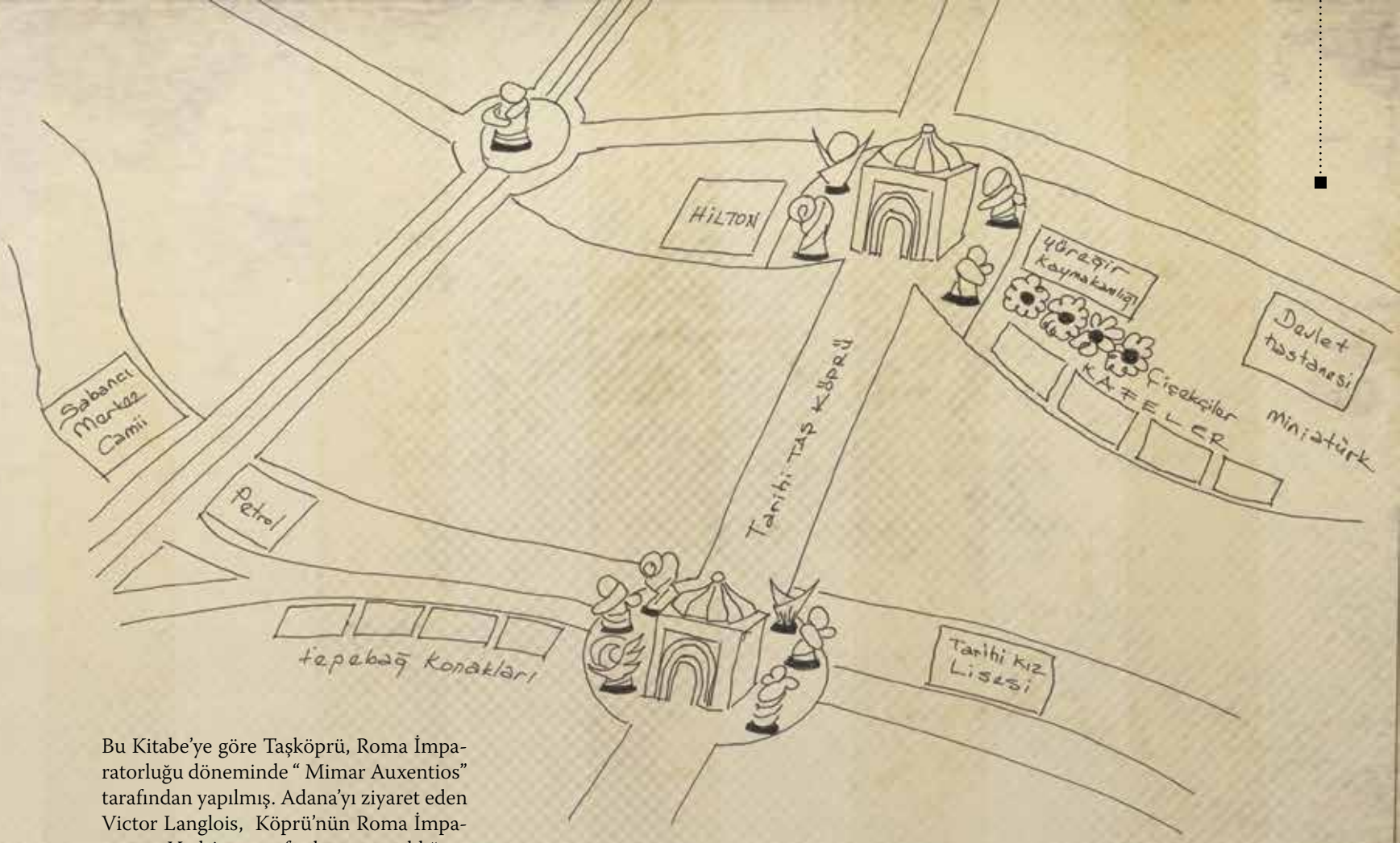
Annuwanda mı? – Hadrian mı?

Taşköprü'yü kim kurdu? Rivayet çok... Bilinenler *kadim bir eser olduğunu gösteriyor.

Birçok isimle anılmış: Saros Köprüsü, Justinianus Köprüsü, son olarak da Adana Taşköprü... Üzerinde Adana'da hüküm sürmüş tüm uygarlıkların izlerini taşıyor. "Hitit İmparatoru 1. Armuvanda'nın M.Ö. 1550 yılında, önünde bir köprü olan Adania isimli bir şehirle savaştığı" bilinmekte. Köprü hakkında ilk yazılı kanıt, Adana Arkeoloji Müzesi'ndeki Grekçe Kitabesi... Kitabenin bir bölümü şöyle:

"Gerçek şu ki Auxentius, bu mucize senin iktidarın sayesinde oldu.... / Daha önceleri, tecrübesiz olan çok kişinin çeşitli teşebbüsleri olmuştu. Fakat onların girişimleri **Tarsus Çayı'nın dalgaları için bile zayıf olmuştur. Sen ise buradaki köprüyü, kemerlerin üzerinde, ebediyet için kurmuşsun...."

Bu Kitabe'ye göre Taşköprü, Roma İmparatorluğu döneminde "Mimar Auxentios" tarafından yapılmış. Adana'yı ziyaret eden Victor Langlois, Köprü'nün Roma İmparatoru Hadrian tarafından yaptırıldığını, onun adını taşıyan bir kitabenin 1841 yılında mevcut olduğunu, söylüyor. Ancak o kitabe kayıp.

Taşköprü Sahipsiz Kalıyor

Taşköprü 1948'de Karayolları tarafından onarılıyor, sonra da unutuluyor... Kaderine terkedilen Taşköprü, üzerinden geçen binlerce tonluk trafiği yıllarca taşıyor, ama yıpranıyor da; taşları dökülüyor, taşkın suları ayaklarını oyuyor... Üzerine yapılan eklentiler tarihsel-kültürel kimliğini örtüyor.

Kent Konseyi ve Adanalı Mimarlar Sahip Çıkıyor

Taşköprü'ye, 58 yıl sonra, Büyükşehir Kent Konseyi ve Mimarlar Odası sahip çıkıyor. Taşköprü Komitesi kuruluyor... "Taşköprü Eylem Planı" hazırlanıyor... Yaklaşık 6 yıl süren uğraş sonuç veriyor. Mimar M.Pekcan Işık'ın hazırladığı restorasyon projesi, 2006-2007 tarihleri arasında Karayolları tarafından yaşama geçiriliyor. Ancak, sorunlar bitmiyor...

Taşköprü İşlevsel Değil, Adana Meydan Yoksulu.

Taşköprü Adana'nın simgelerinden biridir. Değerlendirilebilse, önemli bir turizm değeridir. Taşköprü'yü görünür ve kullanılır kılacak düzenlemeler halen ortada yok.

Mesela, doğu ve batı uçlarında meydan düzenlemeleri yapılmadı...

"Taç kapıları" restorasyon projesinde var ama inşa edilmedi...

Taşköprü'yü koruyup yaşatacak bir yönetim düzeni kurulmadı...

Çilekeş Taşköprü tekrar kendi haline bırakıldı, korunmuyor...

Çaresi yok mu, elbette var.

Taşköprü'nün Seyhan ve Yüreğir yakalarına, tarihsel-kültürel formasyonuna uygun meydan düzenlemeleri yapılsa...

Taç kapıları inşa edilse... O meydanlar ve köprü üzeri, Arkeloloji Müzesi'ndeki Adana eserlerinin imitasyonlarıyla donatılsa... Adana'dan gelip-geçen kültürler ve Cumhuriyet dönemi o alanlarda görünür-bilinir kılınsa... Taşköprü gereği gibi aydınlatılıp ışıldasa, Adana için bir turizm pırlantasına dönüşmez mi?

▲ Düşlediğimiz Taşköprü Meydan Düzenlenmesi

Kültür Varlıklarımızın Antalya Kaleiçi'nden Ne Eksiği Var ?

Taşköprü, Tepebağ Evleri, Müzeler, Tarihi Kız Lisesi, Büyüksaat, Bedesten, Ulu Cami, Ramazanoğlu Külliyesi ve diğer kültür varlıklarıyla birlikte o yöre, niçin bir çekim odağı olmasın? Prag'daki 600 yıllık ***Karl Köprüsü turistlerin ilgisini çekiyor da, 2000 yıllık Taşköprü ve diğer kültür mirası varlıklar niçin aynı ilgiyi görmesinler...

Antalya Kaleiçi'nden geri kalan yanı mı var bu değerlerimizin...

Adana'da Yeni Meydan Düzenlenmeleri Yapılmalıdır... Bunlardan En az Biri Merkezi Konumda Olmalıdır...

Adana'nın Meydanlara İhtiyacı Var

Ayrıca dikkatlere sunarız; Adana'nın sadece Taşköprü'de değil, kentin tamamında, çok sayıda meydan düzenlemesine ihtiyacı var. Çağrıda bulunuyoruz: "Adana'da meydan düzenlemeleri yapılmalıdır ve bunlardan biri mutlaka merkezi nitelikte olmalıdır..."

Meydanlar kent hemşehrilerinin bir araya geldikleri, sosyal ve kültürel kaynaşmaya ortam oluşturan mekânlardır. Kent yöneticilerine hatırlatalım; bu türden eserleri kurup yaşatanlardır geleceğe kalanlar....■

fevziacevit@altinsehiradana.com

*Kadim: Eski, eszeli.

**Tarsus Çayı: Berdan Irmağı, mitolojik adı ile, Cydnos.

***Prag'daki Karl Köprüsü'nü her gün ortalama 30 bin kişi ziyaret ediyor.

INTERNATIONAL PLANT SELECTION ÜRÜNLERİ **ARTIK VITROPLANT'TA**

CARMINGO GRUBU KAYISI ÇEŞİTLERİ

HONEY GRUBU NEKTARİN ÇEŞİTLERİ

**Fidan
Güvencesinin
Değişmeyen
Adresi**

VITRO **plant** TURKIYE

Meyve Fidancılığında Gelişmiş Teknikler

VITROPLANT FİDAN TOHUM TARIMSAL ÜRETİM LTD. ŞTİ.
Reşatbey Mah. Fuzuli Cad. Gürcan Apt. Kat: 4-13 / Adana
Tel: +90 322 459 11 92 (pbx) / Fax: +90 322 459 11 29
info@vitroplantturkey.com
www.vitroplantturkey.com

Dünyanın İlk İş Kadınları Örgütü; Anadolu Bacıları “Bacıyan-ı Rum”

Yazı ve Fotoğraf: S.Haluk Uygur
Resimleme: Etem Çalışkan

Rum kelimesi günümüzdeki yanlış kullanımının aksine “Anadolu” kelimesi ile eş anlamlıdır. Örneğin Mevlana Celalettin-i Rumi ismi “Anadolulu Mevlana” anlamına gelmektedir. Aslında “Rum” kelimesi eskiden Türklerin kullandığı bir kelime iken, nedense Helenlerin kullandığı Anatolia (Anadolu) kelimesi ile yer değiştirmiş. Konuya böylesine bir açıklamayla girmemin nedeni, Bacıyan-ı Rum isminin doğru anlaşılmasını istememdir.

Bacıyan-ı Rum XIII. yüzyılda Anadolu’da kurulan dünyanın ilk iş kadınları örgütüdür veya ilk Türk kadın iktisadi teşkilatı diyebiliriz. Bacıyan-ı Rum kelimesi açık bir şekilde “Anadolu Bacıları” anlamına gelir. Bu teşkilatın kurucusu Fatma Bacı, Anadolu’da Ahilik örgütünü kuran Ahi Evran’ın karısıdır. Ahi Evran’ın Kayseri’de kurduğu sanayi sitesinde kadınlar, derilerin işlenmesi sonucu ortaya çıkan yünleri iplik haline getirip ekonomiye kazandırmak üzere bir araya gelmiş ve bu teşkilatı kurmuştur. Bu örgütlenme içinde yer alan kadınlar Ahilik teşkilatı ile birlikte eğitim almışlar. Bu eğitim hem mesleki anlamda devam etmiş, hem de bir tarikat ehli olarak din ve felsefe okumuşlar. En önemlisi birlikte hareket ederek emeklerinin değer bulmasını ve usta-çırak zincirinin liyakata uygun bir biçimde devam etmesini sağlamışlar.

Bacıyan-ı Rum, Anadolu'nun Türkleşmesini Sağlayan Dört Kurumdan Biridir...

Moğol İstilası Ve Bacılar

Anadolu'yu kasıp kavuran Moğol istilası Kayseri'yi de etkisi altına alınca Bacıyan-ı Rum Kayseri'den dağılıp Anadolu'nun diğer şehirlerine yayılmış ve faaliyetlerine orada devam etmiş. Bu yayılmanın en önemli etkilerini Ankara, Kırşehir ve Konya'da görüyoruz. Bacılar gittikleri bölgelerde Türk etkisinin artırılmasının temel elemanları olmuşlar, Anadolu'nun Türkleşmesinde önemli rol oynamışlar. Önemli Osmanlı tarihçisi Aşık Paşazade, Tarih-i Ali Osman (1914) adlı eserinde Anadolu'nun Türkleşmesinin sağlanmasında 4 önemli gurubun etkili olduğunu ve bunlardan birinin de Bacıyan-ı Rum Teşkilatı olduğunu yazmaktadır. (Merak edenler için belirtirsek diğerleri de; Gaziyan-ı Rum, Ahiyan-ı Rum ve Abdalan-ı Rum'dur. Yani savaşçı Türkmenler, işadamlar Türkmenler ve dervişler)

Türkmenlerde Kadın

Orta Asya'da (Ortadoğu halklarının aksine) kadının toplum içindeki yeri çok önemliydi. Anaerkil sayılabilecek gruplar bir yana, Kadınerkil olmayan Türk aşiretleri bile erkek ile kadının birlikte söz sahibi olduğu bir yaşam sürmekteydi. Hanlar fermanlarını tek başlarına yayınlarsa az etkili olacağını bilir, bu yüzden sözlerine "Han ve Hatun diyor ki..." diye başlamayı yeğlerlerdi. Türkmen kadının bu özelliği Rum Ülkesi'ne (Anadolu) göçünce de devam etti. Daha Alpaslan girmeden Bacılar Anadolu'da hem siyasi olarak hem de ekonomik olarak rol almaya başlamıştı. Daha sonra Ahi Evran'ın erkek Türkmen esnafı örgütlemesine paralel olarak, eşi Fatma Bacı da kadın esnafı örgütledi.

Fatma Bacı'nın Yaşamı

Hacı Bektaş-i Veli Vilayetnamesi'nde (Fırdevs-i Rumi yazmıştır) "Bilgili ve keramet sahibi bir mürşide" olarak anılan Fatma Bacı, tahminen 1213 yılı civarında doğmuştur. Hacı Bektaş'ın da öğretmenliğini yapan Kayserili Şeyh Kirmani'nin kızıdır. Yaklaşık 1230 yılında Ahi Evran hazretleri ile evlenmiş ve bu yıllarda Bacıyan-ı Rum'u kurmuştur. Hem dini alanda hem de dokuma ve örgü gibi sanatlarda bilgi sahibidir.

Moğollar Fatma Bacıyı Hapsetti

Evlendikten bir müddet sonra Konya'ya yerleşen Fatma Bacı, Moğolların istilası ile birlikte hapsedildi. Kendisi ile birlikte Bacı Teşkilatı üyesi çok sayıda kadın ve genç kız da gözaltına alındı. Bu yüzden yaklaşık 1243 yılında teşkilat dağıldı. Esaretten kurtulunca (tahminen 1260) kocasının yanına Kırşehir'e gitmesine rağmen orada da baskılar devam etti. Ahi Evran öldürüldü. Bundan sonra Fatma Bacı, Hacı Bektaş-i Veli'ye sığındı.

Kadıncık-Kadın Ana-Fatma Bacı

Bektaşî kültüründe var olan Kadıncık ve Kadın Ana tanımları ile Fatma Bacı'nın aynı kişiler olduğu söylenmektedir. 1271 yılında ölen Hacı Bektaş-i Veli'nin mezarını elleri ile yaptığı ve bir müddet sonra kendinin de öldüğü bilinmektedir. Ölüm tarihi tam olarak belli değildir. O öldüğünde iş sahibi kadınlar arasında yaygınlaşmış, "Aşına, eşine ve işine sahip ol." deyiimi bugün Türk kadınları arasında hala önemini koruyarak yol göstermektedir. Günümüz Türkiye'sinde yaygınlaşmış iş kadınları derneklerinin ise, Bacıyan-ı Rum'un çağdaş bir devamı olduğu düşünülebilir. Atatürk'ün toplumun verimli yarısının ekonomi dışında kalmasının yaratacağı kayıpları görmesi, Türk kadınını yeniden topluma kazandıracak kanunların çıkartılmasına neden olmuştur kanaatindeyim.

İŞKAD / İş Kadınları Derneği ile Söyleşi

Altınşehir Adana: İŞKAD çağdaş Türkiye'nin ilk ekonomik kadın örgütlenmesi mi?

İŞKAD: Evet İŞKAD 1999 yılında 44 üye ile kurulmuş olup, Türkiye'nin alanında kurulan ilk kadın derneğidir. Halen 75 üyemiz vardır. Bölgemizde DASİFED (Doğu Akdeniz Sanayici ve İşadamları Federasyonu) ve TÜRKONFED üyesi olup Türkönfed bünyesindeki tek kadın derneğidir.

A.A: Amaçları nedir?

İŞKAD: Sivil Toplum hareketinin gerekliliğine inanmış iş kadınlarının, bir araya gelmesini sağlamak, güç birliği oluşturmak, iş hayatına girmek isteyen kadınlara yol göstermek düşüncesiyle kurulmuştur. Aynı misyonu yüklenmiş sivil toplum örgütleri ve üniversite ile ortak çalışmalar yapmaktadır.

A.A: Peki kadınların ekonomik alanda ayrıca örgütlenmeleri günümüzde niye önemli?

İŞKAD: 21.yüzyılda halen kadınların erkeklere göre iş gücünden daha az faydalandığı, girişimciliğinin engellenmeye çalışıldığı ve 2.tercih olduğu aşıkardır. Bunu erkekler kadar kadınlar da maalesef benimsemişlerdir. Bu nedenle önyargıları yıkarak, hatta pozitif ayrımcılık isteyerek her zaman ve her kadın derneğinde olduğu gibi toplumda, politikada ve tabi ki iş hayatında layık olduğu yeri herkese hatırlatmak. Bu anlamda cesaretlendirmek gerektiği için örgütlenmek en çok kadınların basamak atlamasını sağlayacaktır diye düşünüyoruz.

A.A: Önümüzdeki dönem ne yapmak arzusundasınız?

İŞKAD: Kadın girişimci sayısını arttırmak için proje yapacağız. "İş Kadınları Derneği olarak; önce kendi üyelerimiz, sonra diğer STK'lar, kurum ve kuruluşlar ile kaynaşmak, ilişkilerimizi geliştirmek istiyoruz. Çalışan kadın olarak yaşam kalitemizi ve derneğimizin marka bilinirliğini arttıracaktır. Sosyal projeler gerçekleştireceğiz. Adana Ticaret Odası, Sanayi Odası ve Ticaret Borsası ile birlikte başka projelere de adım atacağız. Hep birlikte iş dünyasının içinde olacağımız faaliyetler yapacağız. Bunların yanı sıra hep beraber birbirimizi desteklemek, girişimci kadınların artmasına yardımcı olmak, iş yaşamı itibarı ile kendimize ve diğer işkadınlarına ufuk açmak projelerimizdendir. Hedefimiz "Kazan-Kazan" şiarıdır.

İbn-i Haldun'un bir sözünde söylediği gibi "Husumete kadir, hesap kitaba mahir." girişimci kadınların önünü açmak, onlara cesaret verecek örnek modelleri izlemelerini sağlamak, yol göstermek, Girişimcilik ruhunu uyandırmak... Kısacası 2011 yılı İŞKAD için girişimcilik yılı olacaktır. Bunu çevremizdeki derneklerle bütünleşerek gerçekleştireceğiz. ■

Tarsus, Ashab-ı Kehf ve Zaman Yolcusu

Mistik Sırlar Dosyası II

Yazı: Fevzi Acevit

Fotoğraf: S.Haluk Uygur

Ashab-ı Kehf Efsanesi:

Olay, putperest bir hükümdarın döneminde geçer. Putlara tapmayı reddeden altı genç, onlara yolda katılan bir çoban ve onun köpeği; hükümdarın zulmünden sakınabilmek için bir mağaraya sığınır, bir süre sonra da orada uykuya dalarlar.

Takipçileri izlerini bulur... Ancak, mağaraya giremezler. Mağara kapısından baktıklarında gördükleri manzara askerleri dehşet içinde bırakmıştır.

Kur'an'da bu durum şöyle anlatılıyor:

Kur'an, Kehf Suresi 18: "Uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırsın/Biz onları sağa sola çeviriyorduk./Köpekleri de mağaranın girişinde iki kolunu uzatmış/Onları görseydin, mutlaka onlardan yüz çevirip kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı."

Mağaraya giremeyen imparatorun askerlerinden biri kurşun bir levhaya, "Putla tapmayı reddeden kafirlerin mağarada ölüme terk edilerek cezalandırıldıklarını" yazar, levhayı mağaraya bırakır. Mağara kapısını kayalarla kapatırlar. Ashab-ı Kehf/Mağara Yaranı yedi genç ve bir köpek; güneş takvimine göre 300, kameri takvime göre ise 309 yıl uyuduktan sonra uyanırlar. Uyandıklarında kendilerini birkaç saat veya bir gün kadar uyumuş sanmaktadırlar.

Kur'an'da olay şöyle anlatılır:

Kur'an, Kehf Suresi 19: "Böylece biz, birbirlerine sorsunlar diye onları uyandırdık. İçlerinden biri: 'Ne kadar kaldınız?' dedi. 'Bir gün, ya da bir günden az' dediler.."

Kur'an, Kehf Suresi 25: "Mağaralarında üç yüz yıl kalıp dokuz arttırdılar."

Uyandıktan sonra gençlerden biri (Yemliha) ekmek almak için kente gider, fırıncıya üç asır önceki parayı verince, define bulduğu zannedilir. Yetkililer Yemliha'nın anlattıklarına önce inamazlar, ancak mağaraya gidilip diğer arkadaşları görülünce bir mucize yaşandığı anlaşılır. Ashab-ı Kehf, iman ettikleri dinin yayıldığını görürler ve sonra vefat ederler.

Efsanevi Efsus,

Kutsal Mekanlar Beldesi Tarsus mu?

Ashab-ı Kehf olayının kahramanı olan gençler "Efsus" şehrinde yaşıyorlardı.

Dünya üzerinde halen "Ashab-ı Kehf" olayı bizim ülkemizde yaşandı Efsus bizim kentimizdir. " diyerek mucizevi olayı sahiplenilen 33 kent var. Bu şehirlerden biri de Tarsus. Afşin ve İzmir Efes de bunların arasında.

Tarsus'un kuruluşu

8.000 yıl öncesine, Yeni Taş Çağı'na dayanıyor. İsmi hakkında çok sayıda söylence var. Bunlardan ikisi şöyle:

Efsaneye göre, "Mitolojideki Pegasus (kanatlı uçan at) Kilikya ovasında yolunu şaşırır, Tarsus'un bulunduğu yerde ayağı sakatlanır.." Kente bu nedenle Latince ayak tabanı anlamına gelen Tarsos adı verilir. Bir başka efsaneye göre ise, kentin kurucusu Kilikya Tanrısı Sandon ile bir tutulan Herakles'tir.

Ashab-ı Kehf; Tarsus'da mı, Afşin'de mi Yoksa Efes'te mi ?

Tarsus, zengin bir tarihe sahip. İlahi dinler açısından önemli bir kent. Sahabi Bilali Habeş'in Makamı Tarsus'tadır. Hristiyanlık açısından da Tarsus önemli bir belde-dir, hac yeri olarak kabul edilir. İncil yazarlarından Pavlus, Tarsus doğumludur. Kudüs'teki Kiyamet Kilisesi'nden sonraki en kutsal kilise kabul edilen St. Paul Kilisesi ve St. Paul Kuyusu Tarsus'tadır. Roma Yolu ile Roma Hamamı ve Kleopatra Kapısı şehrin tarihe tanık kalıntılarındandır. Şelalesi ünlüdür.

Ashab-ı Kehf ve Tarsus

Tarsus'un kuzeybatısında Encilüs (veya Bencilüs) adıyla bilinen dağda Kuran'daki tarife uygun bir mağara vardır. İslam bilginlerinden Taberi, kitabı Tarih-ül Ümem'de, Ashab-ı Kehf Mağarası'nın Tarsus'taki Bencilüs dağında olduğunu yazmıştır. Müfessir Fahreddin Razi, "Bu yere Efsus denilse de, buradan kasıt Tarsus'tur; zira Efsus, Tarsus'un başka bir adıdır." diyor. Kadı Beyzavi, Nesefi, Celaleyn ve Tıbyan, Elmalılı, Ö. Nasuhi Bilmen de aynı kanattedirler.

Ancak, sır perdesi kalkmış değildir. Bilinen şudur: Semavi (göksel) dinlerin kabul ettiği, Yüce Kur'an'ın Kehf Suresi'nde haber verdiği üzere; Ashab-ı Kehf/Yedi Uyurlar olayı yaşanmıştır, ancak; yeri ve kaç kişi oldukları hakkında kesin bilgi yoktur.

Yedi Uyurlar
tarihsel görüntüsü:
Gömu Odasına Bakış

Musa ve Hızır; Zaman Yolcusundaki İki Dost

“Zaman Yolcusu”

Zaman boyutlarında (geçmişle gelecek arasında) yolculuk, insanlığın sorguladığı bir konudur. Müslümanlar, “Zaman Yolcusu” fikrini kabul ederler ve onu Hızır Aleyhisselam olarak bilirler.

Kur'an'ın Hızır (a.s.)'la ilgili olduğu kabul edilen ayetlerin ikisi şöyledir:

Kur'an, Kehf Suresi, 65: “Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, kendisine tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.”

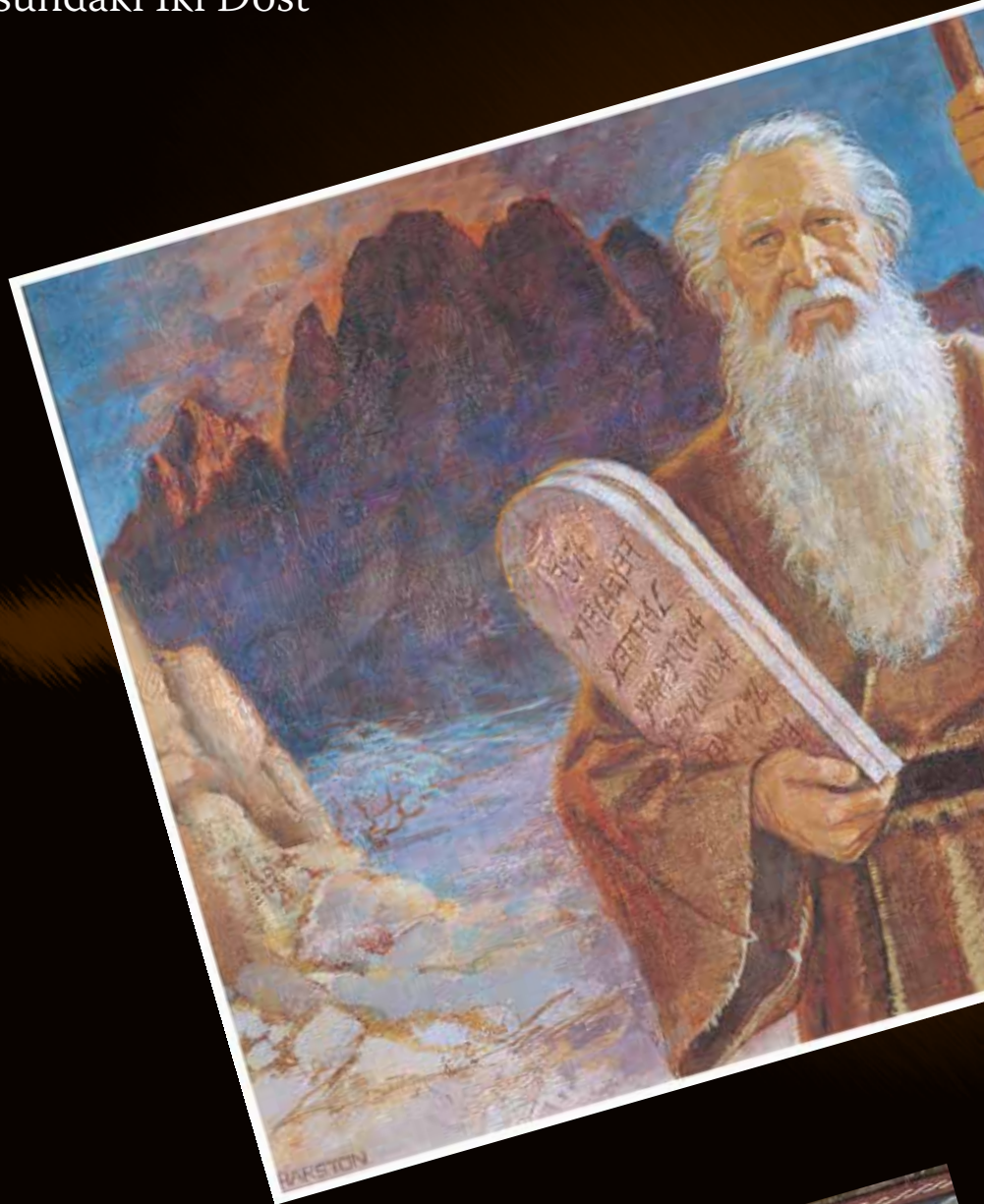
Kehf, 66: “Mûsâ ona, ‘Sana öğretilen bilgilerden bana, doğruyailetici bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı?’ dedi.”

Musa (a.s) kendisine, “Benimle yolculuk etmeye tahammül edemezsin.” diyen Allah'ın ilim verdiği o kişiye, “İşine karışmayacağı” sözünü verir ve yola koyulurlar. Musa'nın yol arkadaşı, bir gemiyi deler... Yollarına devam ederler, başka bir belde de bir çocuğu öldürür... Yıkılmak üzere olan bir duvarı düzelterek sağlamlaştırır. Musa dayanamayıp sordukça yol arkadaşı, “Sana, benimle beraberliğe asla sabre demezsin demedim mi!” der ve sonunda yaptıklarının sebeplerini açıklar:

Gemiyi, yoksul sahiplerini korsanlardan korumak için deldiğini... Çocuğu, gelecekte kötü evlât olacağı ana ve babasını yoldan çıkaracağı için öldürdüğünü... Duvarı, iki yetime ait defineyi korumak için yıkmaktan kurtardığını, anlatır.

Değerli okurlarım, dikkat edilirse, Musa'nın yol arkadaşı, “Gelecekte olacağını bildiği kötü olayları önlemek (geleceği değiştirmek) üzere o anki (Musa ile paylaştığı şimdiki zamandaki) duruma müdahale ediyor...”

Genel kabule göre ayetlerde anılan Musa, Allah Elçilerinden Hz Musa (a.s), yol arkadaşı olan kişi ise Zaman Yolcusu Hızır (a.s)'dir. İnanişâ göre Hızır (a.s); zamanda, geçmişe ve geleceğe gidebilmektedir.

İnsan Doğası Gereği Sorgular

Ashab-ı Kehf Mucizesinin Mesajları

Değerli okurlarım , Ashab-ı Kehf mucizesinin insanlara verdiği önemli mesajları vardır: Dünya üzerinde sürdürdüğümüz hayat, rastlantıların ürünü değildir; İlahi Plân'ın tecellilerinden biridir. Nedenselliği (sebep-sonuç ilişkisini) kainat yasalarından (Sünettullah) biri olarak takdir eden Yüce Yaratıcı insanı, ölümlü yaşamın sürdüğü yeryüzünde, yalnız, bilgisiz ve çaresiz bırakmış değildir. Elçileri (Peygamberleri) vasıtasıyla insanlara; öldükten sonra diriltileceklerini, dünya hayatının hesabının verileceğini haber veriyor.

Dindarlar, kutsal beyanlara iman ederler. Ancak insan fıtratı sorgulayıcıdır. İnsan benliği, açıkça ya da içten içe; iman ettiği alanla ilgili olarak delil, ispat arar... Doğüstü olayların (kerametler, mucizeler) insanları derinden etkiliyor olması bundandır.

İşte Ashab-ı Kehf, doğüstü mucizevi yanı ile, ispat arayan benliklere hitap ediyor... İnananlara, İlahi Kat'tan ikram edilen bir delil, inkâr yolcularına da yanıldıklarını gösteren kesin bir cevaptır.

Ashab-ı Kehf, kendilerine uyku gibi gelen, takipçilerini ise dehşete düşüren bir enerji küresi halinde dönerek, zaman boyutunda, 300 yıl sonraya (geleceğe) seyahat etmişlerdir. Uyandıklarında üç asırlık zamanı en fazla bir gün uyumuş gibi algılamışlardır.

Bu mucizevi uyanış, öldükten sonra dirilişi / Bas'u ba'd'el mevt gerçeğini gösteriyor. Özetle Ashab-ı Kehf olayı zamanda yolculuğun ve öldükten sonra dirilişin tablosudur.

Değerli okurlarım, gelecek sayıda, "Zülkarneyn Sırrı, Göklerdeki Şuurlular ve Diriliş " konusunu paylaşacağız.

***Kıssa:** Ders alınması gereken kısa hikaye.

*** Ba'su ba'd'el mevt**

*** Ba's:**(dirilmek),

*** Ba'de:**(sonra),

*** El:**(Arapça'da bağlaç),

***Mevt (ölüm):** öldükten sonra dirilmek... Tıpkı kışın kurumuş, hayat belirtisi olmayan bazı ağaçların baharda tekrar yeşermesi gibi. ■

fevziacevit@altinsehiradana.com

Parisli Kabilesinden Parizien'e

Yazı: İpek Kobaner

Fotoğraf: S.Haluk Uygur

Sabah şehri saran mis gibi yeni pişmiş baget kokuları, çıtır çıtır, biraz yağlı ama elbette çok lezzetli kruvasanlar, her sokakta birbirinden lezzetli unlu mamuller satan kafeler, yerel bistro-larda lezzetli kocaman bonfile ve kremalı patatesten oluşan klasik yemekler, aslında hiç de masum olmayan bol kalorili ve lezziz yiyecekler. Akşamları restoranlarda yemek kuyruğu, ara sokaklardaki bistro-lar da dahil her yer insanla dolu. Paris yaşayan bir şehir, hem çalışıyor hem hayatın tadını çıkarıyorlar.

Aslında yayılımı, iki milyonluk nüfusuyla Adana gibi ama kaderi farklı ve çok şanslı. Hem kendi güzel, hem de bahtı. En kaotik ortamlarda bile, bir şekilde şans yaver gitmiş, İkinci Dünya savaşında açık şehir olarak, yıkımdan bombalanmaktan en az zararı görmüş. Napolyon bir yandan Moskova'yı işgal ederken, bir yandan da Paris için çalışmış. Askeri hareketleri yaparken, yanında taşıdığı şehir haritalarıyla, şehrin imarı için direktifler vermiş. Öyle ki Arc de Triomphe ve Grande-Armee gibi anıtsal eserlerin yanı sıra, kent olmanın olmazsa olmazı su depoları, kanalizasyon, pazarlar, polis teşkilatı gibi düzenli belediye hizmetlerinin verilmesini sağlamış. Daha da enteresanı, askeri

başarılarından çok bu hizmetlerinden gurur duymuş. Bir yandan dünyaya hükmetmeye çalışırken, diğer yandan Paris'in hizmetkârı olmuş. Ne güzel, ne mutlu o şehre...

Aslında şehrin iyi kaderi Julius Caesar döneminde başlamış. Île de la Cité'de yaşayan Parisli denilen Kelt kabilesinin zenginliği ve konumu Julius Caesar'ın İ.Ö. 52 şehri istilasıyla sonlanmış. Bu istila şehrin imarının da başlangıcı olmuş, güzel kaderinin de.

Ve bundan böyle şehir hep gözde olarak kalıp, gelen her yönetici ister imparator olsun, ister general veya kral Paris'e hizmet etmiş. Ne mutlu, ne güzel o şehre...

Modern zamanlarda talihi değişmiş mi diye bakıyorum Paris'e. Yine yöneticilerin gözdesi, yine hizmet yarışının en çok görüldüğü yer. Her zaman gözde olmak için bir nedeni var.

Ağır tempolu Fransız filmleri bile ona hizmet ediyor. En son Amerikan yapımı "Paris'te Gece Yarısı" filmiyle yine kendini dünyaya hatırlattı. Sanatın, sanatçının mekanıyım, dedi.

Yaşayan, anlatan, konuşan bir şehir Paris. Ulaşımı da kolay, ama yürüyerek. Aslında gezilip, görülecek yerler rahat bir yürüyüş ayakkabısıyla hep yürüme mesafesinde. Yürümek hem sağlığınıza iyi gelecek, hem de cebinize. Ulaşım, hele de taksit, çok pahalı. Metrolarıyla çok övünüyorlar, doğru, şehrin altı metroyla örülmüş ama bu kadar örülünce inanılmaz karışık, tecrübeyle sabit, eğer Paris'e yerleşmeyecekseniz, otobüsü veya yürümeyi tercih etmek daha pratik.

Arc de Tri Ompe (Zafer Kapısı)

Bisiklet ve motosiklet de kentin diğer çözümü olmuş. İş kıyafetleriyle kadın-
lı erkekli bisiklet üzerindeler. Ve burada
bisiklet araba gibi muamele görüyor. Düz
bir şehir, caddeler o kadar da geniş değil
ama inanılmaz bir bisiklet trafiği var ve de
motosiklet. Bisiklet parklarına abone ola-
rak istediğiniz yerden alıp, istediğiniz yere
bırakabileceğinizi de söylemek isterim. Ne
diyelim, darısı Adana'mıza.

Yazılan romanlar da hizmet etmiş
Paris'e. Notre-Dame de Paris Katedrali,
2000 yıllık işlevini sürdürürken, 1850'li
yıllarda restorasyon görür. Çok pahalıya
mal olan bu restorasyon, Victor Hugo'nun
Notre-Dome'in Kamburu romanı sayesin-
de, halkın desteğini almıştır. Orta Çağ mi-
marisinin, Gotik tarza geçişin en görkemli
eseridir. O kadar görkemlidir ki, dönemin
keşifleri, bu şaşaanın yoksulluğun kutsal
erdemine yapılmış bir hakaret olduğunu
iddia ederler, günümüzde bile bu düşün-
ce devam etmektedir. Katedral amacına
uygun, heyecan verici bir yapı olarak var-
lığını sürdürmektedir. Özellikle dış bö-
lümelerde yer alan, şeytanımsı yaratıklar
gerçekten ürkütücüdür, aynı zamanda iyi
insanları ne gibi tehlikelerin beklediğini
hatırlatmaktadır. Anavarza kulesinde gör-
düğüm "torii" ile, Yılankale'deki 'Fleur de
Lier'leri Notre- Dome'de görmek, Çuku-
rovalı askerin Orta Çağ'da Frank askeriyle
ve kültürlerimizin kültürleriyle karşılaştı-
ğını düşündürmektedir..

Notre Dome Kilisesi

Anavarza ve Yılan Kalede Gördüklerimi Notre Dome'da da Gördüm

İstanbul'un Bağdat Caddesi gibi,
Londra'nın Piccadilly'si gibi, Champs-
Elysees de Paris'in dünyaca ünlü caddesi-
dir. Geniş kaldırımlarıyla, çınar ağaçlarıyla,
modern mağazalarıyla, Paris'in simgesi
teras kafeleriyle şehrin tüm güzelliğini
size sunar. Oturup kahve içip, caddeyi
seyretmek bile yeterlidir.

Paris'e gitmişken, Louvre'da Mona Lisa
ve Milo Venüs'ü, Cam Piramit gibi simge-
leri ziyaret etmeyi atlamamalısınız.

Eiffel Kulesi ise bir fuar için yapılmış,
yapıldığı dönem ciddi eleştiriler olsa da
sonradan kimse yıkmaya kıyamamış, şeh-
rin en önemli simgesidir. Özellikle ışık-
landırmasıyla bin yıl kutlamalarının odağı
olup, Paris gecelerini aydınlatır.

Ünlülerin mezarlığı Cimetiere du Pere
Lachaise 1804 yılından bu yana Rossini,

Champs-Elysees (Şanzelize)

Cam Piramit

Chopin, La Fontaine, Moliere, Balzac,
Proust, Oscar Wilde, Edith Piaf ve Ada-
nalı Yılmaz Güney gibi sayamayacağımız
kadar çok ünlünün mezarı olmuş. Bas-
tille'deki mezarlığın, bana göre en dikkat
çekici yanı yerleşik kültürün ürünü olma-
sıdır. Düzenli, bakımlı, çiçeklerle bezeli
mezarlık iyi belediyeçilik örneğidir. Yeşil
alanlarıyla ise bir park görüntüsündedir.
Her biri kendi döneminin mimari ince-
liklerini taşıyan mezarlar, mimarlar için
hazine değerinde olmalıdır ve ben bir gü-
nümü burada geçirerek, hakkını verdiğimi
düşünüyorum, arkeolog yanımla.

Paris'te daha onlarca, yüzlerce tarihi
ve turistik yerler var ve hepsi kentin gü-
zelliğine katkıda bulunur. Herkese hitap
edecek bir şeyler mutlaka vardır, ister alış
verişi, ister tarih, ister sanat faaliyetleri...

Sizin hayalinizdeki Paris nasıldır, bilmi-
yorum. Işıklar kenti, aşıklar kenti veya sa-
natçılar kenti tanımının hangisi size uyu-
yorsa, sizin Paris'iniz o olsun! ■

ipekkobaner@altinsehiradana.com

Pere Lachaise Mezarlığı ve Yılmaz Güney'in Mezarı

**BU İLAN
YAPIM AŞAMASINDADIR!**

Lütfen web sitemizi ziyaret ediniz!
www.interkey.com.tr

Yazı ve Fotoğraf: Mehmet Kobaner

Karsanti'nın Elmasları; Tamrut, Hotalan, İşa

Aladağ'da Bulunan Üç Kalenin
Fantastik Bir Öyküsü

Günün yorgunluğunu atmak için kanepeye uzanmışım ki kapım çalındı.. Tamrut telgraf göndermişti ve şöyle diyordu:

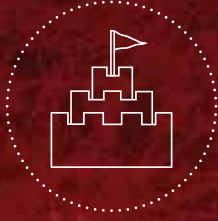
'Adana büyük bir kötülüğün tehdidi altında... Kültürümüz yıkılabilir... Kraliçenin mührü çalındı... Kraliçe kimliğini kaybetti... Kraliçenin elmasları zarar gördü.'

Çukurova'yı çevreleyen kaleler yıllardır özellikle kentimizi karanlığın kötülüğünden koruyordu. Karanlık güçler kentimizin sokaklarının lambasını kırarak işe başlamıştı. Sonra caddelerimize çöp attılar. Engellilerimizin çıkacağı geçitlere arabalarını park ettiler. Yeşil alanlarımıza konut yaptılar. Sonra kültürümüze, sonra kutsalımıza saldırdılar. Güç bela def etmiştik ki demek ki gene saldırıya başladılar.

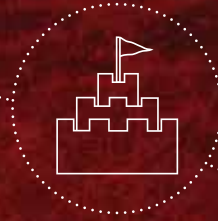
Elmaslarımızın çalınmaması olumlu ancak kraliçe mührünü dolayısıyla kimliğini kaybetmemeli. Eğer kraliçe kimliğini kaybetmişse güzelim kalelerimiz birer taş yığınıdır. Kimliği bulunmalı yerine konulmalı. Yapamazsak vay halimize karanlık dünyanın kötülükleri kentimize yeniden saldırarak, köprülerimiz mi yıkılacak, sokak ve caddelerimiz mi kirletilecek, kimliğimizi mi değiştirecekler bilemiyorum... Çocuklarımız ve kadınlarımız esir pazarlarında satılabilir de... Tamrut'a hemen gitmem gerekir.

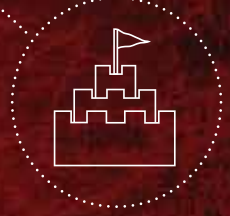
İşâ Kalesi

Tamrut Kalesi

Hotalan Kalesi

Kalelerin Dili Olsaydı, Bir Zamanlar Başlarından Geçeni Böyle Anlatacaklardı

En kısa yol Karaisalı üzerinden gitmek... Eğer Çatalan Barajı açılmamış olsaydı yol biraz kısalırdı.

Karaisalı sonrası Kaledağ'dan kuzeye Hotalan'a girdim. Karanlık güçler Posyağbasan'ın bir kilometre kuzeyinde Hotalan üzerinden gelmiş olabilir. Hotalan Karsanti vadisinin güney kenarını koruyan, yuvarlak kenarlı iki katlı batıdan girişi olan bir gözlem kulesi. İkinci katta doğu ve batıda iki penceresi var. Batı penceresinden Tamrut, doğu penceresinden Meydankale görülür. Soruyorum Hotalan'a:

-Tamrut'la sorunun mu var? Niye gelen düşmanları öldürmedin?

-Evet aramızda bir rekabet var, ben gözlem kuleliğine mi layığım, kraliçe olmalıydım, ancak gene de Tamrut'un kimliğini kaybetmesini istemem. Olayın olduğu gün Hotalan'ın da karnı yarılmış, ziynetleri ortaya saçılmış. Varsaklar güç bela saldırganı def etmişler. Ancak saldırganlar Tamrut'a yönelmişler.

Saldırganlara İşâ yardım etti mi? İşâ Kalesi saldırganlara karşı koyduğunu, gelenleri parapetlerden ok yağmuruna tuttuğunu, kapıya çok yaklaşanların üzerine *Slot Machicolation'undan kızgın yağ döktüğünü anlattı. Sivişli'den gelen köylülerin yardımıyla saldırganlar defedilmiş. Ancak saldırganların yanında Tamrut'un kimliği kitabesi yokmuş.

-Yanı başındaki pınardan karanlık güçlere su verdiğin söyleniyor.

-Doğrudur ancak mecbur kaldım. Her ne kadar Tamrut'un bir "Slot Machicolation"u bile yoksa gene de onun kraliçe olmasına karşı çıkmadım.

Tamrut'ta yas var;

Ben Tamrut'um, gerçek kraliçe. Adana'ya, Karaisalı'ya, Karsanti'ya, Pozanti'ya inen yolların hakimiyim karanlık güçleri Çukurova'daki şehirlerimizden uzakta tutarım. Ancak İşâ ve Hotalan düşmanla iş birliği yapıyor. Gövdeye asi kollar ve bacaklar gibi aleyhime çalışmaktalar. Batıdaki gözlem kulesi Hotalan göremediğim Meydan Kalesinden gelen haberleri bana iletmemekte. Garnizonum İşâ düşmana yanı başındaki kaynaktan su sağlamakta.

Tamrut Kalesi

Dergimiz Bu Kalelere Gezi Düzenliyor

Düşman aniden güneybatı kenarımda belirdi. Zaten başka yerden gelemezdi. Paralel surlarımın dibine gelen güçlere okçularım burçlarımdaki okluklardan ok saldı. Koç başlarının vuruşuna ortası göbekli taşlarım dayandı. Saldırganlara kapı üzerindeki korbellerden kızgın yağ ve taş attık. Kapıya girebilenlere yandan saldırdık. Tamrut Çukurova'nın elmasıdır. Pencere-leri elmas şeklinde kesilmiş Çukurova'nın tek kalesidir. İçeri giren az sayıda düşman ortada etrafı çevrilerek yok edildi. Zaten *korbellerimden içe dönük olanları bu işe yarar. Kaçmaya çalışanların bazıları ağız açık sarnıçlara düştü, cesetlerini çıkarmak onları öldürmekten daha zordu.

Her şey uygun görülürken kötü haberi nöbetçiler getirdi. Tamrut'un kimliği, kitabesi o kargaşada çalınmış, elmas pencereleri zarar görmüştü. Kitabe ve elmas kraliçenin kimliğidir, onurudur ve mühürdür... Kraliçenin 1233 yılında doğduğu, Namrun Beyinin himayesinde olduğu yazılmaktaydı. Onun yokluğunda kaleler bir taş yığındır. Askerler birer ameledir. Kraliçe bir cariyedir. Karanlığın kötülükleri tüm Çukurova'yı saracaktır.

İş'a'nın ifadesine göre saldırganlar kaçarken yanlarında kitabe yokmuş. Kalenin hemen altındaki derenin kenarında kitabenin kırıklarına rastlıyoruz. Ne yapmalı? Kraliçeye ne diyeceğiz? Kraliçe yüzlerce yılın deneyimleriyle yüzüme baktı ve;

"Cümlelere göm yazar beni,
Dizelere göm şair beni." dedi. ■

mehmetkobaner@altinsehiradana.com

Slot Machicolation: Kale duvarlarında iç yanı geniş, dış yanı dar delik.

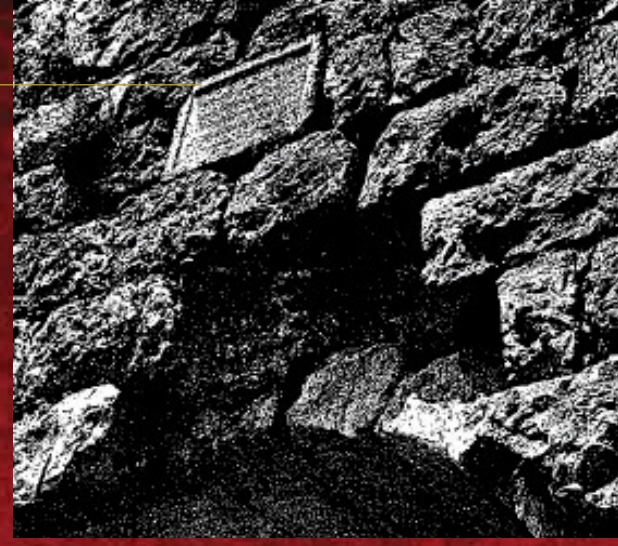
Korbel: Sur'un duvarlarından dışarı doğru çıkan, taç görünümlü çıkıntı.

Tamrut Kalesi: Kale Karsantı (Aladağ) Vadisi'ni uzunlamasına çevreleyen sert kayalıklar üzerine kurulmuştur

İş'a Kalesi: Aladağ'ın güneybatı kenarına kurulmuştur. Karsantı (Aladağ)'dan Gerdibi'ne 25 km., Adana'ya 58 km. uzaklıktadır. Küçük yoğun yerleşim alanları Karsantı (Aladağ)'nın en yüksek tepelerine kurulmuştur. Bu yapıların oturma alanları 12x14m'dir.

Hotalan Kalesi: Karaisalı kuzeyi Aladağ'ın batısı.

Dergimizin çıkış tarihi olan 1 Ocak 2012 itibari ile 1 Şubat 2012 tarihleri arasında yeterli çoğunluğun sağlanması halinde hafta sonu olmak koşulu ile kalelere ziyarete gidilecektir.

Tamrut Elmas Kesim Pencere

Okluk ve Kazamat (Tamrut)

Zarar görmüş Elmas Kesim Pencere (Tamrut)

Hotalan Kalesi

İş'a Kalesi

ADANA YAYINEVİ

ONLINE KİTAP MAĞAZASI

www.adanayayinevi.com

Altınşehir Adana Dergisi'nin tüm sayılarını online olarak satın alabilir ve abone olabilirsiniz.

Adana Bağları

Yazı: Selahattin Canka

Karikatür: Bayram Top

İki Katlı Çardaklar Onarılır, Alt Katı Mutfak,
Yukarıda Yatakların Yere Serildiği Yatak Odası Olurdu

Yaklaşık elli yıl önce Adana bağları, dillerden düşmezdi. Günlük çalışmaya bağlı olmayan, bilhassa çiftlik ağalarından geri kalan, dükkanlarını da her gün açmaya mecbur olan Adana esnafının yazlığıydı Adana bağları. Öyle az buz sanmayın sakın! Şimdiki Baraj sahasından başlayarak, Yeşiloba'ya kadar tüm Toros eteklerini Adana bağları kaplamıştı. Binlerle sayılı... Sadece Adana'ya has üzümler; hafif karaya dönerken bağ mevsimi başlardı. Binlerce Adanalı bağ çardaklarına yüklerini taşır, kuyularını temizler, tohumlarını eker, yaz hazırlığını tamamlardı. İki katlı çardaklar onarılır, alt katta mutfak hazırlığı yapılırken, yukarı katta da yataklar, yorganlar yerlerine serilirdi.

Adana Kebabı'nın Rakibi Balcan Tava... Yanına da Kuru Soğan

Öğle Yemeği Dükkanda

Esnaf öğle yemeğini genel olarak çalıştırdığı insanlarla birlikte dükkanında yedi. Değişmeyen menü, “balcan tava” idi. Şafak Kahvehanesi'nin buz gibi suyu-na gönderilen çıraklar, destileri doldurup, sofraya başına koşarlardı. Kuru soğanlar kırılır, acı biberler sofradakilere dağıtılırdı. Sonra da fırından yeni gelen tavanın içindeler büyük bir siniye dökülür, ustanın saldırısıyla yemek başlardı. Suyu ile seli ile, etile balcanıyla Adana kebabına iltifatı önlerdi “balcan tava”...

Sonra kuru sıcağın dolayısı alınandan akan ter derelerine rağmen, tezgahın başında hızlı bir tempo ile işe asılırdı Adana esnafı. İkindiye kadar durmadan...

Bağ Saati

İkinci olunca bağ saati gelirdi. İşlikler çıkarılır, el ve yüz yıkanır, bağlara doğru yolculuk başlardı. Kimi eşeğiyle, kimi de Okat'ın otobüsleriyle yola koyulurlardı. Bürücek'e hafta sonları giden “Pavlike”(Fabrika) sahipleri ile ileri sermayeli iş sahipleri, tek atlarıyla yola koyulurlardı. Öğle yemeklerinde kebabı tercih eden esnafın sayısı parmakla gösterilirdi. Aslında doyumluk kebab yiyenlerin bedeli balcan tavadan da fazla olurdu. Çalışan için bir, bir buçuk kebab vız gelirdi midelerine. Ama dışarıklılar, yani misafirler, memurlar, tek başına iş görenler kebaba sarılırlardı yine. Ve kebab yerken muhabbeti bol olan “Silo” en büyük uğrak yeri idi.

Bağlara Giden Yollar

Bildiğim kadar, bağlara giden üç ana yol vardı: Biri şimdiki Baraj Yolu, diğeri Berber Salih'in bağ yolu, bir diğeri de Karaisalı Yolu idi. Taşımacılıkta Okat Mustafa başı çekerek. İşe de tek başına böyle başlamıştı zaten. Tamir de onun elindeydi, sermaye olduğu gibi... Otobüs bozulduğu haberini alınca, elindeki çantayla iki dakikada olay yerine varırdı. Böylece kimse şikayetçi olmazdı.

Bürücek Rakısı

Bağlarla şehri demiryolu ayırırdı birbirinden. Bağların başlangıç noktası, demiryolu idi.

Bağlarda kendine has hayat ikinci olduğunda başlardı. Elini yüzünü yıkayıp, kısa pantolonu giyen bağ sahibi, öncelikle nevaleleri sıraya dizer, ilk sıraya da Veli Soyaldım'ın Eski İstasyon'daki imalathanesinde damıttığı “Bürücek” ve “Kayabaşı” markalı rakı şişeleri gelirdi. Boğazlarına ipi geçirip onları kuyunun en derin yerine salarlardı, soğusun diye... Rakısız bağ hayatı olmazdı pek. Bağcılar bunu bilir, bunu söylerlerdi. Öğle yemeklerinde kebab yenmezdi ama akşam mezelerinin başında şiş kebabı gelirdi. Mangal hazırlanır, külün üstüne iki çıra koyduktan sonra kömürler itina ile üzerine döşenir ve son olarak kibrit çalınır, çıra yakılır.

Artık Bırakın O Güzelim Meyveleri Bir Kök Ful veya Küpeli Bulabilir misiniz ?

Salata için kullanılan malzemeler umumiyetle bağda yetiştirilirdi. Marul, Şambayad'ı hıyar, maydanoz, turp, tere itina ile yıkanır, böylece içki sofrası oturulacak hale getirilirdi. Ev halkının ilk planda evin erkeğine hizmet etmesi adetlerdendi. Sofraya en son Adana'ya has ince kabuklu, boz renkli, kendine göre rayihali üzümler konurdu.

Tereyağlı Humus, Terkeşen'in Karpuzu, Kızıldağ'ın Tulum Peyniri

Akşam yemeklerinde komşuluk pek olmazdı. Zaten hat hudut da yoktu. Aralarında tel, duvar olmayan him komşular, sadece ara sıra nadide sayılan mezelerden birbirlerine ikramda bulunurlardı. En çok ikrama uğrayan da tereyağlı humustu. Bu meze pek makbule geçerdi. Üzümden sonra Terkeşen'in ince kabuklu , bal tatlısı karpuzu, yanında Kızıldağ tulum peyniriyle birlikte son kadehlerin mezesi olurdu.

Bağ evleri genellikle ana yola yeteri kadar uzakta inşa edilirdi. Anayoldan ayrılmınca çardağa varıncaya kadar güzel bir koku sarardı insanların burunlarını. Beyaz zambaklar, iki sıralı olarak yolları hem süsler, hem de koku salarlardı.

Bal Damlayan İncirler, İtalyan Erikleri, Adana Karası Üzümler

Bağlar her türlü meyvenin bulunduğu mekanlardı. Öncelikle dibinden bal damlayan incirleri, bugünkü Mersin'in Mut ilçesi incirleriyle kıyaslamak mümkün değildi. Ya İtalyan erikleri! Artık rüyalarımıza bile girmiyor. Küçük çekirdekli, bol etli, özel rayihali o canım erikler, kaybolup gitti. Adana karası üzümler gibi!..

Şekerpareler, Tokaloğlular yok oldu da, zerdaliye ne demeli! O bile bağlarla birlikte Adana'yı terk etti. Bunların tümü emsalsiz tatları taşıyan meyvelerdi heyhat! Köküne bile sahip çıkılamadı. İnsanlık neleri yok etmedi ki!

Adana'da bütün evleri süsleyen çiçekler bile yok oldu insan elinde. Bir kök "ful" bulun da, koklayalım bakalım... O canım süs bitkisi küpeliyi de...

Dahası mı! Bütün bunları kaybettikten sonra Adanalı bile kalmadı... Malına, mülküne, tarlasına, tapasına sahip çıkacak insanların sayısı neredeyse iki elin parmaklarını geçmiyor artık...■

selahattincanka@altinsehiradana.com

En Büyük Bayrağın Öyküsü: Adana'nın Kurtuluşu Beş Ocak mı?

Yazı: Saygı Esin

Dünya rekorları içine girmiş bir bayrağın öyküsüdür sizlere anlatacağım.
Ancak izin verirsiniz konuya başından başlayacağım.
Söz konusu bayrak; Ulu Cami ile Büyük Saat arasına çekilen bayraktır..
Tarih ise 1922 yılında Beş Ocak'tır...

İLK 5 OC AK KURTULUŞ BAYRAMI TUZHANIN' DAN ALINARAK ULUCAMİ İLE BÜYÜKSAAT ARASINA ASILAN ENBÜYÜK TÜRK BAYRAĞI İLE KUTLANDI. 7X15 METREKARELİK BAYRAK TERZİ NURİ EFENDİ TARAFINDAN YAPILMIŞTIR

Son Fransız İşgalcisi Adana'dan 22 Aralık 1921 Tarihi'nde Ayrıldı

Fransız İşgali

18 Aralık 1918 tarihinde,
Fransızlar işgal etti Adana'yı,
Osmanlı ordusu Toroslar'a çekildiğinde.

Tam üç yıl inim inim inledi Adana,
Çete harbi ile direndi düşmana.
Bir tek düzenli birlik olmadan...
Fransızlar dedi: El aman!

Son İşgal Kuvveti Adana' dan, 20 Aralık'ta Ayrıldı

Nihayet Ankara'da bir anlaşma
yaptılar Atatürk'le...
Adana ve yöresini iki ay içerisinde
boşaltacaklarına söz verdiler,
1921'in 20 Ekim'inde.

Ve tarih 20 Aralık 1921 olduğunda,
Son Fransız birlikleri de gönderilip,
Türk bayrağı dalgalandı Kolordu
binasında.

Ama Fransa subayları ve
Fransa'nın temsilcisi
Mösyö Bullion...
22 Aralık'ta ayrıldı bölgeden,
Mersin'e yanan
Ernest Rennan zırhlısıyla.

"Öyleyse niçin kurtuluş bayramı
20 veya 22 Aralık değil de, 5 Ocak'tır?..."
...diye bir soru kafanızı kurcalayacaktır.
Hatta Kurtuluş Bayramı için Ankara
Anlaşması'nın tarihi 20 Ekim'i bile
öneren olacaktır.

Dünyanın En Büyük Bayrağı

Ama Adanalı öyle olmasını istemedi...
Onların gönlündeki görkemli
bir törendi.

Tarihe geçmeliydiler bu törenle...
O günlerdeki dünyanın en büyük
bayrağını dikmeye başladılar özenle .

Tüm Adanalı kızlar seferber oldu
bu bayrak için...
Vilayet konağında faaliyet sürdü
için için.
Kimisi kumaşının dokunmasına katıldı.
Bir diğeri ise dikişinin yapılmasına...

Makbule'nin Öyküsü

Dikişine katılan kızlardan biridir
Makbule Dıblan.
Şöyle anlatmış öyküsünü bir zaman :
"İğneyi kumaşa batırdığım bir an ...
Parmağım iğneyle yaralanınca...
Bayrağın rengine karışmıştı
bir damla kan.
Mehmet Emin Yurdakul'un
"Ey! İğnem dik!"
şairini hatırlayıverdim o zaman."

Ve yaşlar boşandı hemen gözlerinden...
Ama sevinçtendi göz yaşlarım değildi
hüzünden .

Neden Bayram 20 Aralık Değil De, Beş Ocak?

İsterseniz kelamı kısa keselim ...
"Kurtuluş Bayramı ne gündür?"
sorusuna dönelim.
Tam 15 gün sürdü rekorlara girecek
bayrağın yapılması ...
5 Ocak 1922'de ise gerçekleşti
Ulu Cami ile Saat Kulesi
arasına asılması.
Neredeyse tüm Adanalı katılmıştı
asma törenine.
O güne kadar bir coşku yaşamamıştı
böylesine...

O coşkuyu her sene yeniden
yaşamak istediler...
Böylece her Beş Ocak'ta bayrağı
Ulu Cami ile Büyük Saat arasına
çektiler.
Ulu Cami ile Büyük Saat arasına asıldı
en büyük bayrak.
Bu yüzden Adana'nın Kurtuluş Bayramı
Beş Ocak...■

saygiesin@altinsehiradana.com

Not: Bayrağın boyutları yediye
on beş metreydi.

İlk 5 Ocak Bayramı Kutlaması

Düğün Gelenekleri

Yazı: Mahmut Hazım Kısakürek

Fotoğraf: S.Haluk Uygur

Düğün Nedir ?

Evlenmeyi kutlamak üzere yapılan bir tören ve eğlence. Evlilik müessesesinin kurulduğu ilk devirlerden beri yapıla gelmektedir. Bugün çeşitli milletler tarafından yapılan düğünler, eski çağlardan kalma bir gelenek olarak devam etmektedir. Eski çağlarda yapılan düğünlerin asıl özelliği, evliliğe kötü ruhların gelmesini önlemek amacı ile yapılmış olmalarıdır. Tabii olarak bu gelenek medeni toplumlarda, yeni bir yaşam müessesesini kutlama şekline geçmiştir. Bugün, medeniyetin ilerlemiş bulunduğu toplumlarda evlenmelerde düğünler eskisi gibi kötü ruhları kovmak manasında olmasa da önemini hiçbir zaman yitirmemiştir. Çünkü düğün evlenen çiftin kurmuş olduğu yuvanın toplum tarafından kabulü ve kutsanması anlamı da taşır. Günümüzde bir önemli yanı da şudur ki, düğün vasıtası ile iki ayrı aile ve yakınlar birbiri ile tanışıp kaynaşiyor. Çünkü eskiden evlilikler yakın çevreden eşleşmelerle, genellikle görücü usulü ile ve birbirini her zaman görebilen aileler arasında oluyordu. Ama günümüzde büyüyen nüfus insanların sosyal yaşam biçimini bile değiştirdi. Birbirine selam veren insan o kadar azaldı ki... Böyle bir tören en azından tanışma merasimi özelliği de taşıyor.

Antik Çağlarda Düğün, Kötü Ruhları Kovmak İçin Yapılırdı

Görücü Usulü:

Oğlunu evlendirmek isteyen analar en yakın ve samimi dostları arasından iki kadın seçerek üç kişilik bir görücü topluluğu halinde, önceden tanıdığı veya adını duyduğu kızın evine gider, görülen kız beğenilirse durum birkaç gün içinde ailesine bildirilir. Karşılıklı bir anlaşmaya varılırsa, kız ailesinden istenir.

Kız İsteme ve Söz Kesme:

Ailenin yakınlarından ve hatırı sayılan birkaç kişi kız istemeye giderler. Biraz sohbetten sonra, "Allah'ın emri ve Peygamberin kavli" ile kız istenir. Mühlet istenmişse, oğlanın durumunu tetkik eden kız evi, münasip görmediyse veremeyeceklerini belirtir; beğenmişlerse nişan gününü tespit için yeniden görüşürler.

Kız evi, "Kismetse olur..." diye düşünmek için zaman ister. Ama anlaşma sağlanırsa, söz kesilir ve çiftlere birer söz yüzüğü takılır. Erkek tarafının gelin adayına alacağı hediyeler, takılar, yaşayacakları evin eşyaları ve başlık parası (bazı bölgelerde halen yaşatılmaktadır), kız tarafının ise ev eşyalarına katkısı olarak çeyizi konuşulur. Anlaşma sağlanırsa nişan ve düğün tarihi belirlenir. Damat adayı nikâh işlemleri için gelin adayının nüfus cüzdanını teslim alır.

Nişan:

Nişan organizasyonu genelde kız evine aittir. Nişan yüzükleri daha önceden belirlenen bir aile büyüğü tarafından takılır. Nişan esnasında ebeveynler tarafından takılacak takılar daha önceden belirlenmiş olmalıdır. Günümüzde kız isteme söz kesme töreni aynı zamanda nişan töreni gibi de yapılabilmekte.

Kına Gecesi:

Gelinin arkadaşları ve yakın aile çevresinin katıldığı bir eğlencedir. Genelde kız evinde bir eğlence ile yapılır. Kına yakılacak müzik eşliğinde dans eden kadınlar oynarken kına getirilir. Kızın başına kırmızı ve yeşil tülbent örtüp, sağ elinin ortasına kına yakılır. (Bazı yörelerde erkek de bu törene dahil edilir.) Gelinin kınası yakıldıktan sonra eğlence devam eder. Eğlenceyi tamamlayan çerez dağıtılır.

Düğün Gelenekleri

Türkiye coğrafyasında da, düğün gelenekleri önemlidir. Bu gelenekler, birçok şehirlerde çok değişik karakterler gösterir. Evliliğin başlangıcında yapılması genelleşmiş olan davranışlar dışında düğün eğlenceleri, bu sebeple, her köyde, her kasabada, her şehirde çoklukla değişik karakterler göstermektedir. Türk topluluklarında boyların, obaların, yaşama kurallarına, ahlâk anlayışlarına, gelenek ve göreneklerine ve yaşanan ortamın kültür durumuna göre az çok değişen evlenme törenleri vardı. Günümüzde bu törenler, yapı ve nitelikleri bakımından ilden ile, bazen köyden köye göre de değişiklik gösterebilir. Eski çağlardan kalma gelenek ve inançlar farklı tutumlarla bu törenlerde yaşar. Bu yüzden, Türk evlenme törenlerini tek bir ölçüye göre açıklamak yeterli sayılmamalıdır. Günümüzde de uygulanmasa da her yöre kendi gelenek ve göreneklerini bilir. O yüzden bu yazıda uzun uzun bunlardan bahsetmeyeceğim. Ama genel bir uygulamayı kısaca anlatalım:

Ayağa Kim Basarsa Evin Hakimi O Olurmuş

Nikâh ve Düğün:

On beş yaşından küçük kızlar ve on yedi yaşından küçük erkekler evlenemezler. Evlilik izni alabilmek için ikametgâhın bulunduğu “Sulh Hukuk Yargıçlığı’na” başvurulmalıdır. Yurttaşlar istedikleri erkek ya da kadınla evlenme hakkına sahiptir. Kadın ya da erkek reşit olsa dahi, on sekiz yaşına gelmiş olsa da, nikâh memurunun evlenmeyi isteyip istemediğini sorduğu sırada “Hayır” diyebilir ve kimse zorlayamaz. Nikâh kıyılırken çiftlerden hangisi diğerinin ayağına basarsa evlilikte onun sözünün geçeceğine inanılması da nikâhın eğlenceli anılarından biridir.

Evlenme yaş ve koşullarına sahip her çiftin yetkili evlendirme memurluğuna müracaat ile yeteri kadar fotoğraf, evlenecek kişilerin bekâr olduğunu gösteren nüfus kayıt örneği, bulaşıcı ve aileden geçen herhangi bir hastalık bulunmadığına dair sağlık raporunu ibraz etmesi yeterlidir.

Evlenme sözleşmeleri, evlenme işleri memurları tarafından doğrudan doğruya nüfus idarelerine bildirilir ve bu şekilde nüfus kütüklerine tescil edilir.

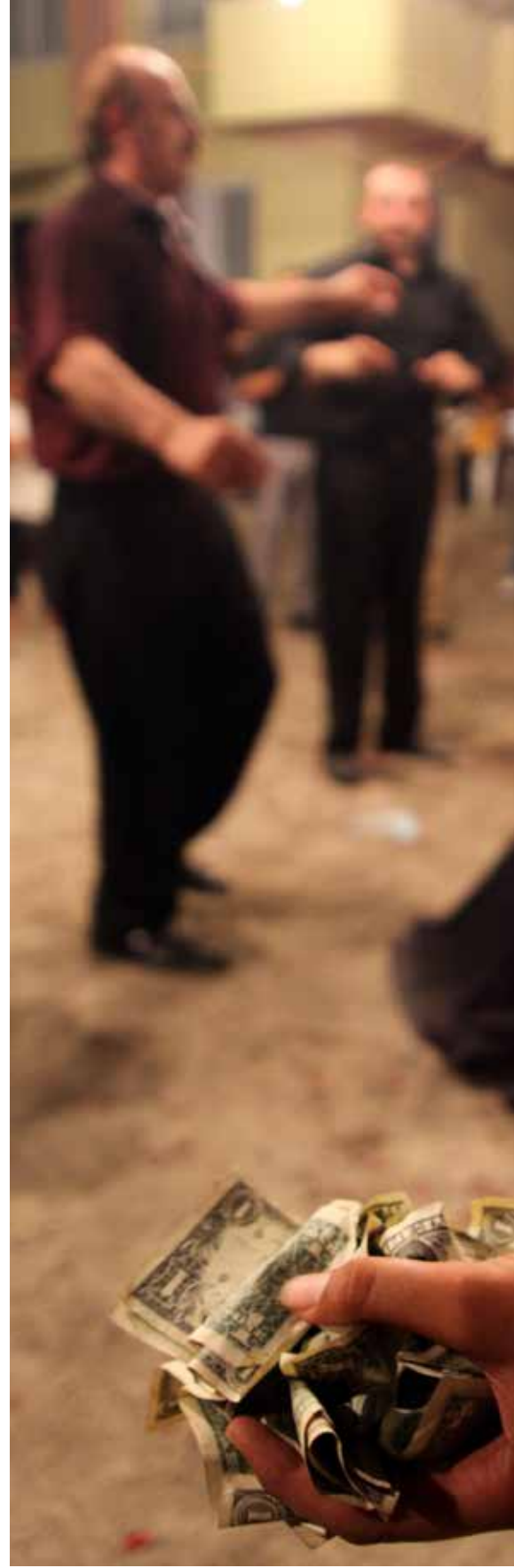
Dini Nikâh:

Dini nikâh ancak resmi nikâh kıyıldıktan sonra yapılabilir. Aksi durum suçtur. Medeni kanundaki bir maddeye göre resmi nikâhın kıyıldığını gösteren resmi belgeleri görmeden nikâh kıyanlar da cezalandırılır. İmam nikâhı kadına yasalar önünde herhangi bir hak tanımaz. Kadın eşinden ayrıldığı takdirde nafaka talep edemez. Mirasta pay sahibi olamaz. Ayrıca şikâyet halinde zina gibi işlem görebilir.

Düğün:

Düğün haftasının başında oğlan evinin damına bayrak dikilir. Böylece düğün olacak ev belirlenmiş ve ilan edilmiş olur. Gelin kardeşi tarafından beline al kuşak bağlanarak evinden çıkarılır. Evden çıkarken genelde evin kapısı biri tarafından kilitlenir. Ve oğlan evinin bahçesinde yemekli veya yemeksiz eğlence yapılır. Bu eğlencenin bir yerinde takı merasimi yapılır. Düğünde takı olayı, kurulan yuvaya maddi destekte bulunmaktadır.

Tören bittikten sonra gelinin buketini havaya atmasından sonra yakalayan kişinin sonraki düğünün gelini olacağı inancı kadar gelinin ayakkabısının altına isim yazılmasından sonra ismi silinenlerin de kısmetlerinin açık olduğu diğer geleneksel inançlardandır.

Buketi Kapan Kız Bir Sonraki Gelin Olurmuş

Günümüzde Düğün:

Eskiden evlenmek isteyen çiftler birbiriyle anlaşır, kararlarını büyüklere bildirirlerdi. Büyüklerin de izin vermesi ile evlilik gerçekleşirdi. Günümüzde ise çiftler birbirleri ile anlaşır ve anne babanın iznine pek gerek duymadan evlenme gerçekleşir. Ama normal yollardan gerçekleşen evlilikler de, azımsanmayacak kadar var hâlihazırda.

Gelgelelim Düğün Salonlarına:

Bir kere salon kirasını yükseltmek için her türlü lüksmüş gibi görünen özenti uygulamalar en göze batanı. Sandalyeler saten örtülerle giydirilir, masalarda mumlar, ayaklı su bardakları ve önceden plastik tabaklara konmuş çerezler faturayı kabartmanın bahaneleri. Eskiden düğün salonlarının en gözde müziği vals ve tangolar ile yapılan danslar idi. Şimdi; gelin damat salona girer girmez yapılan bir küçük slov danstan hemen sonra başlıyor oynak havalalar ve halay. Ta düğün bitene kadar da böyle devam ediyor.

Düğünü de piyanist şantör ya da şantör yönetiyor. Onun bir parasal kazanca (Oynayan kişilere atılan paralara alatura da diyorlar.) yönelik sıralaması var. O sıradan asla vazgeçmiyor. Pistin kenarında atılan paraları toplayan gençler aynı zamanda gelin damat salona girerken önünü kesip bahşiş de alıyorlar. Hele bir de düğün pastası geleneği yerleşti ki evlere şenlik. Ortaya üç beş katlı bir pasta getiriliyor. (Şimdilerde bu pasta tahta ve kartondan maket olarak yapılıyor.) Gelinle damadın eline bir kılıç (çoğu yerde döner bıçağı) veriliyor. Ama yine o gençlerden biri bahşiş almadan vermiyor kılıcı. Sonra pasta çiftler tarafından kesilip birbirlerinin ağzına veriyor. Kalan pasta (ya da arka tarafta daha önceden peçete veya plastik tabaklara hazırlanmış pasta) misafirlere dağıtılıyor. Bizlere de "Allah mesut etsin" demekten başka bir şey kalmıyor. Oysa bu düğünden sonra Allah yardım etsin bu masrafı karşılayacak çiftlere demeli.

Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine! ■

mahmuthazimkisakurek@altinsehiradana.com

Gooooo

Yazı: Ali İhsan Ökten

Gol Futbolun Orgazmıdır

Gol futbolun orgazmıdır. Orgazm gibi gol de modern yaşamda git gide daha az görülmektedir. Yarım yüzyıl önce pek az futbol maçı golsüz berberlikle sonuçlanırdı. 0-0, havaya açılmış ağızlar, iki esneyiş... Şimdilerde on bir oyuncunun on biri de kale direklerine asılmış, gol yememeye çalışıyorlar; doğal olarak da gol atmaya vakit kalmıyor.

Beyaz merminin ağırları her havalandırışında ortaya konan sevinç; esrarengiz bir olgu ya da bir çılgınlık olarak algılanabilir; ancak bu mucizenin de pek az gerçekleştiğini unutmamak gerekir. Gol küçücük, önemsiz bir gol de olsa, radyo spikerlerinin gırtlığından hep “Gooooooool” olarak çıkar. Benim diyen kulağı sağır edebilecek, yürekten bir haykırıştır bu. Seyirciler çılgına döner ve stadyum, beton olduğunu unutarak yerden kopar, havalara uçar. (Eduardo Galeano, Gölgede ve Güneşte Futbol)

Gol Ve Estetik

Futbolu diğer oyunlardan ayıran en önemli özellik oyunun amacını oluşturan sayı mekanizmasının değerliliğidir. Futbolda gol çok değerlidir. Diğer oyunlarda, her atılımda elde edilme ihtimali olan sayı, futbolda nadirliği ve belirleyiciliğiyle muhteşem bir coşkunun da kaynağıdır. Golün bu değerinin futbol coşkusu ve tutkusunu oluşturmada yeri ve değeri büyüktür.

Gol atma esnası aslında maçın en estetik anıdır. Golü atan futbolcu ise sahanın o noktasına ne amaçla geldiğini bilmekle birlikte, havadan süzülerek veya yerden bir pasla gelen topa mükemmel bir zamanlama ve bir dans figürü estetiğiyle vurduğunun, topu kalecinin uzanamayacağı köşeye nasıl bıraktığının farkında değildir. Bu ruh hali ve topa estetik dokunuş oyunun o andaki bilinmez olan yapısı ve işleyişinden kaynaklanır.

Fotoğraf: Koray Özözen

Oool

Gol Ve Sanat

Hiçbir takım, hiçbir oyuncu yenilmek için sahaya çıkmaz. Oynamanın amacı kazanmaktır. Kazanmak için ise gol atmak gereklidir. Burada bir yüksek gerilim vardır. Bu yüksek gerilimden futbolun estetik güzelliği çıkar. Gol atmak zorunda olan, aynı zamanda bunu gol yemeden başarmak zorundadır. Berabere kalmanın yettiği takım içinse son anda yenilecek bir golün telafisi olmayabilir. Ama bir gol atılabilirse, her iki anlamda da kazanılacaktır. Her durumda kazanmak için, her anlamda bütün performansı sergilemeye çabalamak ve mükemmeli bulmak gerekir. Mükemmeli arayış, sanatsal yaratıcılığın estetik boyutudur. Önceki maçın sonucuna göre yenilmesine karşılık turu atlamak, kaybedenin mükemmel performansını gösterir ki, bu da “güzelliğin acı tacı”dır. Sanattaki estetik ve güzellik arayışının futboldaki karşılığı goldür. O halde, “Mükemmeli ve güzeli arayan futbolu da sanatın bir dalı olarak sayabilir miyiz?” sorusu akla gelmelidir.

Dünyadan Garip ve İlginç Goller

Kornerden ilk defa gol 1924 yılında Uruguay-Arjantin arasında oynanan maçta, Arjantinli solaçık Cesareo Onzari tarafından atılmıştır. Onzari, bir köşe atışı yapmış ve top hiç kimseye çarpmadan kaleye girmişti. Uruguaylılar bu gole kalecilerine faul yapıldığı gerekçesiyle uzun süre itiraz etmişler. Golün anısına veya onunla alay etmek için, bu tuhaf gole “olimpik gol” adı verilmiş. Onzari ise her seferinde bu golün bir rastlantı olmadığını söylemiştir.

Dünya futbol tarihinde röveşata ile atılan ilk gol Şilili Ramon Unzaga’ya aittir. Unzaga, bu golü sırtı yere dönük, ayaklarıyla havada makas hareketi yaparak ve topu arkaya doğru vurarak gerçekleştirmiştir. Bu vuruş tekniği 1927 yılında yine bir Şilili olan David Arrellano tarafından takımı Colo-Colo ile gittiği İspanya turnesinde yapılmış ve bu hareket İspanyollar tarafından akrobatik bir hareket olarak değerlendirilerek “Röveşata” adı verilmiştir.

Dünya kupalarında atılan en güzel gol 1938 dünya kupasında Brezilyalı Leonidas’ın çıplak ayakla attığı goldür. Çünkü Leonidas, bardaktan boşanırcasına yağan yağmur altında sahanın çamurunda ayakkabısının bir tekini kaybetmiştir. Tüm yarı sahayı çıplak ayakla geçerek belki de en emek verilen golü atmıştır.

1986 dünya kupası finalinde Almanya ile Arjantin karşılaşır. Arjantinli Valdano kalecisinden aldığı topa sahayı boydan boya geçerek topu Schumacher’in yanından filelere gönderir. Valdano, topa koşarken ona: “Aman oğlum, yüzümü kara çıkarma, ne olursun kaleye gir.” diye yalvarmıştır.

1989 yılında Arjantin’in Juniors ve Racing takımları arasında yapılan final maçının normal süresi beraberlikle bittikten sonra penaltı atışlarına geçilir. Beraberlik bir türlü bozulmaz. Onuncu penaltı atışlarını seyirciler alkışlar. Yirminci penaltılardan sonra seyircilerden bazıları tribünleri terk etmeye başlar. Otuzuncu penaltı atışını ise statta bulunan az sayıda seyirci esneyerek izler. Kırk dördüncü penaltı atışından sonra maç biter. Penaltı atışlarında dünya rekoru kırılmıştır, ancak stat da bunu alkışlayacak veya kutlayacak kimse kalmamıştır.

Bir Evet, Bir Hayır, Bir Düz Çizgi, Bir Gol

Gol Ve Felsefe

Futbola ve gole ünlü filozoflar bile kayıtsız kalmamıştır. Friedrich Nietzsche, golü mutluluğun sırrı olarak tanımlamıştır: “Mutluluğumun sırrı: Bir Evet, bir Hayır, bir düz çizgi, bir gol.”

Almanların gözde filozofu Peter Sloterdijk’in “Sinik Aklın Eleştirisi” adlı çalışması 20.yy’ın en çok satılan felsefe kitaplarından biri olarak bilinir. Spiegel dergisindeki söyleşisinde filozof, futbolu arkeolojiden yola çıkarak irdeler: “Erkek bir zamanlar avcıydı, ancak insanoğlunun tarım ve hayvancılığa geçmesinden bu yana, neredeyse 7000 yıldır avcılığı içinde taşımakta. İşte futbol, erkeğin içindeki avcıyı yeniden yaşıyor, tabii bu durumda av vahşi hayvan değil, GOL.” Sloterdijk, başka hiçbir sporun, avcılıkla elde edilen başarı duygularını bu kadar iyi canlandırmadığından emindir. Ve “İçimizdeki avcıyı tamamen etkisiz hale getirdiğimizde, dünyada futbolcunun gol sevincine gösterdiği tepkiden daha aptalca bir şeyin olmadığını anlarız.” diyor. “Golün ardından, kale önünde gerçekten de ayıp sahneler gösteriliyor bizlere. Milyonlarca kişi önünde yaşanan bu tuhaf (gol orgazmı), porno oyuncularını bile utandırabilecek nitelikte”. Fakat içlerindeki avcıyı öldürmedikleri zaman, çimlerin üzerinde aslında nelerin yaşandığını hissediyor erkekler. Çünkü insanlığın en eski başarı duyguları canlanıyor futbol sahasında.

Önemli olan golü atmaktır. Gol oyuna bir biçim ve yön verir. Gol atılır ve zafer kazanılır. Her oyuncu kendine uygun bir rol bulup üstüne düşeni yapmış, oyun kazanılmış, tur atlanmış veya takım üç puanı hak etmiştir. Düdük çaldığında maç 0-0 bitmişse bu beraberlik maç ne kadar uzun oynanırsa oynansın en beklenen sonuçtur. İki takım, iki aşık gibi birbirinden ayrılamamıştır ve o yüzden birbirlerine birer puan vermeleri en adilidir. ■

alihsanokten@altinsehiradana.com

Kaynaklar:

1-Eduardo Galeano, *Gölgede ve Güneşte Futbol*,

Can Yayınları, 2008

2-Cogito, *Dünya Gözüyle Futbol*, Sayı 63, 2010

Futbol Erkeğin İçindeki Avcıyı Yeniden Yaşıyor. Av ise Vahşi Bir Hayvan Değil. Gool...

BU SAYFAYA SIĞAMAYACAK
YÜZLERCE ŞEY
AŞAĞIDAKİ KÜÇÜK KAREDE

interkey®
grafixtasarım

www.interkey.com.tr

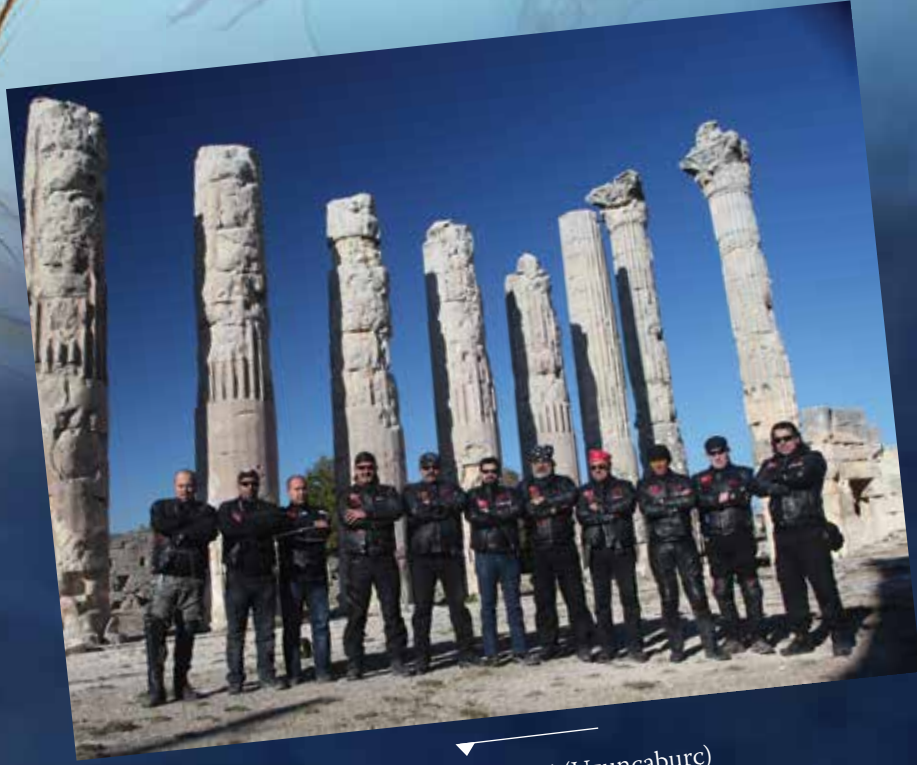

Motosikletlerle Toroslar Karacaoğlan Sevgi Yolu

Yazı: S.Haluk Uygur

Fotoğraf: Erhan Yelekçi, S.Haluk Uygur

Resimleme: Mesut Dikel

Diokaiseria Antik Kenti (Uzuncaburç)

Türk Chopper Motorsiklet Kulübünün Kültürel Rotası

Chopper diye yazılıyor, “Çapır” olarak okunuyor. Türkçedeki karşılığı gezinti motosikleti gibi bir şey... Kamuoyu en çok onları Harley Davidsonlar ile tanıyor ama Honda, Suzuki ve Yamaha marka olanları da var. Türk Chopper ise bir motosiklet kulübü. Gezinti tipi motosiklet kullananların bir kısmı bir araya gelerek topluca motosiklete binmenin zevkini çıkarıyorlar. Ancak bu arada trafik kurallarına uymanın kültürel bir davranış biçimi olarak topluma yer etmesi için çalışıyorlar. Yani Türk Chopper üyeleri aynı zamanda birer kültür insanı...

Adana’da Doğmuş

Kültür denilince Çukurova’da akla gelen en önemli insanlardan biri de tartışmasız Karacaoğlan. Teninin karalığına inat, ak ve pak bir yüreği olan bu adam Türk şiirinin en önemli ustalarından biri. Adana doğumlu... Daha doğrusu Adana’nın sırtını dayadığı Toroslar’ın çocuğu. Karacaoğlan aşık olmuş kendisi gibi kara; kara olduğu kadar da güzel bir kıza... Bu aşkın etkisiyle söylemiş de söylemiş... Aşk çaresiz olunca da şiirlerin sonu gelmemiş...

Karacaoğlan, Adana'da Doğdu... Toroslar'da Yaşadı... Mut'da Öldü.

*Karac'oğlan der ki konanlar göçmez,
Bu ayrılık bizlen arasın açmaz,
Bir kötü gönlüm var güzelden geçmez,
Ne güzele doymaz gözüm var benim.*

Mut'ta Ölmüş

Ancak o zamanlar ne radyo var ne de televizyon. Elde saz dilinde söz düşmüş yollara... Kah yürüyerek, kah at sırtında... Garibim Toroslar'da doğdu, haliyle yürüklerin gittiğinden başka yol bilmez ki. Kısacası onların izinden yürümüş, tüm Toroslar'ı dolaşarak şiirlerini halka dinletmiş. En sonunda da bugün ismi Karacaoğlan olan Mut'un bir köyünde de ölmüş.

Çoşkuyla Düştük Yollara

Hani sizlere bu Türk Chopper kültür adamı dedim ya... Tutturdular biz Karacaoğlan'ın gittiği yollardan motosikletle giderek, onun mezarında saygı duruşu yapacağız. Amacımız; onun yaşadığı yerleri tanımak, onu anlamak ve (ilk kez değerli güzel yazı ustamız Etem Çalışkan'ın önerdiği) Toroslar üzerinde onun gittiği rotayı takip eden "Karacaoğlan Sevgi Yolu" projesinin yaygınlaşmasını sağlamak.

*"Ağlayı ağlayı düştüm yollara,
Karışayım boz bulanık sellere,
Adı sanı bilinmedik illere,
Gitmeyince gönül yardan ayrılmaz."*

Karacaoğlan Sevgi Yolu İki Etap

Karacaoğlan Sevgi Yolu" iki parkurdan oluşuyor. Tufanbeyli hizasından başlayıp, Saimbeyli, Fekke, Kozan, Akören, Aladağ, Karaisalı, Pozantı şeklinde devam eden Aladağlar Parkuru birincisi (veya buna Adana Toroslar'ı diyebiliriz)... İkincisi ise, Mersin sahiline tepeden bakan "Taşlık Kilikya" denilen etap.

Taşlık Kilikya Tarih Demek

"Taşlık" kelimesi dağları yani Toroslar'ı, "Kilikya" kelimesi ise bölgemizin antik dönemini simgeler. Yani ismi duyunca bile bu yollarda gezgini neyin beklediği az çok anlaşılıyor. Biz birinci parkuru bu kez pas geçip, Türk Chopper Ellaussa Sebaste antik kentinin kenarından (Ayaş- Kumkuyu) Toroslar'a çıkınca beklediğimizle hemencecik karışlaştık.

Motosikletler İle 2500 Yıllık Tarih'in İçinde

Ellaussa, Çatıören, İmirzeli, Canbazlı, Uzuncaburç ve Karacaoğlan... Her taraf tarih... Hem de az buz değil en az 2500 yıllık. Yani Selefko, Roma, Bizans, Osmanlı ve bizim Karacaoğlan'ın yörükleri yan yana oturuyor buralarda, birbirine ezgi yetiştiriyorlar.

Ve çakı gibi tek tip giyinmiş Türk Chopper üyelerinin kontrolünde köyleri geçen 13 pırl pırl motosikletin senfonik sesi (Choppercılar bu terimi kullanıyor) bu ezgilere karışıyor. En arkada seyreden (onlar artçı diyor) motorda nazlı nazlı dalgalanan al bayrağın da etkisi olsa gerek, köylüler bu geçişi saygı ile izliyorlar. Bir zamanlar Karacaoğlan'ı izledikleri gibi...

*"Karac'oğlan, size bakar sevinir;
Sevinirken kalbi yanar, köyünür;
Kimıldanır hep derdlerim, devinir;
Yas ile sevincim yıkışır dağlar."*

Yas İle Sevincim Yıkışır Dağlar

"Karacaoğlan için yas bir ölümden öte sevgisiz kalmak demektir." diyor yürüğün biri... Bir Türk Chopper ise; "Öyleyse sevinç de, ölecek sevgisizlikten kurtulmak olmalı..." diye tamamlıyor onu. Uzuncaburç'tan sonra dağ yolunu takip ederek Mut'a doğru yol alarak, ulaşabildiğimiz mezarını görünce, Karacaoğlan'ın ne demek istediğini daha iyi anlıyoruz. İsterseniz önce mezar yerinin tam tarifini verip, sonradan bu konuya geri döneyim.

Karacaoğlan'ın Mezarına nasıl gidilir?

Uzuncaburç'tan çıkıp Mut yazan levhayı takip ederseniz eğer, bir müddet sonra sola dönen bir yolun başında görünür bir şekilde "Karacaoğlan" işaretini fark edeceksiniz. Yaklaşık 10 kilometre sonra Karacaoğlan Köyü'nü görüp pas geçmelisiniz. Hiç sapmazsanız eğer yol sizi Karacaoğlan'ın makamının (ihtiyatlı olmak için "makam" kelimesini sembolik mezar olabilir anlamında kullandım) bulunduğu 1330 metre yükseklikteki tepeye taşıyacaktır.

Karacakız'ın Vasiyeti

Tepeye ulaştığınızda öyküyü orada sizi bekler bulup, "Yas ile sevincim yıkışır dağlar" mısrasının anlamını çıkartıvereceksiniz... Bunun için keskin gözlerle karşı tepeye bakmanız yeterli olacak. Ömrü boyunca Karacakız'ın sevdası ile yola düşen usta nihayet bu köyde onunla karşılaşır. Ancak kızın bir bey olan babası Karacaoğlan'a kızını vermez. Bunun üzerine Karacakız geride bir vasiyet bırakarak canına kıyar; "Madem ki yaşamda bir türlü kavuşamadık; bu büyük sevgiyi simgelemek üzere beni yüksek bir tepeye gömün. Karacaoğlan ölünce de onu karşı yüksek tepeye gömün. Kavuşamamış olsak bile aşkımızın simgesi yüksek tepelerden birbirimize bakalım. Böylece ölümün yarattığı üzüntü, belki sevince dönüşür."

Ben bu öyküyü anlamlandırdığım an istem dışı Türk Chopper'a dönüverdim birden. Amacım benim düşündüğümü onlarla da paylaşmaktı. Ancak Türk Chopper çoktan sağ ellerini kalplerinin üzerine getirerek, Karacaoğlan Tepesinden küçücük görünen karşı tepedeki Karacakız Türbesi'ne saygılarını gönderiyorlardı bile. ■

Türk Chopper Kulübü Karacaoğlan Mezarlığı'nda

Hayatımızın Üç Temel Kavramı

İyi, Doğru ve Güzel

Yazı: Ahmet İhsan Çay

Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Duygularımızı, Düşüncelerimizi ve Eylemlerimizi Etkileyen Bir Kavram

Yaşamımız bu üç temel kavram üzerine oturur. Hayatın günlük akışı içerisinde sezemesek de, hissedemesek de, bilincimiz yetersiz kalıp görmemize yetmese de tüm duygu ve düşünce dünyamız, yargılarımız ve sonucunda tüm eylemlerimiz bu üç kavramın en az birinden etkilenecek oluşur.

İnsan Olma

Koşullarıyla Çelişmeyen

“İyi”; öncelikle insan olma koşulları ile çelişmeyendir. Bu açıdan baktığımızda “iyi”nin öncelikle davranışlarımızla ilgili olduğu görülür. İnsanın toplu yaşamaya başlaması ile ortaya çıkmış ve anlam kazanmış bir kavramdır. Bu kavram görecelidir, başkasına göre olmanın koşullarını gösterir.

Aksi İspat Edilene Kadar Doğru

“Doğru”; herhangi bir gerçekliğin bilincimizdeki yansımasıdır. Eş deyişle doğru, gerçekliğe uygun olandır ya da gerçekliğe uygun olduğu düşünüldür. “Doğru”, biri özellikle kuramsal öbürü hem kuramsal hem uygulamalı iki alanın, felsefenin ve bilimin konusudur. Ancak felsefenin doğrularının varsayımsal olduğunu, bilimin doğrularının en azından aksi ispat edilene kadar kesinliklerle ilgili olduğunu unutmamak gerekir.

Sanat Yapıtı; Heyecanlandırır ve Düşündürür

Özetlersek; İyi-Doğru-Güzel kavramlarından ilki ahlakla, diğeri hem bilimle hem felsefe ile, üçüncüsü de estetikle ilgilidir.

Picasso ve Adana Kebabı

“Güzel” olan bize haz verendir ve bir haz nesnesinin varlığını gösterir. Güzelin verdiği haz üst düzey bir hazdır ve basit hazlardan ayırmak gerekir. Salt duyumsal hazlar alt basamaklarda duran hazlardır. Afşar Timuçin hocamızın söylediği gibi bir Picasso tablosu karşısında duyduğumuz haz, bir Adana kebabı karşısında duyduğumuz hazla aynı değerde değildir; bu nokta da apaçık bir nitelik ayrımı vardır.

Demek ki güzel olan şey salt duyumsal hazların dışında yüksek düzeyde haz verendir. Duyumsal hazlarla “Estetik Hazlar” (Yüksek Düzeyde Haz Veren) arasında bir de, bir dostumuzla karşılaştığımızdaki- de olduğu gibi uyanan “Duyusal Hazlar” vardır.

Yüksek nitelikli haz diye belirlediğimiz “Estetik Haz” duyum – duygu – düşünce birlikteliğinde yani üçlü bir zenginlikte duyduğumuz hazdır. Bir sanat yapıtı karşısında duyulan haz böyle bir hazdır. Bir sanat yapıtı; hem gördüğüm, ya da işittiğim, hem uygulandığım ve beni değişik heyecanlara götüren, hem de düşündüren yani beni temel insan sorunlarına götüren bir nesne olarak geniş çerçeveli bir çeşitlilikle beni kendine çeker.

“İyi ve Güzel” kavramları özellikle yüce değerlerle ilgilidir. Bir başka deyişle en yüksek düzeyde insani amaçlarla ilgilidir. Doğada güzel vardır fakat bir sanatçının yorumlaması bu güzelliğe derinlik ve anlam kazandırır. Yüksek düzeyde haz veren estetik hazza sanatçı dostlarımızın yapıtlarıyla ulaşırız.

Yaşama anlam ve derinlik kazandıran sanatçılara merhaba...■

ahmetihsancay@altinsehiradana.com

Elin, Gözün ve Aklın Birleştiği Yer: “Cerrahhane”

Dr. Ali İhsan Ökten

Dışarıdakilerin dışarıda kaldığı, içeridekilerin kendilerine ait kurallarını koyduğu ve bu kuralların her şeyden önemli olduğu bir yer... Cerrahhane.

Onlar, hayatımızın en zor zamanlarında karşımıza çıkan, hayatımızı ya da sevdiklerimizi teslim ettiğimiz, belki ismini bile bilmediğimiz ya da unutacağımız, kişilikleriyle değil yetkinlikleriyle güvendiğimiz, eski zamanlardaki gibi tanrı değil, ancak tanrının eli olan ama aslında bizler gibi olan insanlar... Cerrahlar. Bizler için yapılan şey ne kadar sıra dışı ise, onlar için de o kadar sıradan. Belki de insanları tedavi etme sanatının en zor ve en son noktasındalar. İçeride her şey çok farklı; bazen sakin, bazen neşeli, bazen heyecanlı, bazen tedirgin ve öfkeli. İçeride her şey gibi susmak da konuşmak da çok farklı... Herkesin ne yapması gerektiğini bildiği bu yerde, kelimelerden çok eller, gözler ve akıl konuşuyor sakince.. Ameliyathanede göz görür, el yapar, akıl düşünür. Cerrahinin babası olarak bilinen ve bilinen ilk cerrahi kitabının yazarı Hind’li “Susruta Samhita” cerrahiyi, bir kanadı bilim, bir kanadı sanat olan bir kuşa benzetir. Her ameliyatta estetik bir öge vardır. Cerrah, ameliyat sırasında hastasına kendi ruhundan, sanatından bir parçayı o bedene aktarır. Hekim, hemşire, teknisyen ve personelin ekip ruhuyla bazen saatlerce ayakta sürdürdüğü bir öyküdür bu.

Artemisia Gentileschi

Bir İntikam Öyküsü

Yazı: Şebnem Ragıboğlu

O dönemde bir kadın ressamın nü çalışması hoş görülmezken, hele ki erkek modelde nü çalışması papalık tarafından yasaklanmışken, Artemisia yasak dinlemez.

Yunan mitolojisindeki sanat tanrıçası Athena, bir kadın. Oysa Athena'dan günümüze, sanat tarihinde, kadın sanatçılar yıllar boyu hep azınlıkta kalmış ve yeterince varlık gösterememiştir. Zanaatkar olarak kabul görmelerine rağmen, sanatçı unvanına layık görülmemiş, kısa süreli başarılarla yetinmek zorunda kalmış, isimlerini sanat tarihi kitaplarına kalıcı harflerle yazdıramamışlardır. Yine de bunun istisnaları yok değildir. Erken Barok döneminin önde gelen ressamlarından biri olan Artemisia Gentileschi de, bu yazı dizisinde yer alan istisnalardan bir diğeri.

İtalya'da, Rönesans döneminin sona erip Barok dönemin başladığı 1600 yıllarının başı. Artemisia, Romalı bir ressam olan Orazio Gentileschi'nin kızı. Annesi, Artemisia daha 12 yaşında bir çocukken ölür. Babasının atölyesinde resim, sanat ve sanatçı kalabalığıyla iç içe büyür Artemisia. Babasından aldığı yetenek ve bilgilerle oluşur resme bakış açısı. Meraklı, dik başlı ve tutkuludur, hem hayata hem de resme karşı... Artemisia, 16 yaşına geldiğinde babasının yeteneğine ve resim bilgisine sahiptir. Babasının aldığı siparişleri beraber tamamlarlar.

Ben, Kadının Düşüncelerini Resmetmek İstiyorum

Aynı dönem Barok ressamlarından Caravaggio'nun "Judith ve Holofernes" adlı resmini gördüğünde hayal kırıklığına uğrar Artemisia. "Judith ve Holofernes" İncil'de geçen bir temadır. Hikayeye göre Judith, kendi ülkesine saldıran Babil ordusu komutanı General Holofernes'i, cazibesini kullanarak sarhoş eden ve sonra başını keserek öldüren bir kadındır.

Artemisia, Caravaggio'nun Judith kahramanını çok pasif ve duygusuz bulur. Boğazını keserek bir erkeği öldüren kadının yüz ifadesini ve duruşunu gerçekçi bulmaz ve Caravaggio'nun, bir kadının ruh haline odaklanmadığını düşünür. Ve kararını verir, "Ben, kadının düşüncelerini resmetmek istiyorum."

Caravaggio'nun
"Judith ve Holofernes"
adlı resmi

Ben, Kadının Düşüncelerini
Resmetmek İstiyorum

Agostino Tassi

Artemisia, 17 yaşına geldiğinde başına buyruk ve resim tutkusu ile dopdoludur. O dönemde bir kadın ressamın nü çalışması hoş görülmezken, hele ki erkek modelde nü çalışması papalık tarafından yasaklanmışken, o yasak dinlemez. Çiçek ve natürmorta yönelen dönemin diğer kadın ressamlarının aksine, tüm hayatı boyunca insan motifli dinsel ve mitolojik konuları işleyecektir.

Babasının ressam arkadaşı olan Agostino'dan, babasının ona öğretmediği ve barok dönemi resimlerinde iyice önem kazanan perspektif dersleri almaya başlar. Artemisia'nın tutkulu ve dik başlı kişiliği, ondan 15 yaş büyük olmasına ve hayatında birçok kadın olmasına rağmen, Agostino'yu etkiler.

Artemisia, her günü birlikte çalışarak geçirdikleri Agostino'nun stüdyosuna, yağmurlu bir günde kalbi çarparak gelir. Agostino'yu kendine yarı çıplak poz vermesi için ikna etmiştir. Kendi "Judith ve Holofernes"i için eskiz çalışacaktır. Tüm yolu koşarak stüdyoya gelir. Heyecanla kapıyı açtığında, Agostino ile kapının ardında yüz yüze gelirler. Artemisia nefes nefesdir, Agostino ise, tutkulu bakışlı. Bakışları ve nefesleri birbirine karışır...

Dava bittiğinde Artemisia 19 yaşında, fakat içi acılarla dolu yaşlı bir kadındır.

Tecavüz Davası

Agostino ile kızı arasındaki yakınlaşmayı öğrenen baba Orazio, Agostino'ya, kızı ile mutlaka evlenmesi gerektiğini söyler. Fakat bilmediği şey; Agostino'nun evlenemeyeceği, çünkü karısını çoktan terk etmiş bile olsa hala resmi olarak evli olduğudur.

Bunun üzerine baba Orazio, Agostino'ya tecavüz davası açar. 7 ay süren dava hem Artemisia'yı, hem de Agostino'yu çok yıpratır. Agostino, mahkemede Artemisia'yı sevdiğini söylese de, Artemisia kendini aldatılmış hisseder. Bu yüzden Agostino'yu ve bu davaya kendisini sürükleyerek aşılannmaya maruz bıraktığı için babasını, hayat boyu affetmeyecektir. Dava bittiğinde Artemisia 19 yaşında, fakat içi acılarla dolu yaşlı bir kadındır. Agostino ise hapsedilir.

Artemisia, Agostino'yu bir gece vakti, nöbetçiye rüşvet vererek hapiste ziyarete eder. Bu birbirlerini son görüşleri olacaktır.

Birçok Erkek Ressamın Yaptığının Aksine, Eserlerindeki Kadın Kahramanları, Erotik Çağrışımlar Uyandırmayacak Şekilde Resmetmiştir.

Artemisia'nın Kleopatra adlı resmi

Formalite Evlilik

Büyük skandala neden olan dava bittikten sonra, Artemisia Roma'da kalmak istemez. Çünkü herkes, sokakta onu göstermektedir. Formalite bir evlilik ile Floransa'ya gider. Kocasını Pietro da bir ressamdır. Çeyizi için onunla evlenmiştir. Formalite evlilik, bir önemliliğine mutluluğa dönüşür ve bir kızları olur.

Artemisia, Floransa'daki Academia Del Disegno 'nun (Tasarım Akademisi) ilk kadın üyeliğine kabul edilir. Eserlerini satarak sanatıyla para kazanan ilk kadın ressamlardan biri olur. Kocasının henüz kabul edilmeye yeterli görülmediği ve Artemisia'nın gölgesinde kalmasına sebep olan Akademi üyeliği sebebiyle, evliliğinde sorunlar baş gösterir. Pietro evi terk eder.

Sanatın Çağrısı

Floransa'da bulunduğu süre, Artemisia'nın sanatı açısından çok verimli olur. Akademisinin ilk kadın üyesi olur, Medici ailesinin desteğini kazanarak, onlar için birçok sipariş resim yapar. Michelangelo adına yapılan "Hatıra Galerisi" tavanına "Inclinazione" yi resmeder. Michelangelo'nun yeğeni ve Galileo Galilei ile hayatı boyunca sürecektir dostluklar kurar.

Boyun Eğmeyen, Kararlı ve Güçlü Kadın

Artemisia'nın, aynı temaları işleyen erkek resamlardan farklı bir bakış açısına sahip olduğu, tüm eserlerinde kendini belli eder. Resimlerindeki kadın kahramanlarını, çaresiz, kurban edilmiş ve savunmasız değil; boyun eğmeyen, kararlı ve güçlü göstermiştir. Birçok erkek ressamın yaptığına aksine, eserlerindeki kadın kahramanları, erotik çağrışımlar uyandırmayacak şekilde resmetmiştir.

Birden fazla kez resmettiği "Judith" kahramanı, cesurca kurbanının boynunu kesmekte, utancından kendini öldürmesi beklenen "Lucretia", eline bıçak almasına rağmen, bıçağı kendine doğrultmamakta, "Kleopatra ve Yılan" resminde ise, Artemisia, yılanın diş izini Kleopatra'nın vücuduna çizmeyerek, yılanın Kleopatra'yı ısırmasına razı olmadığını göstermektedir. Kısacası, kendini kurban etmesi istenilen ve beklenen kadınları, kurban durumundan çıkararak, edilgen değil etken bir pozisyonda resmetmiştir.

O dönemde bir kadının çıplak modelle çalışması uygun görülmediğinden, resimlerinin çoğunda model olarak kendisini kullanmıştır.

İntikamın öyküsü

En ünlü eserlerinden biri olan "Judith ve Holofernes" te, Judith olarak kendi yüzünü, boğazını kestiği erkek Holofernes olarak ise, Agostino Tassi'nin yüzünü resmetmiştir. Floransa Uffizi Galerisi'nde sergilenmekte olan bu yapıt, 400 yıl öncesinden günümüze ulaşan bir intikamın öyküsüdür.

17 yaşındayken yaptığı ilk ve yine en ünlü tablolarından biri olan "Susanna ve Yaşlılar" da ise, çıplak ve belki de gençliğinin verdiği savunmasızlık yüzünden kendini çıplak hisseden genç kadını, taciz edici bakışlarla rahatsız eden erkeklerden birinin yüzü olarak babası Orazio'yu, daha genç olan diğerinde ise Agostino Tassi'yi kullanmıştır.

Artemisia'nın bilinen 34 adet tablosu vardır. Resimlerinde şiddet unsuruna fazlasıyla yer vermesi, genç yaşında yaşadığı travma ve mahkemenin izleri olarak yorumlanmaktadır. Roma, Floransa, Venedik, Napoli, Cenova ve İngiltere'de yaşamıştır. Mezarının nerede olduğu bilinmemektedir. ■

sebnemragiboglu@altinsehiradana.com

Sonsuza Dek 27 Kulübü

Tanrı'nın Sol Eli

Jimi Hendrix

Yazı: Edip Kuzey Akten

Sonsuza dek 27 Kulübü

Tuhaftır; öleceğini bilerek yaşayabilen ve buna rağmen hiç ölmeyecek gibi yaşayan tek varlık insan. Oysa ölüm, belki de hayatın en önemli gerçeği, kozmosun en tuhaf şakası. Binbir emekle dünyaya geliyor, nice zorluklarla yaşıyor, büyüyor, öğreniyor ve ölüveriyor ademoğlu. Yerine yenisi gelsin, sonsuz döngü sürsün diye. Ama öyleleri var ki, yerini doldurmak mümkün olmuyor... Peki neden yeri dolmayacak kadar değerli olanlar, en erken yitenler oluyor; bunu hiç düşündünüz mü? Hayatı yaşanır kılan sanatın çerçevesinden bakmaya çalışarak başlamıştım bu yazı dizisine; adeta bir lanet gibi 27 yaşında ölen efsane müzisyenler temelinden, işte tam da bunu anlamaya çalışarak. Sırasıyla Janis Joplin, Kurt Cobain, sürpriz bir şekilde konuya dahil olan Amy Winehouse ve Jim Morrison'u anmıştım bu sayfalarda. Bu yazı dizisinin son konuğu ise yaşayan tüm gitaristlere ilham vermiş ve müzik tarihini değiştirmiş bir efsane; Jimi Hendrix...

“Sevginin gücü, güce olan sevgiyi yendiğinde,
bu dünya aydınlığa kavuşacak.”
J. Hendrix

“Çocukken babam saçlarımı öyle bir traş ederdi ki yolunmuş tavuğa benzerdim, bütün arkadaşlarım beni kabak diye çağırırlardı. Belki de bu yüzden saçlarımı bu denli uzattım.”

J. Hendrix

Johnny Allen Hendrix 27 Kasım 1942’de Seattle’da, aşırı dindar bir baba ve Cherokee yerlisi bir anneden doğdu. İsmi, daha sonra ailesi tarafından James Marshall Hendrix olarak değiştirildi. Jimmy’nin çocukluğu yoksulluk ve mutsuzluk içinde geçti. Annesi onu doğurduğunda henüz 17 yaşında idi ve babasıyla berbat bir ilişkileri vardı ve nihayet bir gün babası evi terk etti. 16 yaşına geldiğinde annesini de kaybeden Jimmy’nin acıklı hayat hikayesi muhtemelen sefalet içinde, sokaklarda sürünerek sona erecekti ama Tanrı onu seçmişti bir kere. Her yalnız ve ilgiye aç çocuk gibi Jimmy’nin de bir sığınağı vardı; müzik... Büyük bir Blues ve Rock’n Roll hayranı olan Jimmy’nin ilk oyuncağı, başka bir çocuk tarafından atılmış, telleri kopuk, kırık dökük bir gitar idi. Ama bu hurdahaş gitar bile Jimmy’nin sihirli ellerinde can buluyor; tek nota bilmeyen Jimmy, dinlediği her şeyi bu gitarla kendi başına çalabiliyordu.

“Okuma ve yazmayı öğrendikten sonra eğitime gerek yoktur. İnsanın kendini eğitebileceği en güzel yer, hayatın ta kendisidir. Okullardaki eğitime inanmıyorum.” J. Hendrix

Hendrix ortaokulu bitirdi fakat Garfield Lisesi’nden mezun olamadı. 1960’lı yıllarda gazetecilere verdiği bir demeçte: “İnsanlar orda ırkçıydılar, ben başarısız oldum çünkü siyahtım.” dedi. 15 yaşındayken bir kızın elini tuttuğu için kendisini azarlayan bir öğretmenine; “Ne oldu? Yoksa kıskandın mı?” diyerek okul kariyerine (!) veda etti. İki kez araba çalınca başı belaya giren Jimmy’ye iki seçenek sunuldu; ya orduya katılacak ya da iki yıl hapis yatacağı. Hiç istemese de orduya yazılan Hendrix, parasız beyazların ve zencilerin toplandığı piyade birliği yerine gönüllü olarak paraşüt birliğine geçti. Tabii ki böyle bir ‘özgür ruha göre değildi askerlik. Nöbette ve görev başında sürekli uyurken ve aylıklık yaparken yakalanan Hendrix için komutanları “daima göz önünde tutulmalı” diye rapor veriyorlardı. Askerliği boyunca 25 atlayış yapan Jimmy, son atlayışında bileğini incitmesini de bahane ederek hiç sevmediği ordudan ayrıldı.

“Müzik yalan söylemez. Eğer hayatta bir şeyi değiştirmek istiyorsan, bunu ancak müzikle yapabilirsin.”

J. Hendrix

Jimmy Hendrix’in ilk elektrogitarı, babası tarafından alınan beyaz renkli bir “Supro Ozark”tı Jimmy Hendrix’i bir çokları ‘solak’ zanneder. Oysa o, klavyede güçlü olan sağ elini daha iyi kullanacağını düşünerek gitarının tellerini ters takıyor ve sol elle çalışıyordu. Solak bir gitar alacak parası da yoktu ama zaten ihtiyacı da yoktu. 1963’te Ike ve Tina Turner, Little Richard, Wilson Pickett gibi dönemin önemli isimleri arkasında gitar çalışıyordu. 1965’te Bob Dylan’ı dinlerken artık zamanı geldiğine karar verdi. Sesine güvenmiyordu ama büyük hayranı olduğu Bob Dylan bile bu sesle şarkı söylüyorsa ben haydi haydi söylerim diye düşünmüştü. Kendine sahne ismi olarak Jimmy James’i seçti ve ilk grubunu kurdu; Jimmy James and the Blue Flames.

New York'daki ufak kulüplerde çalmaya başladılar. Jimmy, kendisiyle beraber Fender'in Stratocaster modelini de bir efsaneye dönüştürdü. Hendrix her anlamda bir devrimciydi. Her şeyden önce tek nota bile bilmiyor, ama duyduğu her şarkıyı çalabiliyor, üstelik çalarken yeniden yorumlayabiliyor, bunun da ötesine geçerek kendi bestelerini yapabiliyordu. O dönem gruplarda solist ön plandayken, bunu yıkp, müziğin merkezine gitarı yerleştirdi. Müzikte pek istenmeyen "feedback"i kendi şarkılarına dahil etti, "wah wah" denilen özel efekt pedalını hayata geçirdi. Sahnede çalarken kendinden geçiyor, amfilerle adeta sevişiyor, gitarı sırtında, yerde, hatta dişleriyle çalıyor ve 6 telli bu enstrümana yepyeni bir anlam katıyordu. Hatta bir müzik eleştirmeni onun müziği için; "Sanki gökten düşen bir ağır metal." diyerek "Heavy Metal" kavramını ilk kez kullandı ve bu yüzden 'Heavy Metal' türünün babası olarak kabul edilmeye başlandı.

"İnsanlar salamura gibi üst üste yığılmış yaşıyorlar. Ben yüksek volümlü müzik yaparsam, belki kendilerine gelirler diye düşündüm." J. Hendrix

Tesadüfen New York'ta olan Animals başcısı Chas Chandler da Jimmy'nin ününü duyup onu dinlemeye gidenlerden biriydi. Şovun ardından menajeri olmayı teklif etti ve onu bir yıldız yapacağını söyleyerek İngiltere'ye taşınmaya ikna etti. Jimmy'nin kariyerine el atan Chandler'ın ilk yaptığı şey sahne ismi yerine gerçek ismini kullanmasını sağlamak, daha etkili olsun diye de ön adını Jimi olarak kısaltmak oldu. Arkasından başcı Noel Redding ve davulcu Mitch Mitchell'le tanıştı ve "Jimi Hendrix Experience"ı kurdu. Jimi'nin Experience ile yaptığı ilk albüm "Are You Experienced" 1967'de önce sadece İngiltere'de çıktı. Şarkıları da ayrı birer devrimdi, çünkü Jimi benzersiz tekniğinin yanı sıra, savaşa, şiddete, ırkçılığa, yozlaşan insani değerlere karşı dimdik bir tutum sergiliyordu.

"Kendilerinden kaçmak için çılgınca etrafta koşuşan ve gökkuşağındaki tüm renklerle yutulan insanları gördüm."

J. Hendrix

1967'de Amerika'ya döndü ve Monterey Pop Festival'de The Who'nun arkasında çıktı. Peter Townsend'in sahnede gitarını kırdığını gördüğünde bunun daha iyisini yapmak istedi ve konserini gitarını yakarak bitirdi. Dinleyen herkesi şaşkına çeviren performansı ve konserin sonunda kafasının üzerinde yanan gitarı tutan görüntüsü ile bir günde Amerika'da efsane oldu.

Konserleri olanca hızı ile devam ediyordu. Hayranları ne yaparsa yapsın çıldırıyorlardı, hatta bir konserinde iyi çalamadığını düşünüp gitarını ortadan ikiye kırınca seyirci daha da coşmuştu. Oysa en yakın arkadaşlarının bile ona ulaşamayacağı kadar dev bir isim olmak Jimi'ye çok ağır geliyor, gittikçe daha sinirli ve çekilmez birine dönüşüyordu. Üstelik bir yandan çevresi, onu maddi ve manevi olarak sömüren insanlarla dolmuştu ve bu ikiliyüzlülük Jimi'yi çok incitiyordu. Çünkü insanlardan tek beklentisi dürüstlük idi.

Jimi, Experience'ı 1969'da dağıttı. Aynı yıl tek bir şov için kurduğu grubu "Electric Sky Church" ile efsanevi Woodstock Festivali'nin Headliner'ı oldu. Woodstock'ın tadını aldıktan sonra 1970'de "Band of Gypsies" adlı yeni bir grup kurdu. Tek bir canlı albüm kaydettiler ve bu albüm de büyük bir hit oldu ancak Jimi rahat edemiyordu. Gypsies'i dağıtıp Experience'ı tekrar kurdu, aynı yıl bir daha dağıttı. Yine 1970 içinde eski grubunu tekrar canlandırdı ve Jimi Hendrix Experience, "First Rays of the New Rising Sun" adlı double albümü kaydetmek için stüdyoya girdi ancak sadece birkaç şarkı kaydedilebildi, Jimi kalanları kaydedecek kadar yaşayamamıştı.

“Zihnini ve hayal gücünü serbest bırakmalısın; bırak aksın, bırak kanatlansın, özgürce uçuşun.” J. Hendrix

Jimi'nin son gecesini sevgilisi Monika şöyle anlatıyordu: “Sofrayı hazırladım, yemeği şarapla yedik, ama o biraz fazla kaçırıldı. Daha sonra Jimi son şarkısını, son mesajını yazmaya başladı: “The Story Of Life”. Bu şarkıyı, doğru zaman ve yer gelinceye kadar kimselere söylemememi sıkı sıkı tembihleyip yatmak için odasına çıktı.” Jimi tamamen berbat bir durumdaydı. Çıktığı odada Monika'nın uyku haplarını buldu ve eğer Monika kapıdan içeri tam zamanında dalmasaydı, Jimi o hapları alacaktı. Monika'ya sadece hapları saydığını söyledi. Daha sonra yatmaya giden Monika, şöyle devam ediyor: “Hayatımın en büyük hatası, Jimi'yi o haplarla yakaladıktan sonra onu tekrar yalnız bırakmak oldu. Odaya tekrar girdiğimde haplar dökülmüştü, 9 hap da eksikti.” Jimi Hendrix, 18 Eylül 1970'de, 27 yaşında “doğan güneş'in ilk ışıkları”nı görmeden aramızdan ayrıldı. Patajolist profesör Donald Teare, ölüm nedeninin “aşırı dozda barbiturat'ın sebep olduğu zehirlenme sonunda kusarak boğulma” olduğunu söyledi. Ölümünden sonra da nefret ettiği fırsatçıların elinden kurtulamadı Jimi. Sağlığında sadece 4 albüm kaydetmişti. Ama hala yayınladığı ve yayınlamadığı şarkılardan milyarlar kazanan bir endüstrinin en önemli kaynaklarından biri.

Bu dünyadan Jimi Hendrix adında siyah bir devrimci geçti. Milyonlarca beyaza baş kaldıran, eşitlik, barış, aşk için haykıran, tanrısal bir yeteneği olan, liseyi bile bitirmediği halde inanılmaz felsefi görüşlere sahip, müzikal anlamda nice ilkleri yaratmış ve bugün zevkle dinlediğimiz birçok virtüöze ilham kaynağı olmuş, ışığı hiç sönmeyecek bir yıldız. Ne yazık ki o da benzerleri gibi “erkenden” kayıp gitti.

Bu yazı dizisinde yanıtını aradığım soru işte şu; “Neden en değerlileri, en önce yitenler oluyor?”

“Yazmak için okudukça, dinledikçe, düşündükçe ve yaşadıkça birkaç tez de oluştu tabii kafamda. Kiminiz “Kör ölür, badem gözlü olur.” diyecek belki ama üzerinden ne kadar zaman geçse de yerlerinin dolmaması bu ihtimali zayıflatıyor. Belki insanoğlu, özel ve değerli olanı daha hor kullanıyor, belki onları bizden ayıran üstün yönleri, bizlerle uyumsuzluğa, bu durum da derin bir mutsuzluğa sebep oluyor ve adeta intihar eder gibi yaşıyorlar ve sonunda emellerine ulaşıyorlar. Ama bence en önemli etken, bizimkilerden daha gelişmiş beyinleri ve daha hassas kalpleri olması. Çünkü her ne kadar tersi öngörülse bile çok düşünen beyin ve çok seven kalp daha çok acı çekiyor, daha çok kırılıyor ve daha çabuk duruyor. Yani onları; düşündükleri, değer verdikleri ve sevdikleri insanlar öldürüyor...” ■

edipkuzeyaktan@altinsehiradana.com

Jimi Hendrix'i
Dinlemeden Ölmeyin:

- 01- Purple Haze
- 02- Hey Joe
- 03- The Wind Cries Mary
- 04- Voodoo Child
- 05- All Along The Watchtower
- 06- Wild Thing
- 07- Spanish Castle Magic
- 08- And The Gods Made Love
- 09- Third Stone From The Sun
- 10- Manic Depression

HANGİ GIDAYA DUYARLISINIZ?

Acibadem IMU PRO Testi İle Sorularınızı Yanıtlıyor.

Klinik çalışmalar, gıda duyarlılığı (gıda intoleransı) ile bazı sağlık sorunları arasında doğrudan ilişki bulunduğunu gösteriyor.

- Baş ağrısı ve migren,
 - Gaz, şişkinlik, kabızlık, ishal,
 - Yemek sonrası rahatsızlık ve yorgunluk hissi,
 - Hızlı kilo değişimi veya ödem,
 - Yemek yenmediğinde sorunların azalması,
 - İltahaplı cilt sorunları veya kaşıntı,
 - Kronik yorgunluk veya depresyon,
 - Hiperaktivite veya dikkat toplayamama
- gibi sorunlarınız varsa, Gıda Duyarlılığı Testi yaptırabilirsiniz.

GIDA DUYARLILIĞI PAKETİ

MUAYENELER

- Check-up muayene
- Diyet muayene

GIDA DUYARLILIK (YORK) TESTİ

LABORATUVAR TETKİKLERİ

- Total Kolesterol
- Kolesterol HDL
- Kolesterol LDL (direkt)
- Tiroid Stimulan Hormon (TSH)
- Trigliserit
- Tam kan sayımı
- Urikasit
- ALT SGOT
- Glukoz (Tokluk)
- Glukoz

Joint Commission
INTERNATIONAL

ALO ACIBADEM
444 55 44
www.acibadem.com.tr

Cumhuriyet Cad. No: 66
Seyhan ADANA
(322) 455 44 44

ACIBADEM
ADANA

Moda:

Kullan, At!

Hem de Geri Dönüşümsüz

Yazı: İlkay Zehra Ülbeği**Resimleme:** Diyar Erzen

Emeksiz, Yüreksiz, Sevgisiz,
Aşksız, Kolay, Çabuk, Elde Et,
Kullan Ve At
Geriye Dönüp Bakmadan

Yemek yediğin tabağı; çay, kahve içtiğin bardağı; elini, yüzünü, burnunu sildiğin kâğıt mendili; koltuğu, masayı, halıyı, dolabı kısaca maddi olarak bedelini ödeyebildiğin her şeyi kullan ve çöpe at gitsin tarzı bir hayat sürmekteyiz.

Emeksiz, yüreksiz, sevgisiz, aşksız, kolay, çabuk, elde et, kullan ve at geriye dönüp bakmadan, geri dönüşümsüz bir şekilde, sorumsuzca, dünyaya, eşine, dostuna, sevgiline, kardeşine, annene, babana, arkadaşına, evrene ve kendine verdiğin zararın bilincinde olamadan, "Kullan ve at !"

Diyar Erzen

Bu Hızla Nereye Kadar, Nasıl Gidebiliriz Bilemiyorum, Hayal Bile Edemiyorum Ama Umarım Ki Biz Dünyaya Dünya Da Bir Yerlere Toslamaz.

**Eşyadan bıkmaya ve sıkılma fırsatı
bulamadan, aranda duygusal
bağların oluşmadan, eşyanı
sevmeden, doya doya eskitemeden
kullan, at, yenisini al. Sağlam bir şut
ve istikamet çöp!**

Eşyalarım, arabam, evim, telefonum, yatağım ve buraya yazarak sığdıramayacağımız kadar kullandığımız, tükettiğimiz her şey yavaş yavaş benimle eskisin, ona bakınca yaşanmışlıklarımı hatırlayayım, güzellikle, özlemle, hasretle, bazen hüznle, bazen kahkahalarla, bazen derin bir sızıyla da olsa... Diyemiyoruz hatta düşünemiyoruz bile çünkü zaman o kadar hızlı akıyor ki ona yetişebilmek için her şey pratik, kolay, ucuz, zahmetsiz olmalı mantığında, teknoloji de süper hızlı gelişirken, biz bir de buna yetişebilmek, bundan geri kalmamak için iki kat daha fazla ve daha hızlı çalışmak; daha hızlı ve daha fazla para kazanmak için daha hızlı yaşamak zorundayız. Hızlı ama sindiremeden, ruhumuzu geride bırakarak, kendimize, çevremize, birlikte paylaşımda bulunduklarımıza ve değerlerimize gereken önem ve özeni göstermeden, bir çırpıda yaşamaya çalışıyoruz.

Eskiden eşyalar, kolay kolay atılmaz, elden çıkarılmazdı, maddiyatına verdiğimiz değerden değil; zor elde ettiğimiz, emekle sahip olduğumuz ve tüm yaşanmışlıklarımızı taşıdıkları için...

**Eşyaların satın alımıyla, onlardan
sıkıldım demenin mesafesi
inanılmaz şekilde azaldı.**

Her şey çabucak olup bitsin istiyoruz... Zamanı da hızlı tüketmek istiyoruz, oysa zaten zamanımız çok az ve geriye kalan zamanımızı da bilemiyoruz. Ve bunu değerli bir şekilde kullanamadan tüketiyoruz ve geriye dönüp baktığımızda elimizde sadece "geçmiş" oluyor ve somut bir şekilde değerlendirilebilir bir çöp poşeti bile bulamıyoruz. Bu hızla nereye kadar, nasıl gidebiliriz bilemiyorum, hayal bile edemiyorum ama umarım ki biz dünyaya, dünya da bir yerlere toslamaz.

**Çabuk elde edince,
elde etmeye duyduğumuz o
çocukça özlemi, beklemenin
verdiği umudu, inancı, sabrı,
hasreti de unuttuk...**

Hatırlıyorum da püskül süslü bisikletim için nasıl bir heyecanla ve aylarca beklediğimi, anneme babama nasıl yakardığımı ve onu kullandığımdaki özenimi, mutluluğumu, zilini çalışımı...

Buruşturup Atmak Çok Kolay Sevgileri, Sevgilileri, Evlilikleri, Dostlukları, Doğayı, Ruhlarımızda Yeşeremeyen Filizleri, Büyüyemeyen Sevgileri, Anıları...

**Fotoğraf makinasında da durum bu:
Deklanşöre bas ve saniyeler sonra
fotoğrafi gör ve tüket gitsin...**

Oysa filmli yani analog makinalarda o bekleyiş süresinin keyfi bambaşkaydı içimiz kıpır kıpır beklerdik beklemenin keyfini yasadık.

Babamın 1970'lerde Kıbrıs'tan getirdiği analog makınayı annemin İngilizce bilmeden çözüşünü, bizim fotoğraflarımızı çekmesini, çektiği fotoğrafları tabettirmek için çarşıya inmeyi beklemeyi, baskıları almak için yine ve yeniden beklemeyi ve sonunda heyecanla kendimize bakışımızı, siyah beyaz fotoğraflarda kalan anılarımızın gölgesini görmenin, mutluluğunu, heyecanını içimde daima hissediyorum ve hissedeceğim.

**Hayatımız da kâğıt mendil
gibi oldu...**

Buruşturup atmak çok kolay sevgileri, sevgilileri, evlilikleri, dostlukları, doğayı, ruhlarımızda yeşeremeyen filizleri, büyüyemeyen sevgileri, anıları...

Oysa eskiden pisimizi, pasağımızı, kırımizi; atılamayan, emekle, çiçekler ya da isimlerin baş harfleri işlenmiş kumaş mendillere silerdik, aklanıp paklanır, kırımizin sorumluluğunu alır, sonra o mendilleri mis kokulu sabunlarla yıkar, ütüler, kolalar ve tekrar kullanırdık. Onları buruşturup bir anda çöpe atamazdık. Onlar mutlaka cebimizde, çantamızda olurdu.

Pisliğimizi temizlemenin zorluğunu bildiğimiz için kirletmemeye çalışırdık ve özen gösterirdik.

Tepe tepe kullanırdık eşyalarımızı, azdı özdü ve sağlamdı ve az olduğu ve zor elde edildiği için kıymetliydi. Aynı şey dostluklar, arkadaşlıklar, misafirlikler için de böyleydi.

**Şimdi “at kurtul”, “kullan at” ,
“işini gör ve at ve geriye dönüp
bakma zahmetine bile
katlanmamak” mantığı her yerde.**

İşte, evde, aşkta, dostlukta, arkadaşlıkta, gazetelerde, haberlerde, el işinde, dikişte, nakışta ve hatta sanatta ve hatta kendi bedenimizde. O peçeteler, oya oya işlenirdi aile bağlarının, dostlukların, aşkların ince ince işlendiği gibi... Yemekler zahmetli ve özenli, imil limil (yavaş yavaş demektir Adanaca) pişer sofralarımızda bereketle, dostlarla paylaşılır, yavaş yavaş, sindirerek yenirdi. Şimdi çabucak pişir, ye, at!

**Duygularımızı yeterince
kullanamadan atıyoruz,
atmaya çalışıyoruz.**

Duygularımızı da sindiremeden, yeterince kullanamadan atıyoruz, atmaya çalışıyoruz. Hüzünlerimiz, acılarımız, sevinçlerimiz, kederlerimiz, neşelerimiz, kırgınlıklarımız da dibine kadar duyumsanmadan, yüzeysellikle çöp kutusunu boyluyor. Oysa onları derinden yaşayıp, pamuk gibi masmavi gök kubbeye, özgür bulutlar gibi huzurla bırakmalıyız.

Hüzünlerimiz, acılarımız, sevinçlerimiz, kederlerimiz, neşelerimiz, kırgınlıklarımız da dibine kadar duyumsanmadan, yüzeysellikle çöp kutusunu boyluyor.

Şimdi Al, Kullan, Sabun Köpüğünün Yaşam Süresi Kadar Mutlu Olduğunu Zannet ve Çöpe At

Aldığımız, kullandığımız eşyalar o kadar azdı ki, kıymetini bilirdik, azdı ama özdü, onlar için özümüzü hiç kimseye teslim etmezdik.

Azдық, aza sahiptik, ama mutluyduk. Sahip olma duygumuz ne zaman kö-rüklendiyse o kadar da bu duygunun tatmini için oradan oraya koşar olduk. Sevdiklerimizi, havayı, suyu, ağacı, zamanı umursamaz olduk, umarsız olduk, dönüp baktığımızda geride sadece ruhumuzun, bedenimizin atıklarını gördük. Özlü dostluğun, naifliğin, nezaketin, zamanın hızında atıklara karışıp gittiğine şahit olan bir nesil olduk... Umarım doğada kaybolmayan plastikler gibi arada derede tüm umutlarımızın yittiği anda çıkar karşımıza ve farkındalıkla tutunuruz o değerlere. Ve buluruz huzuru, dünyayla evrenle bir bütün halinde yaşamının keyfini duyumsayabiliriz içimizde bir yerlerde.

Özümseyemeden, içimize sindiremeden, benliğimize tam olarak alamadan, ruhumuzu doyuramadan, sadece sahip olmak adına, sadece tüketmek adına, sadece kolayımıza gittiği için, kullanıp atıyoruz; bedelinin de sadece ödediğimiz ama çöpe atamadığımız üzerinde bol sıfır olan kâğıt parçaları olduğunu zannederek. Oysa o bedeli ödeyen, çilesini çeken tüm dünya, bu dünyada, bu evrende yaşayan tüm varlıklar.

Ruhumuzu bedeninden ayıran, birinin birinden geri olması ya da ileri gitmesi, bir türlü üst üste gelemeyişlerinin verdiği simsiyah boşluğu; satın alabildiğimiz, hızla kullanıp attığımız hiçbir şey dolduramıyor...

Ne, sevgisiz, aşksız bir ten, ne sohbet-siz kâğıt bardakta içilen, kavurma kokusu, değirmenin çıkardığı öğütme sesi duyulmamış kahve, ne emeksiz ve şefkatsiz örülmüş bir kazak-atkı, ne evi mis gibi kokutmamış hazır bir kek, ne demi gelmemiş poşette bir çay...

Tüketerek mutlu ol kampanyalarının farkında olarak, şimdi al, kullan, sabun köpüğünün yaşam süresi kadar mutlu olduğunu zannet ve çöpe at döngüsünü kırarak android insan yerine, insan gibi insan olma yolunda ilerleyebilmemiz, elimizdeki tüm değerlerimizi hemen kullanıp, değersizleştirmeden, kıymetini bilerek, ruhumuzu çöpe atmadan, içimizi eşyayla değil sanatla, bilimle, sporla doldurarak, benliğimizin ekranını değil, hard diskini sağlam tutarak, geliştirerek yaşamamız dileğimle...■

ilkayzehraulbegi@altinsehiradana.com

Zeytinyağlı Pazı Sarma

Hazırlayan: Nevcihan Çay Fotoğraf: Erhan Yelekçi

Bu Sayımızda Nevcihan Çay ile Damak Tadı Bölümümüzün Konusu,
Ege Bağları'ndan Kopup Gelen Nefis "Pazı".
Aileniz ve Sevdiklerinizle Birlikte Afiyetle Yiyeceğiniz Özel Bir Yemek.

Malzemeler

3 bağ pazı yaprağı
2 bardak pirinç
1 bardak zeytinyağı
½ su bardağı sızma zeytinyağı
8 tane soğan (orta boy,
küçük doğranmış)
2 yemek kaşığı çam fıstığı
2 bardak (400gr) pirinç
1 limon suyu
2 çay kaşığı tuz
1,5 bardak su
1 yemek kaşığı tarçın
1 yemek kaşığı yenibahar
1 yemek kaşığı karabiber
4 yemek kaşığı kuru nane
1 su bardağı minik doğranmış ceviz
2 çay kaşığı tuz
3 yemek kaşığı şeker

Yapılışı

İç: Zeytinyağı ile soğan ve çam fıstığı-
nı pembeleşene kadar kavurun. İçerisine
yıkamış pirinci ilave edip tekrar kavu-
run. Limon suyu, tuz ve 1,5 bardak su
ilave edip pişirin. Bu karışım soğuduktan
sonra içerisine şeker, tarçın, yeni bahar,
karabiber, kuru nane ve cevizi ekleyip
karıştırın. Pazıyı yıkayıp daha sonra üze-
rine kaynar su dökün. Yumuşayan pazı-
lara malzeme koyarak muska şeklinde
kapatın. Muskaları tencereye sıraladı-
ktan sonra üzerine 2 bardak kaynamış su,
1 limonun suyu, ½ çay kaşığı tuz koyun
ve tencerede kaynatınız. Kaynadıktan
sonra yarım saat kısık ateşte pişirin. Piş-
tikten sonra ateşi söndürüp ½ su bardağı
sızma zeytinyağı üzerine gezdirin. Ye-
mek tencerede soğuduktan sonra servis
tabağına sıralayın.

Cevizli Ekmek

Malzemeler

50 gr. Çay Çiftlik Tereyağı (yumuşak)
2 su bardağı un (yarısı kepekli un
olabilir)
1 su bardağından bir parmak eksik
Çay Çiftlik pastörize süt.
1 su bardağı minik doğranmış ceviz.
1 paket kabartma tozu
1 çay kaşığı tuz
1 çay kaşığı karabiber
1 çay kaşığı pul biber
150 gr. Çay Çiftlik kaşar rendesi

Yapılışı

Un, yağ, süt, ceviz, kabartma tozu, tuz
ve karabiberi birlikte karıştırın. Daha son-
ra kaşarı ekleyin. Kulak memesi kıvamında
olana kadar un ekleyin. Pinpon topu büyük-
lüğünde hazırladığınız küçük topları tepsiye
sıralayıp 175 derecede 30-35 dakika pişirip
afiyetle yiyiniz.

Afiyet olsun ■
nevcihancay@altinsehiradana.com

ÇayÇiftlik®

*Günlük
Sütün
Adresi*

İran Sineması / “Bir Ayrılık”

Yazı: Coşar Çopuroğlu

Bir Ayrılık filmi daha önce Berlin Film Festivali En İyi Film Ödülü olan Altın Ayı'yı da almıştı

Pers İmparatorluğu'nu yaşamış, Şah Dönemi geçirmiş ve 1979'da köktenci bir değişimle İslam Cumhuriyeti olmuş İran'da, Yeni İran sineması İslam rejiminin kuralları gölgesinde film yapmasına rağmen, saygın ve yenilikçi olduğu için uluslararası 300'ün üzerinde sinema ödülleri toplamış ve tüm dünyanın övgüsünü kazanmıştır. Evrensel ve insani bir yöneliş ile, savaşırsız bir dünya, doğayla uyumlu bir yaşam gibi yeni kavramları ele alıp, cinsellik ve şiddetten kaçarak yeni bir sinema türünü, sanat diliyle dünyaya tanıtmış ve tanıtmaktadır. Bu tanıtım çok sade bir dille ve çok küçük ayrıntılar ele alınarak yapılıyor.

Bir Ayrılık Film, 11 yaşında kızları olan bir karı kocanın ayrılmaları sırasında çıkan problemleri anlatıyor. Filmde, bir küçük yalanın ve bir küçük itmenin nele mal olacağı, hangi sonuçlara ulaşacağı çok sade diyaloglarla anlatılmış.

Asya Pasifik Film Ödülleri geçtiğimiz günlerde verildi.

En İyi Yönetmen, En İyi Sinematografi ve Jüri Büyük Ödülü'nü Türkiye'nin yüz akı Nuri Bilge Ceylan'ın filmi “Bir Zamanlar Anadolu'da” aldı. Asya Pasifik Film Ödülleri'nin En İyi Film Ödülü'nü ise “Bir Ayrılık” aldı. Bir Ayrılık filmi daha önce Berlin Film Festivali En İyi Film Ödülü olan Altın Ayı'yı da almıştı. Filmin oyuncular da En İyi Erkek Oyuncu ve En İyi Kadın Oyuncu Altın Ayı Ödülleri'ni almışlardı.

“Bir Ayrılık” bir başyapıt. İranlı yönetmen Asghar Farhadi'nin.

Bir Ayrılık Filmi'nin orjinal ismi “Jodaei-ye Nader az Silmin”, İngilizce ismi ise “A Separation”. Sinema severlerin mutlaka bu filmi izlemeleri ve İran sinemasıyla tanışmaları gerekir.

Vicdan ve ahlak meselesi üzerine gelişen öykü oldukça güçlü bir kurguya sahip. Film, seyredirken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyor, sürükleniyor ve geriliyorsunuz.

Bu filmi seyredin. Arkasından da yönetmen Cyrus Nowroosteh'in 2008 yapımı “Süreyya'yı Taşlamak” filmi'ni seyredin. (Soraya'yı Taşlamak / The Stoning Of Soraya) Gerçek bir hikayenin dram olarak anlatıldığı bir suç filmi.

İran sıra dışı bir ülke, İran sineması da sıra dışı. ■

cosarcopuroglu@altinsehiradana.com

15⁶⁹⁶
Tekil Ziyaretçi

1.416.606
Hit

453.128
reklam gösterimi

İzmir
Gaziantep
Bursa
Ankara
Adana
İstanbul
İçel

Arama Terimleri

'altınşehir adana'
'altın oran platformu'
'altın oran sanat'

Dergimizin
Web Sayfası
İstatistikleri

15 bin'in üzerinde tekil ziyaretçi...
Toplamda 107 binden fazla ziyaret...
Ortalama 1.4 milyon hit sayısı...
En çok ziyaretçi Adana ilinden, ardından İstanbul, Ankara, İzmir, içel, Bursa, Gaziantep geliyor...

Geçen sayımızın ana konularından 'Siz Hiç Atatürk'ü Gröen Gözlere Baktınız mı?' 118 dakika ile hem en çok tıklanan hem de en çok vakit geçirilen konu olmuş...

Son 2 ayda 17 farklı ülkeden site-mize giren ziyaretçiler Türkiye'nin ardından en çok Almanya, Amerika, Fransa, Ukrayna ve İngiltere olarak sıralanmışlar.

Sitede Geçirilen
Toplam Süre
2463 dakika

118 dakika : Siz Hiç Atatürk'ü Gören Gözlere Baktınız mı?

İngiltere
Ukrayna
Almanya
Türkiye
ABD
Fransa

google
facebook
http://

*ayame

Bayram Top
bayramtop@altinsehiradana.com

"Herkes'e açık konfor ve eğlence"

Açık-Kapalı Restaurant, 400 kişilik Kır Düğün Alanı, 320 Kişilik Kapalı Düğün Salonu, Toplantı Salonu, Türkü Evi, Çocuk Oyun Salonu

Terasımızı camla kapattık!
Dört mevsim teras keyfi...

Beyazevler Mh. Dilberler Sekisi Mevkii, DSİ Yanı, Seyhan/ADANA
Telefon: 232 59 16 // www.atosev.org.tr

www.altekmak.com

BES parmağında ON marifet

...ÇOK YAKINDA YENİ YERİMİZDEYİZ...

...ÇOK YAKINDA YENİ YERİMİZDEYİZ...

...ÇOK YAKINDA YENİ YERİMİZDEYİZ...

...ÇOK YAKINDA YENİ YERİMİZDEYİZ...

Ceyhan yolu 5. Km ADANA
Tel : 0 322 359 08 08

Ceyhan yolu 5. Km ADANA
Tel : 0 322 359 08 08